

BILAGA 1

Uppföljning av indikatorer för delmål 2 ekonomisk
jämsällldhet

Jämställdhetsmyndighetens publikationer kan laddas ner på myndighetens webbplats www.jamstalldetsmyndigheten.se

Jämställdhetsmyndigheten

Göteborg, 2022-01-31

Rapport

Har du frågor om denna publikation, kontakta:

Sara Andersson

Telefon 031-392 90 14

INNEHÅLL

1. INDIKATORER – EKONOMISK JÄMSTÄLLDHET	6
Sammanfattning.....	6
Behov av att utveckla indikatorerna för delmålet.....	8
Inledning.....	9
Disposition.....	10
Om Indikatorer.....	10
2. BESLUTADE INDIKATORER.....	11
Målformulering.....	13
Inkomst och löner	14
2.1 Från lön och näringsinkomst till nettoinkomst.....	14
2.2 Från löne- och näringsinkomst till nettoinkomst för personer 65 år och äldre. 21	
2.3 Disponibel inkomst per konsumtionsenhet för hushåll 20-64 år efter hushållstyp	27
2.4 Disponibel inkomst efter hushållstyp och antal barn	29
2.5 Hushåll med ekonomiskt bistånd efter hushållstyp.....	31
2.6 Försörjningshinder för personer 18 år och äldre efter inrikes/utrikes född	32
2.7 Ersatta dagar för vård av barn.....	34
2.8 Frånvarande hela veckan på grund av föräldradighet	35
2.9 Löneskillnader mellan könen	36
2.10 Lönespridning efter sektor och totalt	38
Arbetskraftsdeltagande och sysselsättning.....	41
2.11 Befolkningen 20-64 år i och utanför arbetskraften	42
2.11b Anställda 20-64 år efter näringsgren och sektor	43
2.12 Relativa arbetskraftstal efter ålder 1970-2020	45
2.13 Befolkningen och relativa arbetskraftstal efter ålder och födelse-region	49
2.14 Sysselsättningsgrad för personer i åldern 20-74 år efter ålder	52
2.15 Anställda 20-64 år efter sektor och anknätningsgrad till arbetsmarknaden ..	54
2.16 De 30 största yrkena	56
2.17 Grad av könsdominans på arbetsmarknaden.....	59
2.18 Segregeringsindex efter ålder	61
2.19 Sysselsatta 20-64 år efter ålder och vanligen arbetad tid.....	64
2.20 Sysselsatta 20-74 år efter ålder och genomsnittlig vanligen arbetad tid	65

2.21 Sysselsatta 20–64 år efter ålder och anknytningsgrad till arbetsmarknaden	67
2.22 Tidsbegränsat anställda i åldern 20-64 år efter typ av anställning	69
2.23 Sysselsatta föräldrar 20-64 år med hemmavarande barn 16 år och yngre efter yngsta barnets ålder och anknytning till arbetsmarknaden	71
2.24 Sysselsatta föräldrar i åldern 20-64 år med hemmavarande barn 16 år och yngre efter yngsta barnets ålder och arbetstidens längd	72
2.24b Sysselsatta 20-64. Faktisk och vanligen arbetad tid i genomsnitt per vecka efter hushållstyp	74
2.25 Sysselsatta 20-64 år efter ålder och vanligen arbetad tid som heltid och deltid	76
2.26 Orsak till deltidsarbete för personer i åldern 20-64 år	77
2.27 Arbetslösa 20-64 år efter utbildningsnivå och tid i arbetslöshet	78
2.28 Undersysselsatta deltidsanställda 20-64 år efter utbildningsnivå och tid som undersysselsatt	81
2.29 Undersysselsatta deltidsanställda 20-64 år efter ålder	83
2.30 Personer 20-64 år som inte tillhör arbetskraften efter huvudsaklig verksamhet	86
Sjukdom och sjukfrånvaro	87
2.31 Pågående sjukfall i december	87
2.32 Personer med sjuk- och aktivitetsersättning i december efter ålder	88
2.33 Frånvarande p.g.a. sjukdom hela eller del av referensveckan efter ålder	89
Företagande	90
2.34 Företagare 20 år och äldre efter näringsgren och ålder	90
2.35 Nystartade företag efter näringsgren och ledningens sammansättning	94
2.36 Nystartade företag efter näringsgren och nationell bakgrund	97

3. AVSLUTANDE KOMMENTARER..... 100

REFERENSER 103

APPENDIX 1..... 105

APPENDIX 2..... 107

1. INDIKATORER – EKONOMISK JÄMSTÄLLDHET

SAMMANFATTNING

Sammantaget visar utvecklingen inom delmålet för ekonomisk jämställdhet att mycket lite har hänt de senaste fem åren. I stort kvarstår samma ojämställdhetsproblem, som JA-delegationen¹ och den jämställdhetspolitiska utredningen Mål och myndighet - En effektiv styrning av jämställdhetspolitiken² slog fast. Kvinnor tjänar fortfarande i genomsnitt mindre än vad män gör. En bidragande orsak till det är att kvinnor i genomsnitt fortfarande arbetar mindre än vad män gör. Löneläget är betydligt lägre i kvinnodominerade yrken, liksom attdeltidsarbete, undersysselsättning och tillfälliga anställningar förekommer i högre grad än i manligt dominerade yrken.

Inkomster

Kvinnors andel av mäns individuella disponibla inkomst har i princip varit oförändrad de senaste 20 åren och uppgick 2019 till 80 procent. Skillnaden mellan kvinnors och mäns genomsnittliga individuella disponibla inkomst har dock ökat mätt i kronor, från 42 000 kronor till 67 000 kronor mellan 2003 och 2019. När det gäller kvinnor och män som är 65 år och äldre är inkomstskillnaderna betydligt större än för kvinnor och män i åldersgruppen 20-64 år. Kvinnors genomsnittliga individuella disponibla inkomst som andel av mäns för personer 65 år och äldre uppgick 2019 till 71 procent. För utrikes födda kvinnor uppgick genomsnittliga individuella disponibla inkomst som andel av utrikes födda mäns till 85 procent. Inkomstgapet mellan utrikes födda kvinnor och män är alltså mindre än gapet mellan inrikes födda kvinnor och män. 2019 uppgick dessa inkomstskillnader till 15 respektive 20 procent.

---

¹ SOU 2015:50. Slutbetänkande av Delegationen för jämställdhet i arbetslivet. *Hela lönen, hela tiden – Utmaningar för ett jämställt arbetsliv.*

² SOU 2015:86. Betänkande av Jämställdhetsutredningen. *Mål och myndighet – En effektiv styrning av jämställdhetspolitiken.*

Kvinnors andel av mäns genomsnittliga löneinkomster har ökat under perioden 2003 till 2019 för både kvinnor i åldern 20-64 år och kvinnor 65 år och äldre. Statistiken från SCB:s Inkomst och taxeringsregister visar att kvinnors andel av mäns löneinkomster ökade från 76 till 80 procent för kvinnor 65 år och äldre och från 69 till 78 procent för kvinnor 20-64 år, i 2019 års priser. Löneinkomsterna är betydligt lägre för kvinnor 65 år och äldre än för kvinnor i arbetsför ålder. Anmärkningsvärt är dock att medan löneinkomsterna i kronor räknat har minskat mellan kvinnor och män i åldern 20-64 år, så har den ökat mellan kvinnor och män i åldern 65 år och äldre. 2003 var skillnaden i genomsnittlig löneinkomst drygt 17 000 kr och 2019 hade den stigit till drygt 30 000 kronor.

Arbetskraftsdeltagande och sysselsättning

Sysselsättningsgrad och arbetskraftsdeltagande är lägre för kvinnor än för män. Störst skillnad finns bland utrikesfödda kvinnor och män. En fjärdedel av de utrikes födda kvinnorna står utanför arbetskraften.

Kvinnor arbetar fortsatt deltid i högre grad än vad män gör, även om kvinnor arbetar längre och män kortare än vad de gjorde 2013. Föräldrar med barn jobbar mer än förut, men kvinnors arbetstid påverkas fortsatt av att de får barn, medan mäns arbetstid inte gör det.

55 procent av alla tidsbegränsat anställda är kvinnor, fördelningen mellan könen står still. Bland utrikes födda kvinnor och män ökar dock andelen tidsbegränsat anställda.

Den svenska arbetsmarknaden är fortsatt starkt könssegregerad även om andelen kvinnor och män som arbetar i yrken med jämn könsfördelning ökar. Byggindustrin är fortsatt den mest manligt dominerade näringsgrenen.

Sjukdom och sjukfrånvaro

Betydligt fler kvinnor än män är sjukskrivna. Antalet sjukskrivna har ökat sedan 2013, och kvinnors sjukskrivningar har ökat mer i absoluta tal än mäns sjukskrivningar.

Företagande

Andelen kvinnliga företagare uppgick 2019 till 32 procent och har inte ökat sedan 2004. Bland de nystartade företagen 2020 var det endast 32 procent som leddes av en kvinna eller endast kvinnor. Kvinnors inkomst av näringsverksamhet har ökat från 40 till 46 procent från början av 2000-talet fram till 2019.

Behov av att utveckla indikatorerna för delmålet

Det finns ett behov av att initiera ett utvecklingsarbete gällande indikatorerna för delmål ekonomisk jämställdhet. Dels skulle det behövas ett mindre antal kärnindikatorer för att få fram ett mer preciserat och bättre underlag för att kunna rikta verkningsfulla insatser på området. Befintliga resultatindikatorer behöver kompletteras med process- och strukturindikatorer. Indikatorerna bör också ha ett livscykelperspektiv och spegla kvinnors och mäns möjligheter till ekonomiska resurser och möjligheter att utöva ekonomisk egenmakt på individ-, familje- och samhällsnivå. Utöver de teman som redan berörs av de existerande indikatorerna kan kompletterande teman tas med, exempelvis: arbetsmiljö, statliga anslag till forskning och utveckling, bidrag och stöd till start av näringsverksamhet, pensionssparande, finansiella tillgångar, barns ekonomi, flickors och pojkars veckopeng och arbete under studier, lov samt hemarbete.

INLEDNING

Jämställdhetspolitiken styrs i hög utsträckning av mål- och resultatstyrning. Indikatorer som indikerar utvecklingen av centrala delar i jämställdhetspolitiken är en förutsättning för att kunna följa och analysera utvecklingen mot målen på ett systematiskt sätt. Statistiska centralbyrån (SCB) har på uppdrag av regeringen tagit fram indikatorer för samtliga jämställdhetspolitiska mål.

Syftet med denna bilaga är att visa på utvecklingen inom delmål två ekonomisk jämställdhet enligt samtliga av regeringens beslutade indikatorer för delmålet. Fokus för analysen är utvecklingen efter den jämställdhetspolitiska utredningen Mål och myndighet - En effektiv styrning av jämställdhetspolitiken³ och JA-delegationens slutbetänkande Hela lönen, hela tiden⁴. Viktiga bidrag är också att titta på om det är samma jämställdhetsproblem som kvarstår, eller om det uppstått nya.

De viktigaste utmaningarna som JA-delegationen pekade på är:

- tiden på arbetet
- ersättningen för arbete

En förutsättning för att fler kvinnor ska kunna och vilja arbeta mer, och därmed höja sina inkomster och löner, är att de erbjuds heltidstjänster där arbetsvillkoren och arbetsmiljön är så bra att det i realiteten är möjligt att arbeta heltid. Här har arbetsmarknadens parter en viktig uppgift att fylla. En annan förutsättning för att kvinnor ska kunna arbeta mer är att ansvaret för hem och barn fördelas jämnare mellan kvinnor och män⁵. Den könssegregerade arbetsmarknaden identifieras vidare som ett ojämställdhets-problem, och här nämns också den låga andelen kvinnliga chefer.

Denna bilaga kompletterar huvudrapporten ”EKONOMISK JÄMSTÄLLDHET - En uppföljning av senare års utveckling av det jämställdhetspolitiska delmålet” men kan också läsas fristående.

---

³ SOU 2015:86. Betänkande av Jämställdhetsutredningen. *Mål och myndighet – En effektiv styrning av jämställdhetspolitiken.*

⁴ SOU 2015:50. Slutbetänkande av Delegationen för jämställdhet i arbetslivet. *Hela lönen, hela tiden – Utmaningar för ett jämställt arbetsliv.*

⁵ SOU 2015:50.

Disposition

Rapporten följer den disposition som indikatorerna är uppbyggda utifrån. Efter en kort inledning om indikatorer generellt beskrivs samtliga indikatorer översiktligt och därefter redovisas utvecklingen med korta kommentarer.

OM INDIKATORER

En indikator är en mätbar företeelse som visar eller indikerar ett tillstånd och mäter en avgränsad del av ett mål. Valet av indikatorer innebär en operationalisering av målet och politikområdet. Genom att följa indikatorers utveckling över tid ges en uppfattning om i vilken riktning det som följs utvecklas. I departementsskrivelsen *Ett uppföljningssystem för jämställdhetspolitiken*⁶ framgår att gemensamma kriterier för val av indikatorer kan sägas vara krav på relevans, enkelhet, giltighet, upprepningsbarhet, tillförlitlighet och känslighet för förändring.

År 2010 gav regeringen SCB ett uppdrag att utveckla jämställdhetsstatistiken. Som en del av uppdraget ingick att utveckla indikatorer för jämställdhetspolitiken samt att lämna förslag till hur indikatorerna kunde utformas, uppdateras och presenteras. SCB lämnade ett förslag i december samma år. Regeringen fastställde sedan ett antal indikatorer.⁷ I samband med den senaste jämställdhetspolitiska skrivelsen *Makt, mål och myndighet*⁸ gav regeringen SCB i uppdrag att ta fram indikatorer för de nya jämställdhetspolitiska delmålen om jämställd utbildning och jämställd hälsa. SCB ska uppdatera statistiken vid två tillfällen varje år.⁹

I redovisningen av indikatorerna bygger statistiken uteslutande på samma källor som SCB använder när de presenterar indikatorerna. I samband med varje figur hänvisas till källan.

I många fall har Jämställdhetsmyndigheten dessutom valt att gå till den källa som SCB använder i framtagandet av statistiken och tagit fram data från år längre tillbaka i tiden eller uppdelat på inrikes/utrikes född.

Indikatorerna finns tillgängliga både genom SCB:s Statistikdatabas samt via SCB:s temaområde för jämställdhet.

---

⁶ Ds 2013:37. Utbildningsdepartementet. *Ett uppföljningssystem för jämställdhetspolitiken*.

⁷ Ds 2013:37.

⁸ Skr. 2016/2017:10. Regeringens skrivelse. *Makt, mål och myndighet – feministisk politik för en jämställd framtid*.

⁹ Ds 2013:37.

2. BESLUTADE INDIKATORER

Figur 1. Indikatorer för ekonomisk jämställdhet (efter SCB:s numrering i SSD)

Inkomst och löner	
2.1	Från löne- och näringsinkomst till nettoinkomst för personer 20-64 år
2.2	Från löne- och näringsinkomst till nettoinkomst för personer 65 år och äldre
2.3	Disponibel inkomst per konsumtionsenhet för hushåll 20-64 år efter hushållstyp
2.4	Disponibel inkomst efter hushållstyp och antal barn
2.5	Hushåll med ekonomiskt bistånd efter hushållstyp med sökande i åldern 18-64 år
2.6	Försörjningshinder för personer 18 år och äldre efter inrikes/utrikes född
2.7	Ersatta dagar för vård av barn 1974-
2.8	Frånvarande hela veckan p.g.a. föräldraledighet efter frånvarotid och utbildningsnivå
2.9	Kvinnors lön som andel (%) av mäns lön efter sektor före och efter standardvägning 1994-
2.10	Lönespridning efter sektor och totalt
Arbetskraftsdeltagande och sysselsättning	
2.11	Befolkningen 20-64 år i och utanför arbetskraften
2.11b	Anställda 20-64 år efter näringsgren och sektor
2.12	Relativa arbetskraftstal efter ålder 1970-
2.13	Befolkningen och relativa arbetskraftstal efter ålder och födelseregion
2.14	Sysselsättningsgrad för personer i åldern 20-74 år efter ålder
2.15	Anställda 20-64 år efter sektor och anknytningsgrad till arbetsmarknaden
2.16	De 30 största yrkena
2.17	Grad av könsdominans på arbetsmarknaden
2.18	Segregeringsindex efter ålder
2.19	Sysselsatta 20-64 år efter ålder och vanligen arbetad tid
2.20	Sysselsatta 20-74 år efter ålder och genomsnittlig vanligen arbetad tid
2.21	Sysselsatta 20-64 år efter ålder och anknytningsgrad till arbetsmarknaden
2.22	Tidsbegränsat anställda i åldern 20-64 år efter typ av anställning
2.23	Sysselsatta föräldrar 20-64 år med hemmavarande barn 16 år och yngre efter yngsta barnets ålder och anknytning till arbetsmarknaden
2.24	Sysselsatta föräldrar i åldern 20-64 år med hemmavarande barn 16 år och yngre efter yngsta barnets ålder och arbetstidens längd
2.24b	Sysselsatta 20-64. Faktisk och vanligen arbetad tid i genomsnitt per vecka efter hushållstyp
2.25	Sysselsatta 20-64 år efter ålder och vanligen arbetad tid som heltid och deltid
2.26	Orsak till deltidsarbete för personer i åldern 20-64 år
2.27	Arbetslösa 20-64 år efter utbildningsnivå och tid i arbetslöshet
2.28	Undersysselsatta deltidsanställda 20-64 år efter utbildningsnivå och tid som undersysselsatt
2.29	Undersysselsatta deltidsanställda 20-64 år efter ålder
2.30	Personer 20-64 år som inte tillhör arbetskraften efter huvudsaklig verksamhet
2.31	Pågående sjukfall i december åren 1974-
2.32	Personer med sjuk- och aktivitetsersättning efter ålder, december
2.33	Frånvarande p.g.a. sjukdom hela eller delar av referensveckan efter ålder
2.34	Företagare 20 år och äldre efter näringsgren och ålder
2.35	Nystartade företag efter näringsgren och ledningens sammansättning
2.36	Nystartade företag efter näringsgren och nationell bakgrund

Kommentar: SCB har i december 2020 och juni 2021 lagt till nya indikatorer, av dessa inkluderas endast indikatorerna från december 2020 i denna rapport.

MÅLFORMULERING

Målet om ekonomisk jämställdhet är formulerat enligt följande: ”Kvinnor och män ska ha samma möjligheter och villkor i fråga om betalt arbete som ger ekonomisk självständighet livet ut”.¹⁰

Begreppet ekonomisk självständighet innebär att kvinnor och män har samma möjligheter och villkor att försörja sig själva och sina eventuella barn. Det avlönade arbetet ska inte bara ge ekonomisk självständighet i förvärvsaktiv ålder, utan också innebära ekonomisk trygghet och självständighet under pensionsåren.¹¹

Inkomster i form av lön och näringsverksamhet samt avkastning på kapital ingår. Vidare omfattas ersättningar och bidrag från transfereringssystemen samt effekter av skatter och avgifter. En viktig aspekt av målet är att kvinnor och män inte enbart formellt utan även i praktiken ska ha tillgång till samma möjligheter i fråga om anställnings-, löne- och andra arbetsvillkor samt utvecklingsmöjligheter i arbetet. Detta gäller även möjligheterna att bedriva näringsverksamhet.

Indikatorerna är indelade i fyra områden:

- Inkomster och löner
- Arbetskraftsdeltagande och sysselsättning
- Sjukdom och sjukfrånvaro
- Företagande

Områdena är kopplade till de utpekade områdena ojämn fördelning av disponibel inkomst, tillgång till arbete, arbetsvillkor och företagande i SOU 2005:66.¹²

Totalt finns det 38 indikatorer, varav 10 indikatorer för området inkomster och löner, 22 indikatorer för området arbetskraftsdeltagande och sysselsättning, 3 indikatorer för området sjukdom och sjukfrånvaro och 3 indikatorer för företagande.

---

¹⁰ Skr. 2016/17:10.

¹¹ Skr. 2016/17:10.

¹² SOU 2005:66. Slutbetänkande av Jämställdhetspolitiska utredningen. *Makt att forma samhället och sitt eget liv – jämställdhetspolitiken mot nya mål.*

INKOMST OCH LÖNER

Delmålet tar sikte på fördelningen av ekonomiska resurser mellan kvinnor och män och omfattar inkomster i form av lön och näringsverksamhet samt avkastning på kapital. Vidare omfattas ersättningar och bidrag från transfereringssystemen samt effekter av skatter och avgifter.¹³

Nedan redovisas statistik för de 10 indikatorer som avser detta område, efter kön samt för utrikes och inrikes födda kvinnor och män.

2.1 Från lön och näringsinkomst till nettoinkomst

Indikatorn ”från lön och näringsinkomst till nettoinkomst” täcker alla inkomstslag minus skatter och utgörs av många olika delar som bildar nettoinkomsten, eller den individuella disponibla inkomsten. Indikatorn utgörs således av lång rad mått och statistik. Indikatorns utformning bygger på Anita Nybergs forskarrapport till SOU 2005:66 *Forskarrapporter till Jämställdhetspolitiska utredningen*.¹⁴

Den individuella disponibla inkomsten kan brytas ner i inkomster från marknaden, inkomster från välfärden minus de negativa transfereringarna. Dessa delar består i sin tur av olika inkomstslag vilka redogörs för nedan. Den individuella disponibla inkomsten är således ett sammansatt mått som är mycket intressant att följa, då den visar kvinnors och mäns genomsnittliga levnadsstandard. Delarna är också intressanta att följa enskilt för mer djuplodande förklaringar av utvecklingen.

Inkomster från marknaden

Till att börja med erhåller individerna inkomster i form av löneinkomst eller näringsinkomst samt avkastning av kapital. Inkomst av kapital består av ränta, utdelning och kapitalvinster. Kapitalvinst utgörs av den eventuella vinst som uppkommer vid försäljning av tillgångar, till exempel aktier, fonder eller fastigheter. Dessa inkomster från löne- respektive kapitalmarknaden klassificeras som inkomster från marknaden.

---

¹³ Skr. 2016/17:10.

¹⁴ SOU 2005:66. Slutbetänkande av Jämställdhetspolitiska utredningen. *Makt att forma samhället och sitt eget liv – jämställdhetspolitiken mot nya mål*.

Inkomster från välfärden

I nästa steg kommer transfereringar från välfärdsstaten. De delas in i vad som kallas lönerelaterade ersättningar, pensioner, försörjningsrelaterade (generella) och behovsprövade (selektiva) bidrag. Syftet med de lönerelaterade ersättningarna sjukpenning, arbetsmarknadsstöd och föräldrapenning, är att jämna ut inkomsterna mellan perioder av lönearbete respektive ej lönearbete. Pensionerna är en blandform av lönerelaterade ersättningar och generella bidrag. Lönerelaterade ersättningar och pensioner är skattepliktiga. De försörjningsrelaterade bidragen, barnbidrag och underhållsbidrag/stöd, har andra syften. Syftet med barnbidraget är dels att utjämna inkomsterna mellan familjer med respektive utan barn, dels att trygga barnens uppväxt. Syftet med underhållsbidrag är att barn inte skall drabbas ekonomiskt vid en separation eller skilsmässa. Syftet med de selektiva behovsprövade bidragen ekonomiskt bistånd (tidigare socialbidrag) och bostadsbidrag, är att stärka köpkraften för människor med låga inkomster och/eller barn och ska garantera alla medborgare en ”skälig levnadsnivå”.

Barn- och bostadsbidrag samt ekonomiskt bistånd när det gäller sammanboende par, delats med hälften till kvinnan respektive mannen. Barnbidrag och underhållsbidrag registreras på föräldrarna inte barnen. Detta gäller även studiebidrag till 16-17-åringar, vilket utgör en liten del av det totala skattefria studiebidraget. Därtill finns en kategori övriga bidrag, som i huvudsak består av skattefria och skattepliktiga studiestöd.

Negativa transfereringar

Slutligen kommer de negativa transfereringarna. De består främst av inkomst-, fastighets- och förmögenhetsskatt, men inkluderar även återbetalt studielån och underhållsbidrag. Nedan presenteras de olika delarna i form av tidserier i diagram.¹⁵

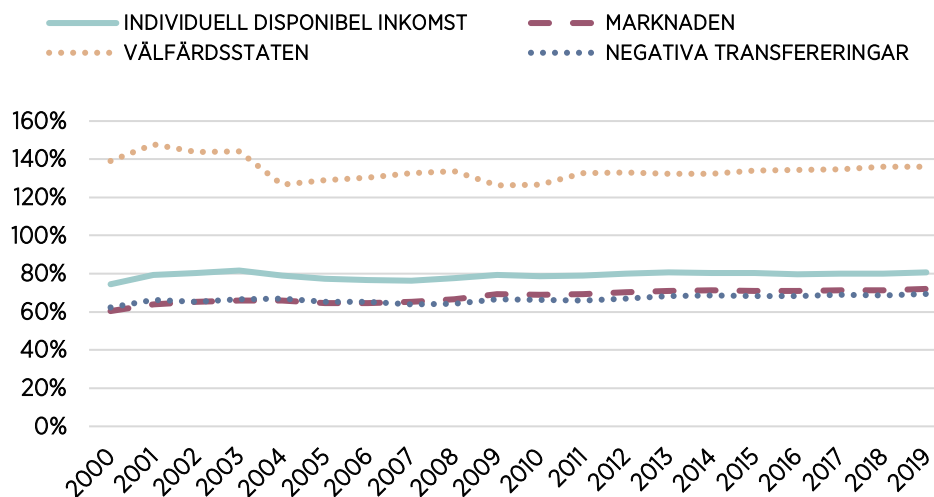
---

¹⁵ För en presentation av indikatorn i tabellform enligt SCB:s webb se appendix 1 och 2.

Individuell disponibel inkomst för personer 20-64 år

Kvinnors individuella disponibla inkomst är i genomsnitt 80 procent av mäns. Även om det mellan åren sker små förändringar i de ingående delarna i det som utgör individuell disponibel inkomst, så har det inte skett någon större utjämning mellan könen de senaste åren. Män har betydligt högre inkomster från marknaden, medan kvinnor får högre inkomster från välfärden, med ett undantag, där kvinnor får 84 procent av mäns inkomster från arbetsmarknadsstöden. Kvinnor får betydligt högre lönerelaterade och försörjningsrelaterade inkomstslag medan män i genomsnitt betalar mer skatt.¹⁶

Figur 2. Kvinnors genomsnittliga individuell disponibel inkomst som andel av mäns, för personer i åldern 20-64 år, samt för de ingående inkomstslagen från marknaden, välfärdsstaten och negativa transfereringar, 2000-2019.

Källa: Inkomst och taxeringsregistret, SCB.

Kommentar: I den officiella inkomststatistiken ingår folkbokförd i Sverige 1/1 och 31/12 som tillhör ett hushåll som har en disponibel inkomst skild från 0.

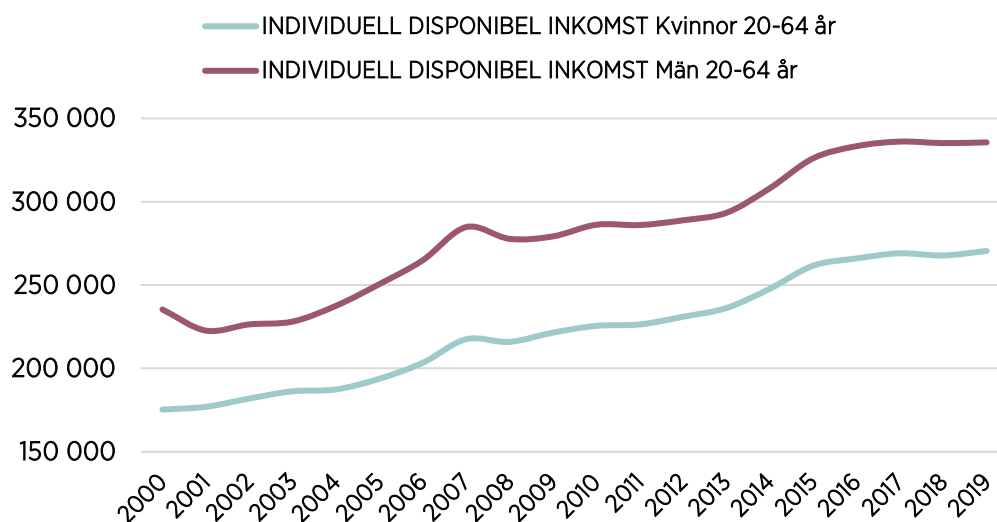
Kvinnors andel av mäns individuella disponibla inkomst har i princip varit oförändrad de senaste 20 åren. Det samma gäller för de ingående delarna som grupperat utgörs av inkomster från marknaden, välfärdsstaten, samt skatter, vilka besteckas som negativa transfereringarna. Kvinnors andel av mäns inkomster från välfärden har rört sig på 140 procent de senaste 20 åren, med några mindre variationer i hög och lågkonjunktur. I högkonjunktur har mäns inkomster från välfärden minskat och under perioder av lågkonjunktur har de ökat något.

¹⁶ För SCB:s presentation av indikatorn se Appendix 1.

Nedanstående figur visar utvecklingen av individuell disponibel inkomst för kvinnor och män perioden 2000-2019 i 2019 års priser i faktiska kronor. Det visar hur mycket pengar kvinnor och män i Sverige faktiskt har att leva av i genomsnitt per år. Inkomstgapet utgörs av skillnaden mellan de båda linjerna. Av statistiken framgår att det faktiska gapet har ökat de senaste åren. 2003 var de genomsnittliga skillnaderna som lägst och uppgick i 2019 års peningvärde till närmare 42 000 kronor och 2019 hade skillnaden ökat till drygt 67 000 kronor.

Figur 3. Individuell disponibel inkomst, medelvärde i kronor, för personer i åldern 20-64 år med inkomst efter, kön 2000-2019. 2019 års priser.

Källa: Inkomst och taxeringsregistret, SCB.

Kommentar: I den officiella inkomststatistiken ingår folkbokförd i Sverige 1/1 och 31/12 som tillhör ett hushåll som har en disponibel inkomst skild från 0.

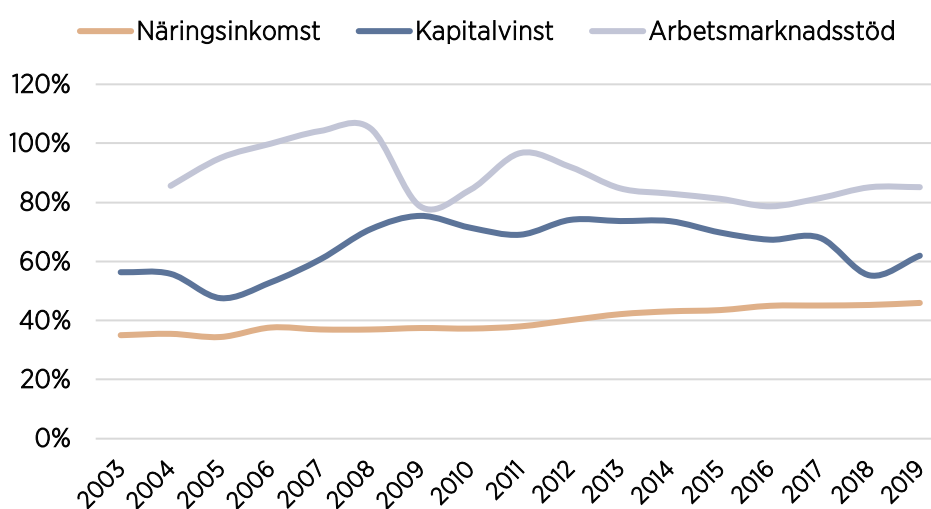
Nedslag i några av inkomstlagen från marknaden och välfärden

Utvecklingen av kvinnors genomsnittliga inkomster av näringsverksamhet, som andel av mäns, har utvecklats svagt positivt de senaste åren. Från att under första decenniet under 2000-talet ha legat på strax under 40 procent av mäns genomsnittliga inkomster ligger andelen nu på 46 procent.

Inkomster från kapital är betydligt mer fluktuerande på grund av upp- och nedgångar i konjunkturen, än till exempel inkomster från arbete. Skillnaderna i kapitalvinster var som minst när börsen störtök under finanskrisen 2008 till 2009, när konjunkturen sedan vände ökade skillnaderna åter något. Vid senaste mättillfället 2019 var kvinnors genomsnittliga inkomster från kapitalvinster som andel av mäns 62 procent.

Inkomster från arbetsmarknadsstöd är ojämnt fördelade mellan könen. Efter 2006 skedde stora reformer inom arbetsmarknadspolitiken. Under 2010 var antalet inskrivna arbetslösa vid Arbetsförmedlingen högt till följd av finanskrisen, men även på grund av reformer i sjukförsäkringen och etableringen av nyanlända. Under den perioden var kvinnors genomsnittliga inkomst från detta inkomstslag nästan 100 procent av mäns. Efter 2011 har mäns genomsnittliga inkomster från arbetsmarknadsstöden ökat mer än kvinnor och 2019 uppgick kvinnors inkomster från arbetsmarknadsstöd i genomsnitt till 85 procent av mäns inkomster från detta inkomstslag.

Figur 4. Kvinnors genomsnittliga inkomst från näringsverksamhet, kapital och arbetsmarknadsstöd som andel av mäns för personer i åldern 20-64 år efter kön, 2003-2019.

Källa: Inkomst och taxeringsregistret, SCB.

Inkomster från ränta och utdelning är mycket ojämnt fördelade mellan könen. Kvinnors andel av mäns inkomst från ränta och utdelning har minskat från 40 procent 2003 till 29 procent 2019. Inkomstskillnaden från detta inkomstslag mätt i kronor, i 2019 års priser, ökade från närmare 9 000 kronor 2003 till drygt 38 000 kronor 2019.

Utifrån trenden avseende ränta och utdelning, hade det varit intressant att se närmare på ägande och förmögenhet fördelat på könen. När SCB senast publicerade nettoförmögenhet för år 2007 fördelat på kön uppgick kvinnors förmögenhet till 76 procent av männens. Denna statistik ingår inte som en indikator och följs således inte upp i dagsläget inom ramen för delmålet om ekonomisk jämställdhet. Sedan 2007 finns det inte längre någon förmögenhetsstatistik som en indikator skulle kunna bygga på.

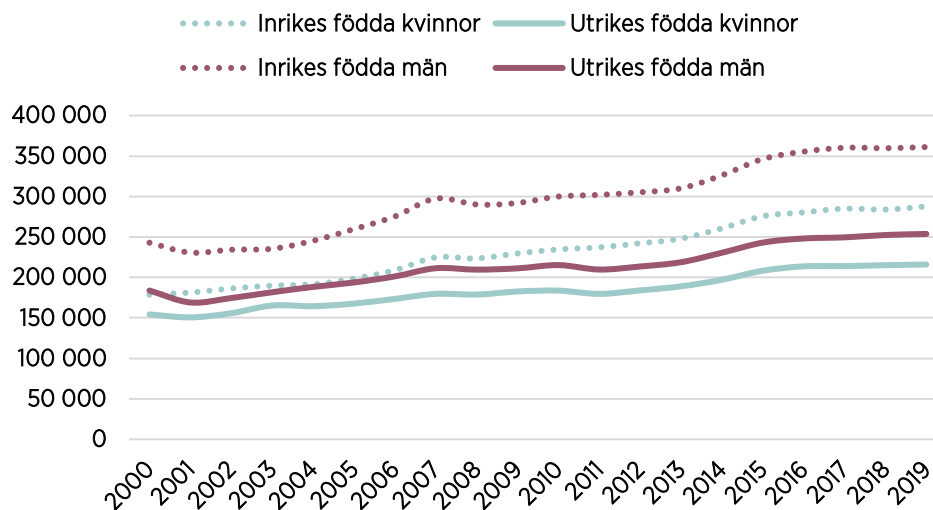
Disponibel inkomst för utrikesfödda kvinnor

2019 uppgick den genomsnittliga individuella disponibla inkomsten för utrikes födda kvinnor till närmare 216 000 kr. Motsvarande belopp för inrikes födda kvinnor uppgick till 288 000 kr och för utrikes- och inrikes födda män till 254 000 kr, respektive 361 000 kr.

Mellan åren 2000 och 2019 ökade inkomsterna med 29 procent för utrikes födda kvinnor, vilket var en procentenheters större ökning än för utrikes födda män. För inrikes födda kvinnor och män uppgick ökningen till 38 respektive 33 procent.

Medan inkomsterna från marknaden har ökat starkt mellan åren 2000 och 2019, så har inkomsterna från välfärden minskat. För utrikes födda kvinnor ökade inkomsterna från marknaden med 36 procent, vilket var sex procentenheters större ökning än för utrikes födda män. För inrikes födda kvinnor och män uppgick ökningen till 39 respektive 27 procent. Inkomsterna från välfärdsstaten minskade med i genomsnitt 27 procent för utrikes födda kvinnor, vilket kan jämföras med 16 procent för inrikes födda kvinnor och 46 respektive 10 procent för utrikes och inrikes födda män.

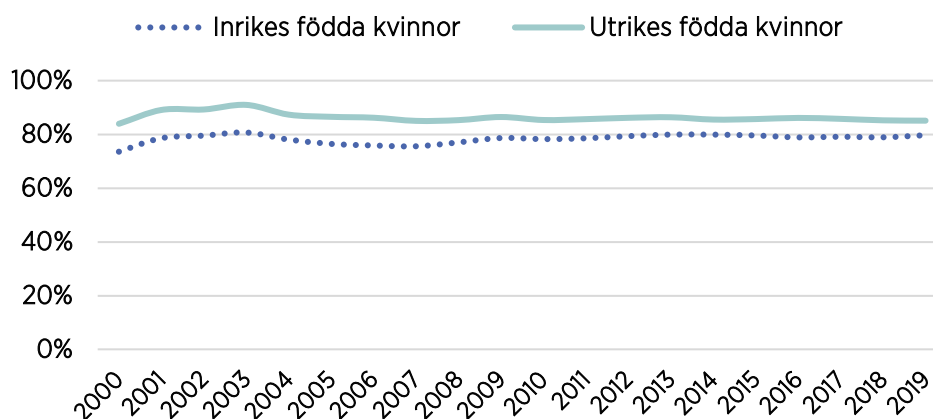
Figur 5. Individuell disponibel inkomst för personer i åldern 20-64 år efter kön och inrikes/utrikes född, 2000-2019.

Källa: Inkomst och taxeringsregistret, SCB.

Kvinnors genomsnittliga individuella disponibla inkomst som andel av mäns genomsnittliga individuella disponibla inkomst är högre för utrikes födda kvinnor än för inrikes födda kvinnor och uppgick till 85 procent respektive 80 procent 2019. Det kan uttryckas som att inkomstgapet mellan utrikesfödda kvinnor och män är mindre än gapet mellan inrikes födda kvinnor och män. 2019 uppgick inkomstgapet således till 15 respektive 20 procent.

Figur 6. Kvinnors genomsnittliga individuell disponibel inkomst som andel av mäns för utrikes och inrikes födda kvinnor, i åldern 20-64 år, 2000-2019.

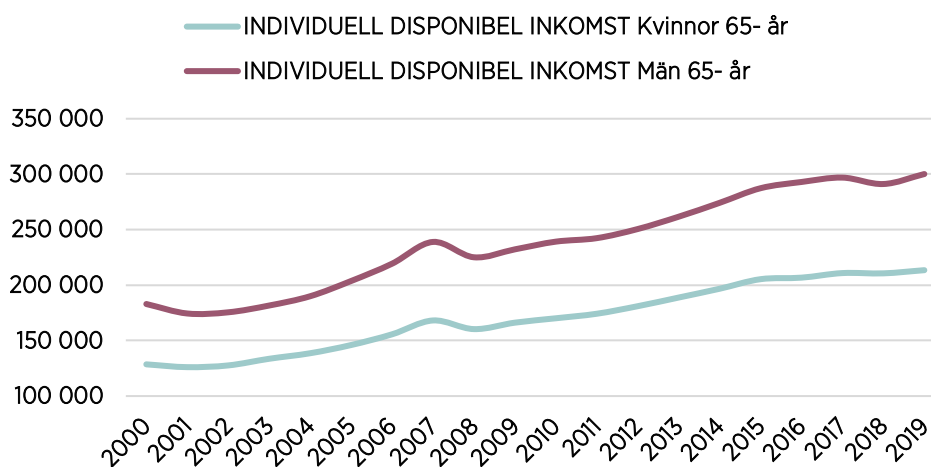
Källa: Inkomst och taxeringsregistret, SCB.

2.2 Från löne- och näringsinkomst till nettoinkomst för personer 65 år och äldre

När det gäller kvinnor och män som är 65 år och äldre är inkomstskillnaderna betydligt större än för kvinnor och män 20-64 år. Kvinnors genomsnittliga individuella disponibla inkomst som andel av mäns för personer 65 år och äldre uppgick 2019 till 71 procent. Den genomsnittliga inkomsten från marknaden som kvinnors andel av mäns inkomst uppgick till 59 procent och från välfärden till 74 procent.

Figur 7 visar utvecklingen av individuell disponibel inkomst för kvinnor och män 65 år och äldre under perioden 2000-2019 i 2019 års priser i faktiska kronor. Det visar hur mycket pengar kvinnor och män i Sverige faktiskt har att leva av i genomsnitt per år. Inkomstgapet utgörs av skillnaden mellan de båda linjerna. Av statistiken framgår att det faktiska gapet har ökat de senaste åren. I början av 2000-talet låg de genomsnittliga skillnaderna runt 50 000 kr och hade fram till 2019 ökat till närmare 87 000 kr.

Figur 7. Individuell disponibel inkomst, medelvärde i kronor, för personer i åldern 65- år med inkomst efter, kön 2000-2019. 2019 års priser.

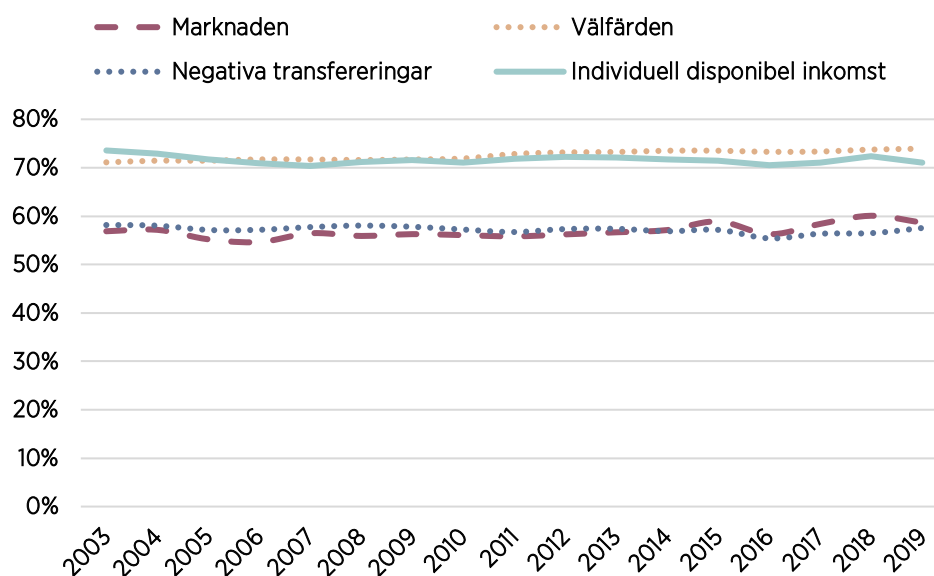
Källa: Inkomst och taxeringsregistret, SCB.

Kommentar: I den officiella inkomststatistiken ingår folkbokförd i Sverige 1/1 och 31/12 som tillhör ett hushåll som har en disponibel inkomst skild från 0.

Kvinnors genomsnittliga inkomster från marknaden har ökat från närmare 38 000 kr till drygt 100 000 kr under perioden 2003 till 2019. Mäns genomsnittliga inkomster från marknaden har ökat från närmare 47 000 kr till 171 000 kr 2003-2019. Kvinnors genomsnittliga andel av mäns inkomster från marknaden har varierat mellan 55 och 60 procent mellan 2000 och 2019. 2019 uppgick andelen till 59 procent.

En viktig skillnad mellan kvinnors och mäns inkomster från välfärden är skillnaderna i pension.

Figur 8. Kvinnors genomsnittliga individuella disponibla inkomst som andel av mäns, för personer i åldern 65 år och äldre, samt genomsnittlig inkomst av mäns för inkomstslagen från marknaden, välfärdsstaten och negativa transfereringar, 2000-2019.

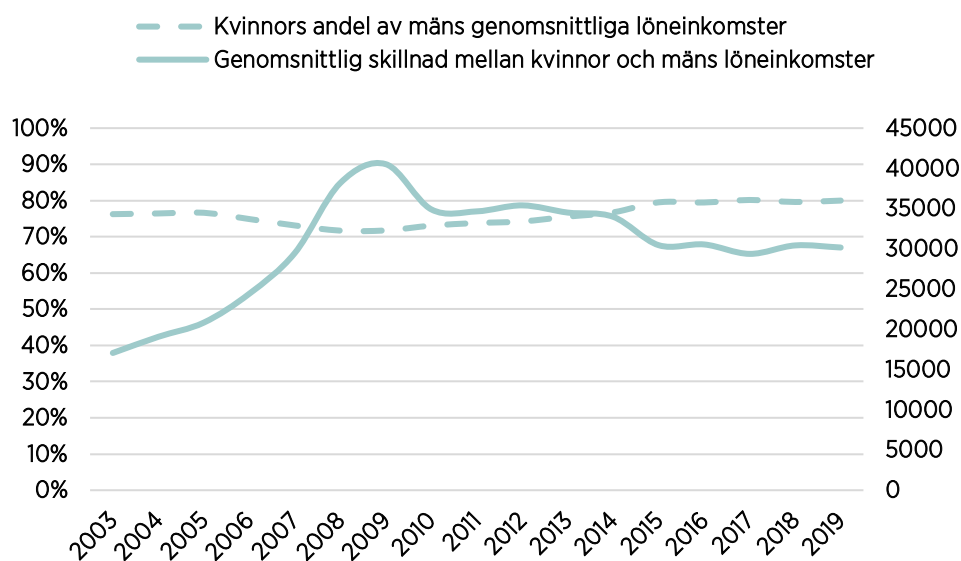
Källa: Inkomst och taxeringsregistret, SCB.

Kommentar: I den officiella inkomststatistiken ingår folkbokförd i Sverige 1/1 och 31/12 som tillhör ett hushåll som har en disponibel inkomst skild från 0.

Kvinnors andel av mäns genomsnittliga löneinkomster har ökat under perioden 2003 till 2019 för både kvinnor i åldern 20-64 år och kvinnor 65 år och äldre. Statistiken från SCB:s Inkomst och taxeringsregistret visar att kvinnors andel av mäns löneinkomster ökade från 76 till 80 procent för kvinnor 65 år och äldre och från 69 till 78 procent för kvinnor 20-64 år, i 2019 års priser. Löneinkomsterna är betydligt lägre för kvinnor 65 år och äldre än för kvinnor i arbetsförålder, vilket är naturligt. Anmärkningsvärt är dock att medan löneinkomsterna i kronor räknat har minskat mellan kvinnor och män i ålder 20-64 år, så har den ökat mellan kvinnor och män i åldern 65 år och äldre. 2003 var skillnaden i genomsnittlig löneinkomst drygt 17 000 kr och 2019 hade den stigit till drygt 30 000 kr. Vad detta beror på behöver analyseras vidare. Till exempel skulle det vara intressant att följa sysselsättningsutvecklingen för personer 65 år och äldre, för att undersöka om orsaken är att fler män än kvinnor arbetar mer högre upp i åldrarna och om det kan vara en förklaring. I takt med att pensionsåldern höjs bör även indikatorn justeras.

Figur 9 visar utvecklingen av den genomsnittliga skillnaden i kronor på den högra y-axeln och kvinnors genomsnittliga löneinkomst som andel av mäns på den vänstra y-axeln. Av statistiken framgår att den genomsnittliga skillnaden var som störst 2009, då den uppgick till närmare 41 000 kr.

Figur 9. Kvinnors genomsnittliga löneinkomster som andel av mäns, samt genomsnittlig skillnad mellan kvinnor och mäns löneinkomst i 2019 års priser, för personer i åldern 65 år och äldre, 2000-2019.

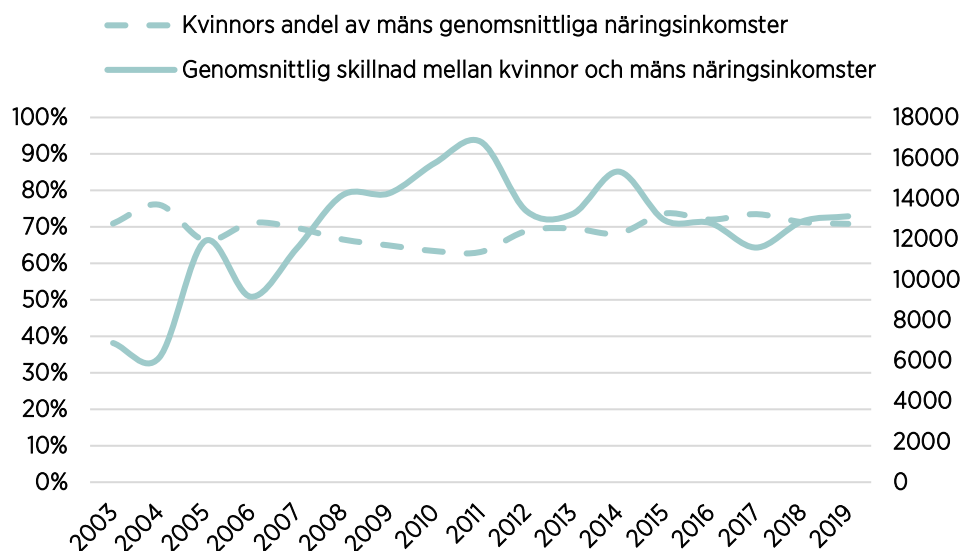

Källa: Inkomst och taxeringsregistret, SCB.

Kommentar: I den officiella inkomststatistiken ingår folkbokförd i Sverige 1/1 och 31/12 som tillhör ett hushåll som har en disponibel inkomst skild från 0.

När det gäller de genomsnittliga inkomsterna från näringsverksamhet ökade skillnaderna mellan kvinnor och män i åldern 65 år och äldre från närmare 7 000 kr till drygt 13 000 kr under samma period. Figur 10 visar utvecklingen av den genomsnittliga skillnaden, där framgår att skillnaden var som störst 2011, då den uppgick till närmare 17 000 kr.

Figur 20. Kvinnors genomsnittliga näringsinkomster som andel av mäns, samt genomsnittlig skillnad mellan kvinnor och mäns löneinkomst i 2019 års priser, för personer i åldern 65 år och äldre, 2000-2019.

Källa: Inkomst och taxeringsregistret, SCB.

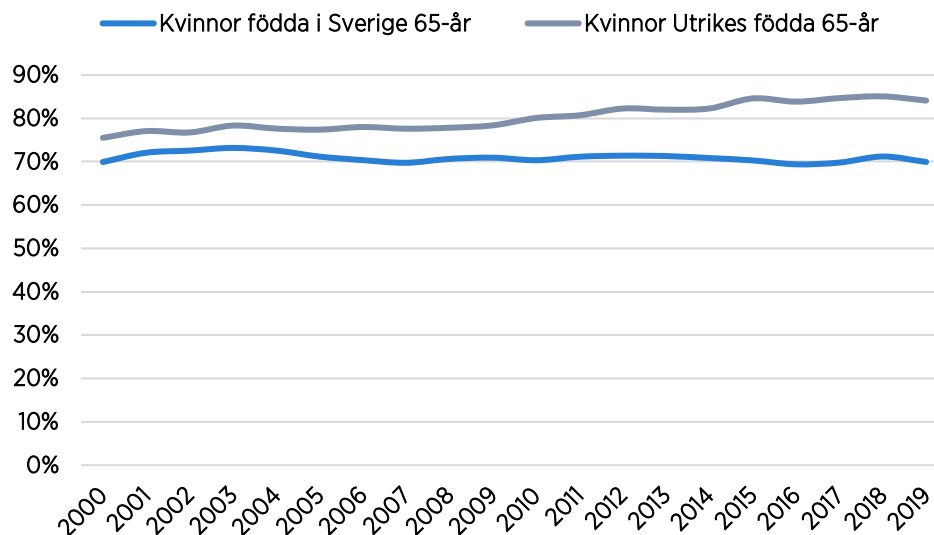
Kommentar: I den officiella inkomststatistiken ingår folkbokförd i Sverige 1/1 och 31/12 som tillhör ett hushåll som har en disponibel inkomst skild från 0.

Det är större inkomstskillnader mellan inrikes födda kvinnor och män än för utrikes födda kvinnor och män. Kvinnors andel av mäns individuella disponibla inkomst för inrikesfödda kvinnor i åldern 65 år och äldre har med några få års undantag legat på en nivå av 70 procent under perioden 2000 till 2019.

Utrikes födda kvinnors andel av mäns individuella disponibla inkomst har under samma period ökat från 76 till 84 procent.

Figur 31. Kvinnors genomsnittliga individuell disponibel inkomst som andel av mäns, för personer i åldern 65- år, för inrikes och utrikes födda, 2000-2019.

Källa: Inkomst och taxeringsregistret, SCB.

Kommentar: I den officiella inkomststatistiken ingår folkbokförd i Sverige 1/1 och 31/12 som tillhör ett hushåll som har en disponibel inkomst skild från 0.

Pensioner

Arbetslivet och inkomsterna i förvärsaktiv ålder lägger grunden till pensionsinkomsten. Kvinnors lägre genomsnittslöner, att kvinnor arbetar deltid i större utsträckning än vad män gör och tar ut större del av föräldrapenningen leder till stora skillnader i pension för kvinnor och män. 2019 fick kvinnor i genomsnitt närmare 74 000 kronor mindre än män i genomsnitt i pensionsinkomst. Det motsvarar ett pensionsgap på närmare 28 procent och innebär att kvinnors genomsnittliga pensioner av mäns uppgår till närmare 72 procent.

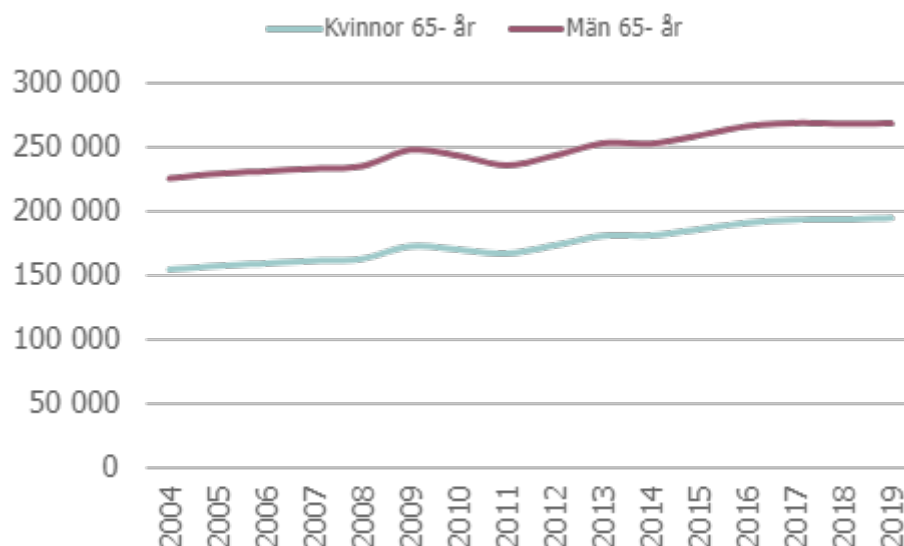
Skillnaden mellan kvinnors och mäns pensioner jämnas alltså ut, men det går långsamt. År 2013 hade kvinnor i genomsnitt 34 procent lägre pension än män. Nästan 60 procent av alla kvinnor som var 65 år eller äldre och hade ålderspension fick dessutom garantipension, som är en del av pensionen som betalas ut till den som haft låg eller ingen arbetsinkomst. Motsvarande siffra för män var drygt 15 procent.¹⁷

Enligt Pensionmyndigheten skulle det ta 40 år för pensionsgapet att jämnas ut om löner och arbetad tid blev jämställda över en natt.¹⁸

¹⁷ SOU 2015:50, s.197.

¹⁸ Pensionsmyndigheten (21-03-08). *Kvinnors pension lägre än männens, nu och i framtiden.*

Figur 42. Pensionsinkomst, medelvärde i kronor, för personer i åldern 65- år med inkomst efter, kön 2000-2019. 2019 år priser.

Källa: Inkomst och taxeringsregistret, SCB.

Kommentar: I den officiella inkomststatistiken ingår folkbokförd i Sverige 1/1 och 31/12 som tillhör ett hushåll som har en disponibel inkomst skild från 0.

Enligt Pensionsmyndigheten fick kvinnor i genomsnitt 15 800 kronor per månad och män 22 900 kronor per månad, 2019 i totalt pension före skatt.¹⁹

Den allmänna pensionen jämnar ut pensionsgapet med tjänstepensionen ökar pensionsgapet mellan könen. Det beror på att det finns ett inkomsttak för intjänande till allmän pension. Inbetalningen till tjänstepensionen ökar däremot med högre inkomster. Det ges högre avsättningar till tjänstepensionen på inkomster som ligger över taket för intjänande till den allmänna pensionen.

¹⁹ Pensionsmyndigheten (21-03-08).

Figur 53. Pensionsinkomst, medelvärde i kronor, för personer i åldern 65- år med inkomst efter, kön 2019. 2019 år priser.

Inkomstslag	Med inkomst		Andel (%) med inkomstslag		
	Kronor		Kvinnors andel (%) av mäns inkomst	Kvinnor	Män
	Kvinnor	Män			
Pensioner	196 200	271 900	72	99	98
+ allmän pension	147 200	180 200	82	98	97
+ tjänstepension	45 900	88 800	52	87	89
+ privat pension	36 200	48 200	75	26	28

Källa: Jämställdhetsstatistiken, SCB.

2.3 Disponibel inkomst per konsumtionsenhet för hushåll 20-64 år efter hushållstyp

För att få ett helhetsgrepp om utvecklingen av den ekonomiska jämställdheten är utvecklingen av ekonomin för olika hushållstyper viktigt att följa. Sammanboende och ensamstående mödrars inkomster samt ekonomiska jämställdhet behöver följas. Tidigare utredningar²⁰ har visat att skillnaderna mellan dem som har och dem som inte har barn är stora.

Indikatorn disponibel inkomst per konsumtionsenhet, ger information om individuell disponibel inkomst efter hushållstyp, vilket gör det möjligt att jämföra kvinnor och män som är ensamstående med respektive utan barn, jämfört med sammanboende personer.²¹ Indikatorn ger dock ingen information om jämställdheten för sammanboende kvinnor och män, då sammanboende inte redovisas könsuppdelat. Alltså saknas möjligheten att jämföra inkomster för sammanboende kvinnor och män.

Lägst disponibel inkomst har ensamstående kvinnor med barn, följt av ensamstående män med barn. Högst inkomster har sammanboende utan barn, följt av sammanboende med barn.

²⁰ SOU 2005:66. Forskarrapporter till Jämställdhetspolitiska utredningen.

²¹ Ds 2013:37 s. 34.

Ensamstående kvinnor med barn är enligt figuren nedan den grupp som har lägst disponibel inkomst. Ensamstående kvinnor med barns andel av ensamstående män med barns inkomst uppgår till 82 procent. Ensamstående kvinnor med barns andel av ensamstående kvinnor utan barns inkomst uppgår till 72 procent.

Figur 64. Disponibel inkomst per konsumtionsenhet för hushåll 20–64 år efter hushållstyp 2019. (Medianinkomst i 1 000-tal kronor)

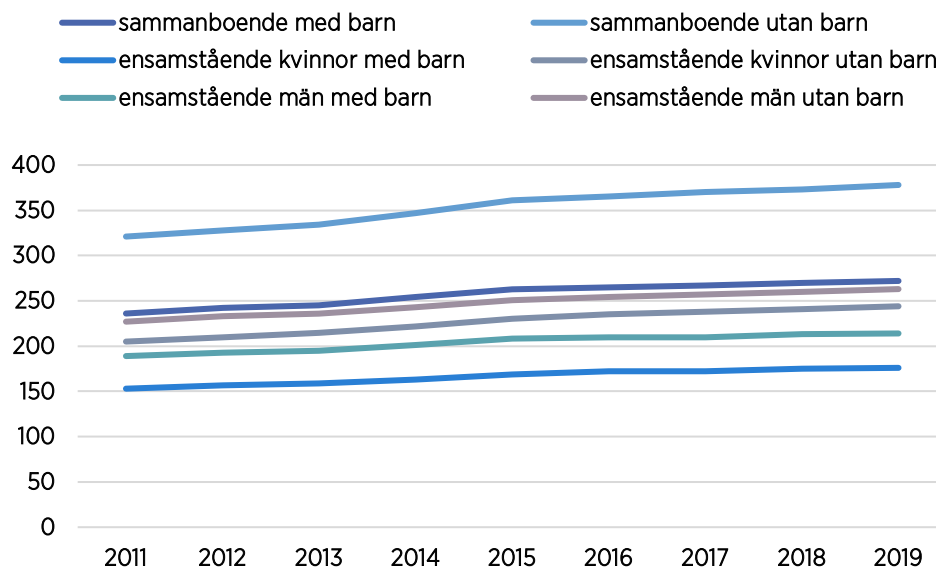
Hushållstyp	Medianinkomst
Sammanboende	
med barn	272
utan barn	378
Ensamstående kvinnor	
med barn	176
utan barn	244
Ensamstående män	
med barn	214
utan barn	263

Källa: Inkomst och taxeringsregistret, SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

Kommentarer: Disponibel inkomst: Summan av alla inkomster och transfereringar (t.ex. barn- och bostadsbidrag samt försörjningsstöd) minus slutlig skatt. Hushållsbegrepp: Bostadshushåll enligt Totalräknad inkomstfördelningsstatistik (TRIF) Konsumtionsenhet: För att göra jämförelser av t.ex. disponibel inkomst och ekonomisk köpkraft mellan olika typer av hushåll används ett viktsystem där konsumtionen är relaterad till hushållets sammansättning. Den disponibla inkomsten divideras med den konsumtionsvikt som gäller för hushållet. Skalan fastställs av SCB och bygger bl.a. på budgetberäkningar utförda av Konsumentverket och underlag för bedömning av en baskonsumtion som kan beräknas för olika hushållstyper. För mer information se www.scb.se.

Sett över tid visar jämställdhetsstatistiken att det är ensamstående män med barn som har haft den sämsta utvecklingen av disponibel inkomst jämfört med övriga grupper. Dock är den något högre procentuella ökningen av inkomster för ensamstående kvinnor med barn långt ifrån tillräcklig för att de skall närma sig övriga grupper. Mellan åren 2011 och 2019, de år som är redovisade på SCB:s webbplats har den disponibla inkomsten för ensamstående män med barn ökat med drygt 13 procentenheter och med 15 procentenheter för motsvarande grupp kvinnor. Ensamstående kvinnor utan barn är den grupp där ökningen var störst och uppgick till 19 procentenheter. Ökningen för motsvarande grupp män uppgick till 16 procentenheter.

Figur 15. Disponibel inkomst per konsumtionsenhet för hushåll 20-64 år. Medianinkomst, kronor i tusental efter hushållstyp, 2011-2019.

Källa: Jämställdhetsstatistiken, SCB.

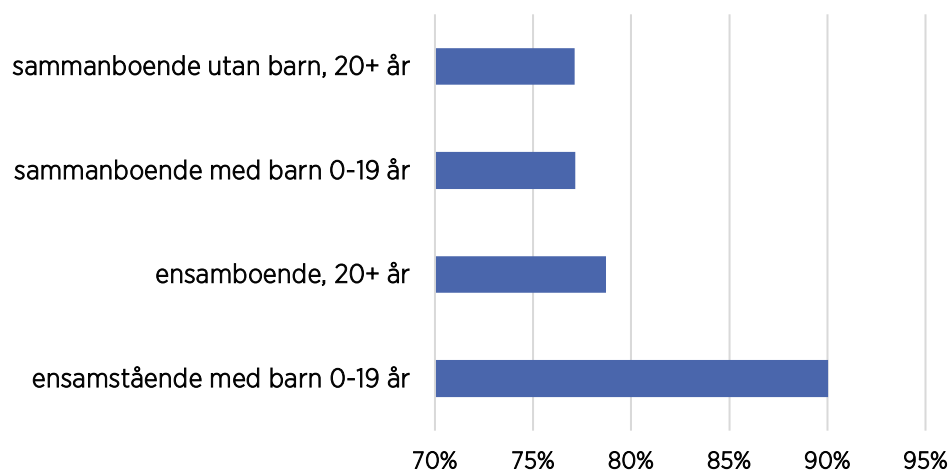
2.4 Disponibel inkomst efter hushållstyp och antal barn

Inkomstgapet mellan kvinnor och män är stort oavsett hushållstyp. Lägst genomsnittliga inkomster har ensamboende kvinnor utan barn följt av sammanboende kvinnor utan barn. Medianinkomsten för dessa grupper uppgick till 185 000 kr respektive 209 000 kr. Därefter följer ensamstående män, vilka hade en genomsnittlig medianinkomst på 235 000 kr. I forskningen pekas särskilt gruppen ensamstående kvinnor med barn ut som särskilt sårbara och som en av de grupper som löper stor risk för fattigdom²². Nyberg (2005) påpekar i SOU 2005:66 *Forskarrapporter till Jämställdhetspolitiska utredningen* ett växande gap mellan ensamstående och sammanbode föräldrahushåll²³. 2019 var inkomstgapet mellan kvinnor och män som störst mellan samboende kvinnor och män utan barn. Dessa kvinnors medianinkomster uppgick till 77 procent av mäns medianinkomster. Ensamboende kvinnor utan barn hade en genomsnittlig medianinkomst som uppgick till 79 procent av motsvarande grupp mäns och ensamstående kvinnor med barn 90 procent.

²² Nyberg, A. (2014). *Underlag till Jämställdhetsutredningen U2014:06. Delmål 2: Ekonomisk jämställdhet (exklusive utbildning)*.

²³ SOU 2005:66. *Forskarrapporter till Jämställdhetspolitiska utredningen*.

Figur 16. Kvinnors andel av mäns medianinkomst, efter hushållstyp med och utan barn, 2019.

Källa: Inkomst och taxeringsregistret, SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

Kommentar: Bostadsbidrag, barnbidrag och ekonomiskt bistånd har delats lika mellan makar/sambo i hushållet.

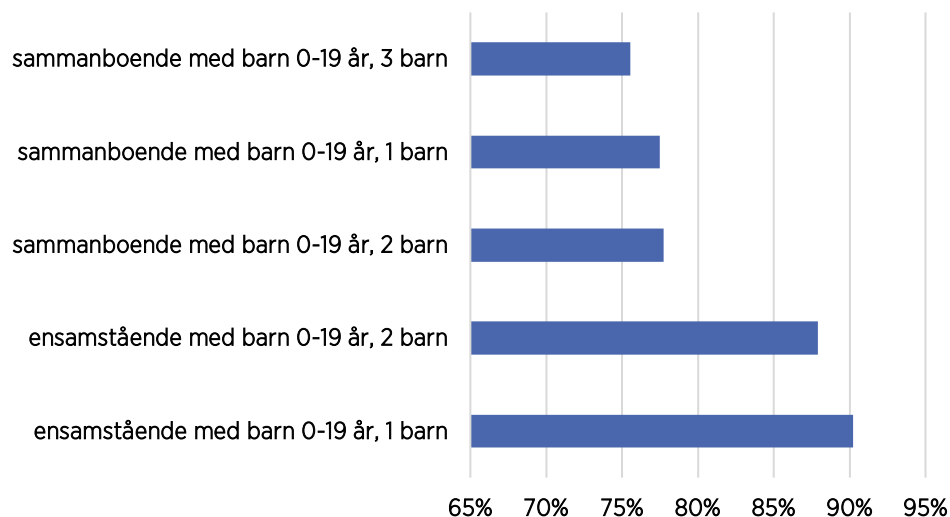
Definitionen av disponibel inkomst är summan av alla skattepliktiga och skattefria inkomster minus skatt och övriga negativa transfereringar.

Hushållsbegreppet är bostadshushåll enligt Totalräknad inkomstfördelningsstatistik (TRIF).

Ensamstående kvinnor med ett barn har lägre genomsnittlig medianinkomst än ensamstående kvinnor med två barn. Ett mönster som är genomgående för kvinnor och män.

Det är mellan sammanboende kvinnor och män med tre barn som det största inkomstgapet. För denna grupp uppgick kvinnornas andel av männens genomsnittliga medianinkomst till 76 procent av männens.

Figur 17. Kvinnors andel av mäns medianinkomst, efter hushållstyp och antal barn, 2019.

Källa: Inkomst och taxeringsregistret, SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

Kommentar: Bostadsbidrag, barnbidrag och ekonomiskt bistånd har delats lika mellan makar/sambo i hushållet.

Definitionen av disponibel inkomst är summan av alla skattepliktiga och skattefria inkomster minus skatt och övriga negativa transfereringar.

Hushållsbegreppet är bostadshushåll enligt Totalräknad inkomstfördelningsstatistik (TRIF).

2.5 Hushåll med ekonomiskt bistånd efter hushållstyp

För att mäta jämställdheten bland de med lägst inkomster och följa utvecklingen av jämställdhet för dem som inte klarar sin försörjning mäts antal hushåll som får ekonomiskt bistånd, andelen inom olika hushållstyper som får ekonomiskt bistånd, samt den procentuella förändringen mellan hushållstyperna. Frågor som indikatorn syftar till att besvara är huruvida det finns en tendens till feminisering av fattigdomen i Sverige, samt om den ökade ekonomiska ojämlikheten inneburit att kvinnors andel av mottagarna av ekonomiskt bistånd har ökat.²⁴

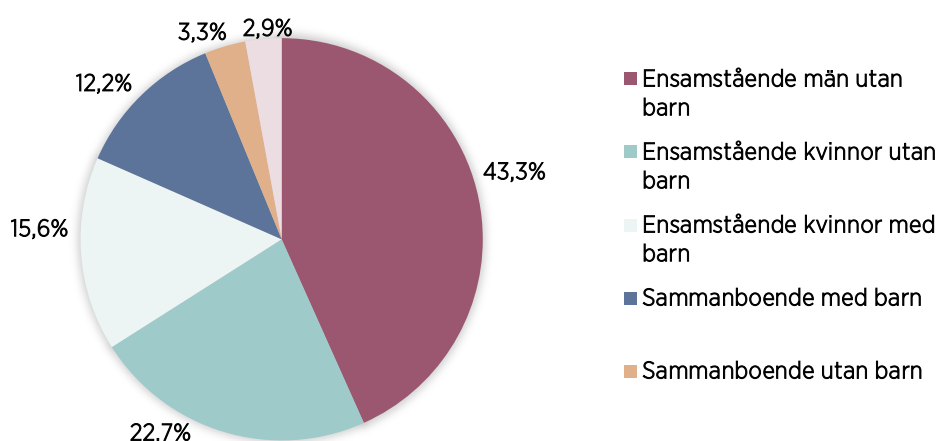
Inte heller för denna indikator redovisas könsuppdelad statistik för sammanboende personer, utan endast för ensamstående kvinnor och män med och utan barn.

²⁴ SOU 2005:66.Slutbetänkade av Jämställdhetspolitiska utredningen. *Makt, att forma samhället och sitt eget liv – jämställdhetspolitiken mot nya mål.*

I Jämställdhetsstatistiken på SCB:s webbplats finns data för de tre åren 2017-2019 publicerade och sett till dessa siffror verkar de mönster som tidigare utredningar har visat på bestå. Andel hushåll med bistånd växlar med konjunkturen. Den största gruppen bland de som fick ekonomiskt bistånd, åren 1991-2002, var ensamstående män utan barn, därefter kom ensamstående mödrar och på tredje plats ensamstående kvinnor utan barn.²⁵

2019 var den största gruppen fortfarande ensamstående män utan barn följt av ensamstående kvinnor med barn, vilka har bytt plats med ensamstående kvinnor utan barn sedan 2002. Bland ensamstående män med barn uppgick andelen med ekonomiskt bistånd till närmare tre procent, vilket kan jämföras med närmare 16 procent för motsvarande grupp kvinnor.

Figur 18. Hushåll med ekonomiskt bistånd, procentuell fördelning mellan hushållstyper efter hushållstyp, 2019.

Källa: Registret över ekonomiskt bistånd, Socialstyrelsen. Publicerad i SCB Jämställdhet.

2.6 Försörjningshinder för personer 18 år och äldre efter inrikes/utrikes född

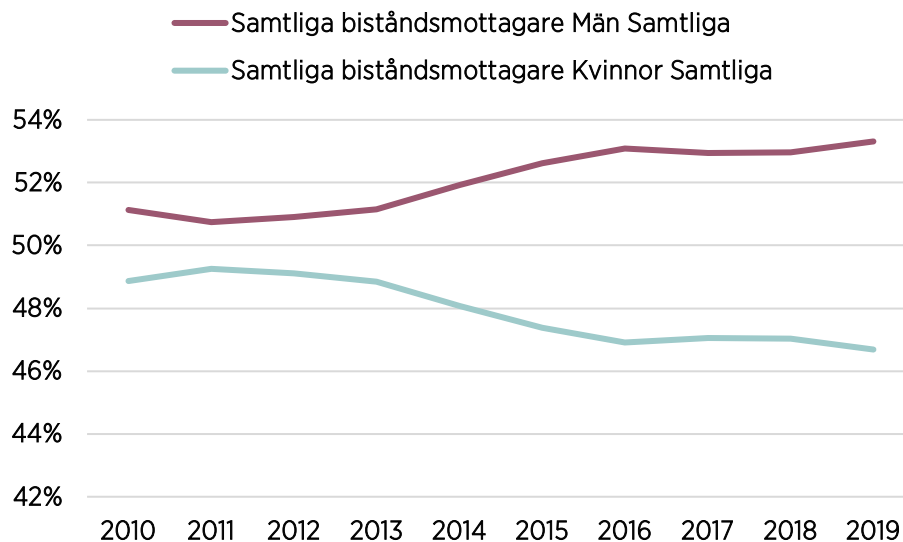
Sedan 2010 har andelen män med försörjningshinder ökat medan andelen av samtliga personer med försörjningshinder har minskat för kvinnor. Jämfört med tidigare uppföljningar är detta en liten förändring då andelen kvinnor med försörjningsstöd var något högre än andelen män av dem som fick ekonomiskt bistånd²⁶.

²⁵ SOU 2005:66. Forskarrapporter till Jämställdhetspolitiska utredningen. s.49.

²⁶ SOU 2005:66. Forskarrapporter till Jämställdhetspolitiska utredningen. s.49.

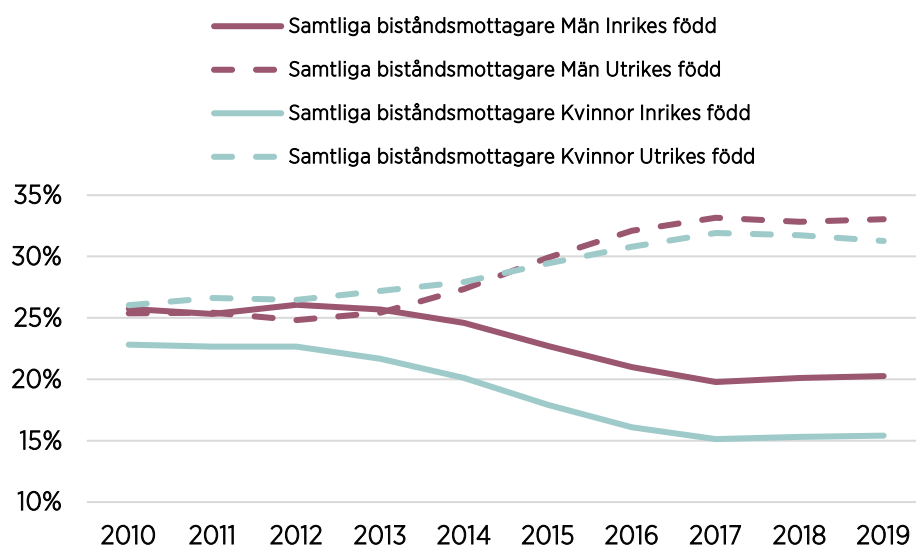
Figur 19. Andel i procent av alla i gruppen efter försörjningshinder, kön och 2010-2019.

Källa: Registret över ekonomiskt bistånd, Socialstyrelsen.

Av alla personer med försörjningshinder så var det en betydligt större andel utrikesfödda kvinnor och män än inrikes födda kvinnor och män. Gapet mellan inrikes födda kvinnor och män är större än gapet mellan utrikes födda kvinnor och män.

Figur 20. Andel i procent av alla i gruppen efter försörjningshinder, inrikes/utrikes född, kön och år.

Källa: Registret över ekonomiskt bistånd, Socialstyrelsen.

Statistiken för denna indikator visar fortsatt att ensamstående män utan barn är den grupp som i störst utsträckning tar emot detta stöd. Att en person inte mottagit ekonomiskt bistånd behöver dock inte betyda att personen har en acceptabel inkomst.

2.7 Ersatta dagar för vård av barn

Som beskrivits ovan är syftet med de lönerelaterade ersättningarna (sjukpenning, arbetsmarknadsstöd och föräldrapenning) att jämna ut inkomsterna mellan perioder av lönearbete respektive ej lönearbete. Indikatorn ersatta dagar för vård av barn visar utvecklingen av både föräldrapenning och tillfällig föräldrapenning.

Statistiken visar att kvinnor tar ut 70 procent av föräldrapenningen och män 30 procent. Utvecklingen mot ett jämnare uttag går långsamt och tidigare studier har pekat på att det krävs politiska reformer för att en snabbare utveckling ska uppnås.²⁷

När det gäller den tillfälliga föräldrapenningen är uttaget något mer jämnt fördelat och uppgick 2020 till 61 procent för kvinnor och 39 för män.

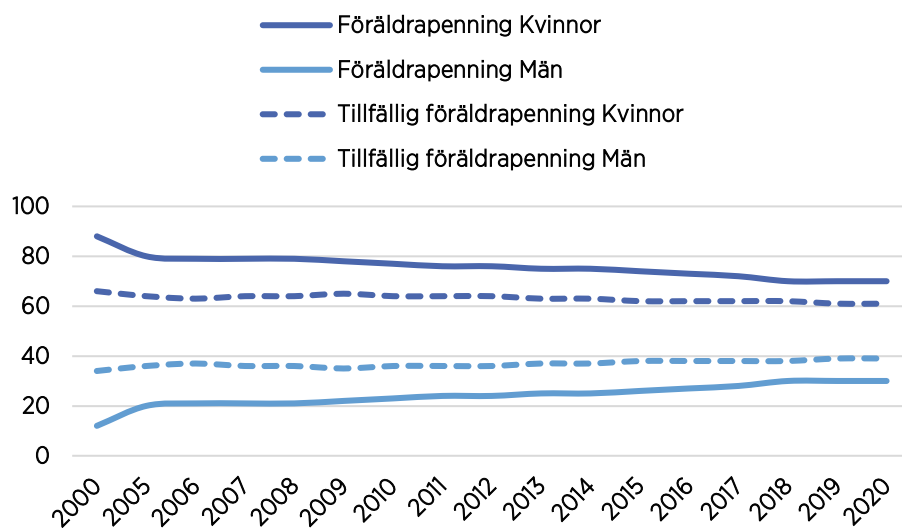
Mönster att män får högre ersättning, medan ett större antal kvinnor får ersättning gäller såväl föräldrapenning som tillfällig föräldrapenning, i likhet med andra transfereringar som sjuk och aktivitetsersättning.²⁸

---

²⁷ SOU 2017:101. Slutbetänkande av Utredningen om en modern föräldraförsäkring. *Jämställt föräldraskap och goda uppväxtvillkor för barn – en ny modell för föräldraförsäkringen*. Försäkringskassan (2020a). *Betald och obetald föräldraledighet – Hur flexibla är föräldrar under barnens två första levnadsår?* Socialförsäkringsrapport 2020:3. Försäkringskassan (2020b), *Barnhushållens ekonomi – resultatindikatorer för den ekonomiska familjepolitiken 2020*.

²⁸ Försäkringskassan (2020c), *Socialförsäkringen i siffror 2020*, enligt tabell s. 21.

Figur 21. Ersatta dagar för vård av barn. Könsfördelning, procent efter vård av barn efter kön 2000-2020.

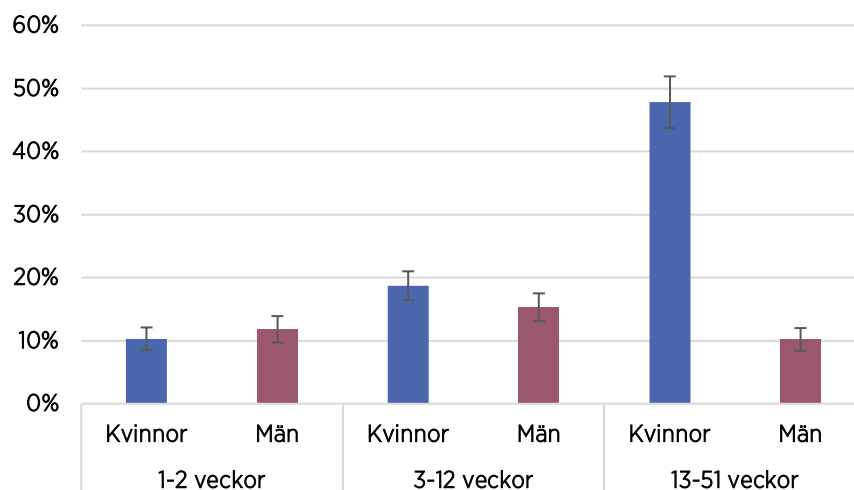

Källa: Försäkringskassan, publicerad i SCB Jämställdhet.

2.8 Frånvarande hela veckan på grund av föräldraledighet

I Arbetskraftsundersökningen mäts frånvaro från arbetet under referensveckan efter orsak. Indikatorn frånvarande från arbetet hela mätveckan på grund av föräldraledighet efter frånvarotid visar att män är i större utsträckning föräldraledig kortare perioder än kvinnor. Ju längre frånvarotid desto större skillnader mellan könen. Kvinnor tar fortfarande ut längre föräldraledighet än vad män gör.

Figur 22. Frånvarande hela veckan p.g.a. föräldraledighet efter frånvarotid och kön, 2020.

Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

2.9 Löneskillnader mellan könen

Det finns två indikatorer för att mäta och analysera löneskillnader mellan könen. Den första utgörs av den indikator som benämns ”Kvinnors lön som andel (%) av mäns lön efter sektor före och efter standardvägning” (med standardvägning menas att hänsyn tas till att kvinnor och män fördelas olika med avseende på yrke, sektor, utbildning, ålder och arbetstid) och den andra kallas ”Lönespridning efter sektor”. Medlingsinstitutet (MI) är ansvarig myndighet för den officiella lönestatistiken, som produceras av SCB. Den lön som jämförs är lön omräknade till månadslöner. Det medför att den skillnad i inkomst av den sammanlagda lönen, som beror på att kvinnor och män arbetar deltid i olika utsträckning inte beaktas i detta mått.

Statistiken visar att löneskillnaderna mellan kvinnor och män minskar om än sakta. Löneskillnaden har minskat både i ett kortare och i ett längre perspektiv. Mellan år 2019 och 2020 med 0,1 procentenheter och sedan år 2005 med 6,5 procentenheter.

2020 var kvinnornas genomsnittliga lön 34 200 kronor och männens uppgick till 37 900 kronor. Mellan åren 2005-2020 har kvinnors genomsnittliga löner ökat med 12 100 kronor eller 54,8 procent vilket motsvarar en genomsnittlig årlig ökning med 3,7 procent. Männens genomsnittliga löner ökade under samma period med 11 500 kronor eller 43,6 procent, vilket motsvarar en genomsnittlig årlig ökning med 2,9 procent.

2020 uppgick kvinnors lön som andel av mäns lön till 90,2 procent och det så kallade bruttolönegapet till 9,8 procent sett till hela arbetsmarknaden. Nettolönegapet, det vill säga lönegapet efter det att hänsyn tagits till att kvinnor och män arbetar inom olika yrken och sektorer, uppgick till 4,4 procent.

Det faktum att kvinnor och män i stor utsträckning arbetar i olika yrken med olika löneläge är den viktigaste orsaken till bruttolöneskillanderna mellan könen. Det bidrar också till att löneskillnaden är olika stor i olika sektorer. Störst är den i regionerna och minst i kommunerna.

Figur 23. Kvinnors lön som andel (%) av mäns lön efter sektor före och efter standardvägning 2002–2019

År	Kommuner		Regioner		Staten		Privat Sektor		Samtliga sektorer	
	Ej stand. vägd	Stand. vägd	Ej stand. vägd	Stand. vägd	Ej stand. vägd	Stand. vägd	Ej stand. vägd	Stand. vägd	Ej stand. vägd	Stand. vägd
2002	90	98	71	92	84	92	85	90	83	92
2003	91	98	71	93	85	92	85	90	84	92
2004	91	98	71	93	85	92	85	91	84	92
2005	92	99	71	93	86	92	85	91	84	92
2006	92	98	72	93	87	93	86	91	84	92
2007	91	98	72	94	87	93	86	91	84	93
2008	92	99	73	93	88	93	86	91	84	92
2009	93	99	73	94	89	93	87	92	85	93
2010	94	99	73	94	89	94	87	92	86	93
2011	94	99	74	94	91	94	87	92	86	93
2012	94	99	75	94	91	94	88	92	86	93
2013	94	99	76	94	92	94	88	92	87	93
2014	95	99	76	95	92	94	88	93	87	94
2015	95	99	78	95	93	95	88	93	87	94
2016	97	99	79	95	93	95	88	94	88	95
2017	97	99	79	95	93	95	89	94	89	95
2018	97	99	80	95	93	95	90	94	89	95
2019	98	99	81	96	94	95	91	94	90	95
2020	98	100	82	97	94	96	91	95	90	96

Källa: Lönestrukturst Statistik, Medlingsinstitutet, publicerad i SCB Jämställdhet.

Lönespridning är ett mått på löneskillnaden mellan olika grupper. Enligt Medlingsinstitutet tjänar de tio procent som har högst lön minst dubbelt så mycket som de tio procent som har lägst lön i Sverige.

2.10 Lönespridning efter sektor och totalt

Ett allmänt vedertaget mått som används för att mäta lönespridning är att beräkna kvoten mellan de högsta och de lägsta lönerna. Då vanligen mellan den 90:e och 10:e percentilen (P90/P10). Då innebär en percentilkvot med värdet två (P90/P10=2) att lönen bland den tiondel av löntagarna som har högst lön är minst dubbelt så hög lön som den tiondel som har lägst.²⁹

Lönespridningen inom ett yrke eller en sektor får effekter på potentiella möjligheter för löneutvecklingen. Sektorer med stor lönespridning ökar ofta löneskillnaderna mellan kvinnor och män. Indikatorn lönespridning efter sektor visar skillnaderna i lönespridning mellan kvinnor och män efter sektor.

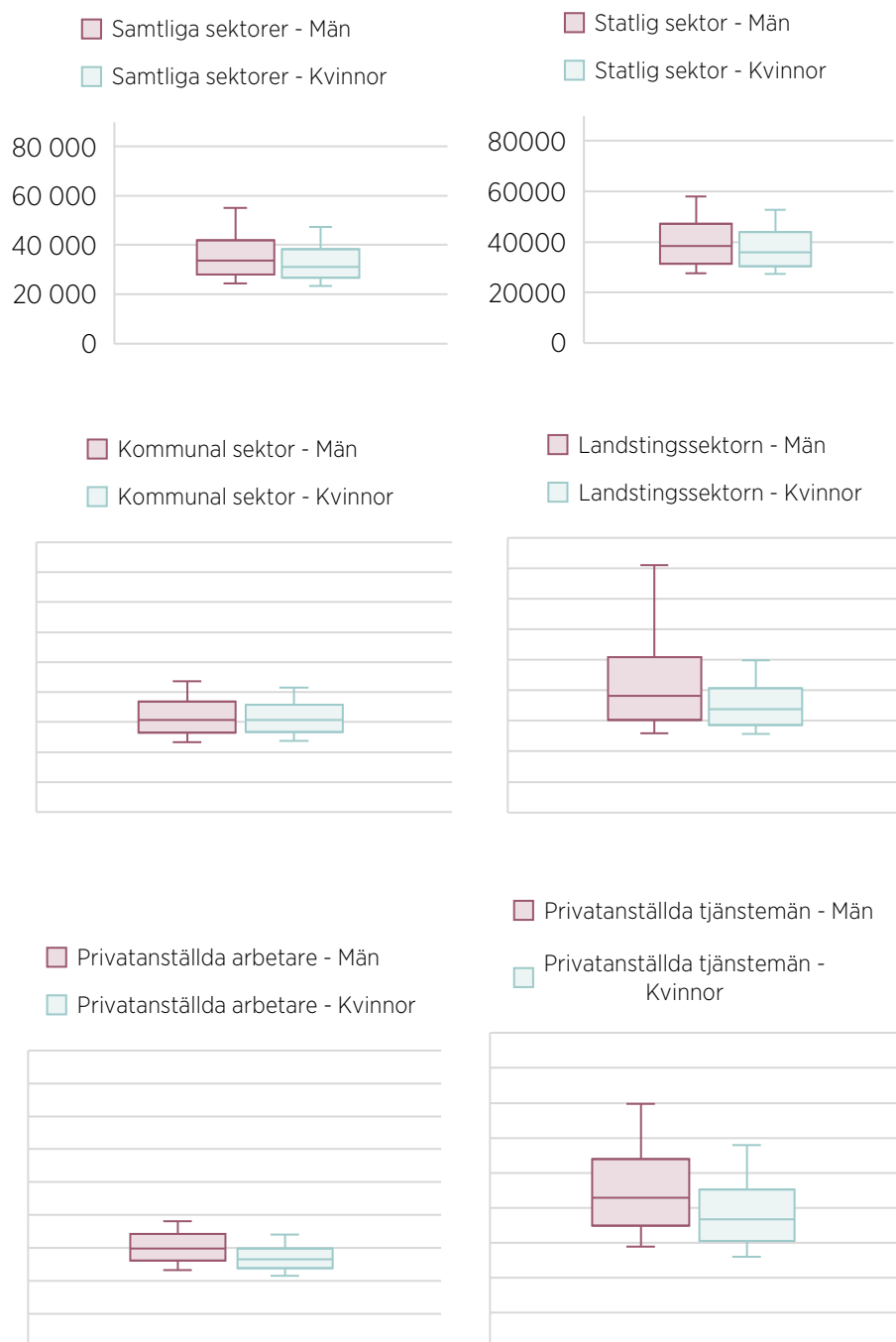
Statistiken visar att den största skillnaden i lönespridning mellan kvinnor och män återfinns i regionerna, följt av tjänstemän i privat sektor. Minst skillnad i lönespridning återfinns inom kommuner och bland arbetare i privat sektor.

Medlingsinstitutets analyser av löneskillnaderna mellan könen visar att lönespridningen har ökat mer bland kvinnor än bland män sedan 2005. De menar att utvecklingen troligen kan förklaras av minskad yrkessegregering, genom att allt fler kvinnor finns i högre avlönade yrken, som till exempel chefsyrken.

---

²⁹ Medlingsinstitutet (21-09-09). *Lönespridning*.

Figur 24. Lönespridning efter sektor, 2020.

Källa: Lönestrukturstatistik, Medlingsinstitutet, publicerad i SCB Jämställdhet.

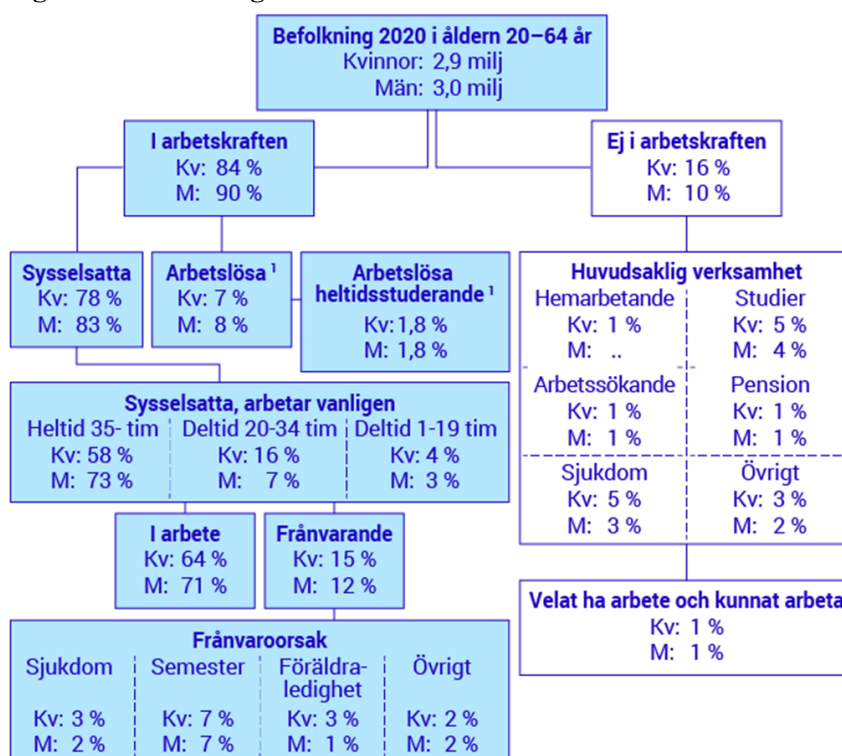
ARBETSKRAFTSDELTAGANDE OCH SYSSELSÄTTNING

Delmålet om ekonomisk jämställdhet omfattar att kvinnor och män ska ha samma möjligheter och förutsättningar när det gäller tillgången till arbete och att de ska ha samma möjligheter och villkor i fråga om anställnings-, löne- och andra arbetsvillkor samt utvecklingsmöjligheter i arbetet.³⁰

Nedan redovisas statistik för de 22 indikatorer som avser detta område, efter kön samt för utrikes och inrikes födda kvinnor och män där så är möjligt.

Området ”Arbetskraftsdeltagande och sysselsättning” har många indikatorer. Figuren nedan är hämtad från SCB:s presentation av jämställdhetsstatistiken. Den ger en schematisk bild över var kvinnor och män befinner sig i relation till arbetsmarknaden och bidrar med förståelse till inkluderingen av statistiken under området arbetskraftsdeltagande och sysselsättning. Nedan presenteras statistiken för indikatorerna som fördjupar bilden av kvinnors och mäns arbetskraftsdeltagande och sysselsättning. Indikatorerna presenteras enligt SCB hemsidas, därefter presenteras de olika delarna i form av tidserier i diagram.

Figur 25. Befolkningen 20-64 år i och utanför arbetskraften.

³⁰ Skr. 2016/2017:10.

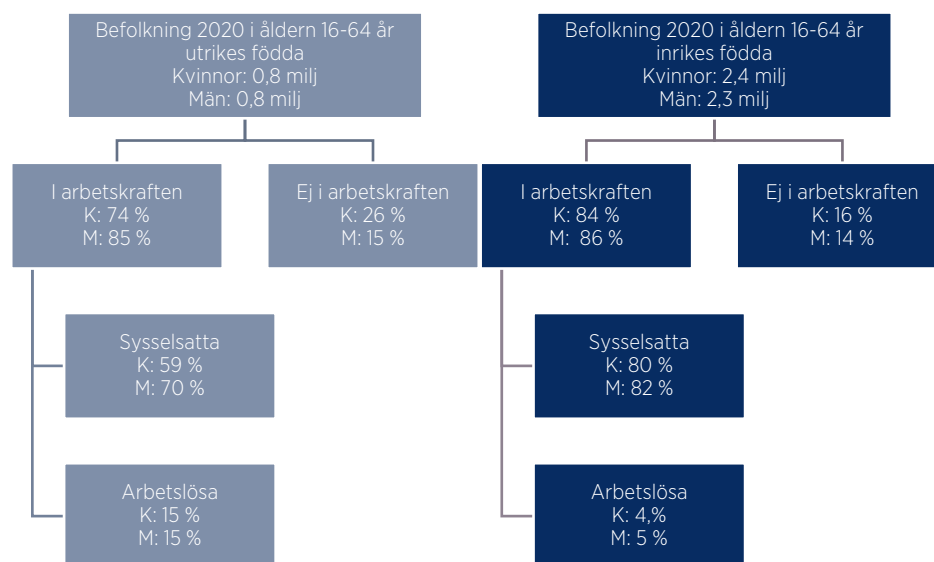
Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB. Publicerad i SCB Jämställdhet.

2.11 Befolkningen 20-64 år i och utanför arbetskraften

Indikator 2.11, som presenteras i figur 25 ovan, visar befolkningen 20-64 år baserat på deras relation till arbetskraften. 2020 var 84 procent av kvinnorna och 90 procent av männen en del av arbetskraften. Notera att arbetslösa räknas som en del av arbetskraften. 2010 var 81 procent av kvinnorna och 88 procent av männen en del av arbetskraften. På tio år har arbetskraftsdeltagandet ökat men skillnaden mellan könen består.

Figur 26 visar indikator 2.11 uppdelad i inrikes och utrikes födda och där ser vi att ungefär lika stor andel av männen i respektive grupp är en del av arbetskraften. Bland kvinnorna är ungefär 10 procentenheter fler av de utrikes födda kvinnorna utanför arbetskraften – 26 procent av de utrikes födda kvinnorna är utanför arbetskraften, till skillnad från 16 procent av de inrikes födda. De utrikes födda är i högre grad arbetslösa, det gäller både män och kvinnor. Notera att figurerna nedan visar en annan åldersgrupp än den som anges i indikator 2.11 och som visas i figur 25 ovan från Jämställdhetsstatistiken.

Figur 26. Befolkningen 16-64 år i och utanför arbetskraften fördelat på inrikes och utrikes födda.

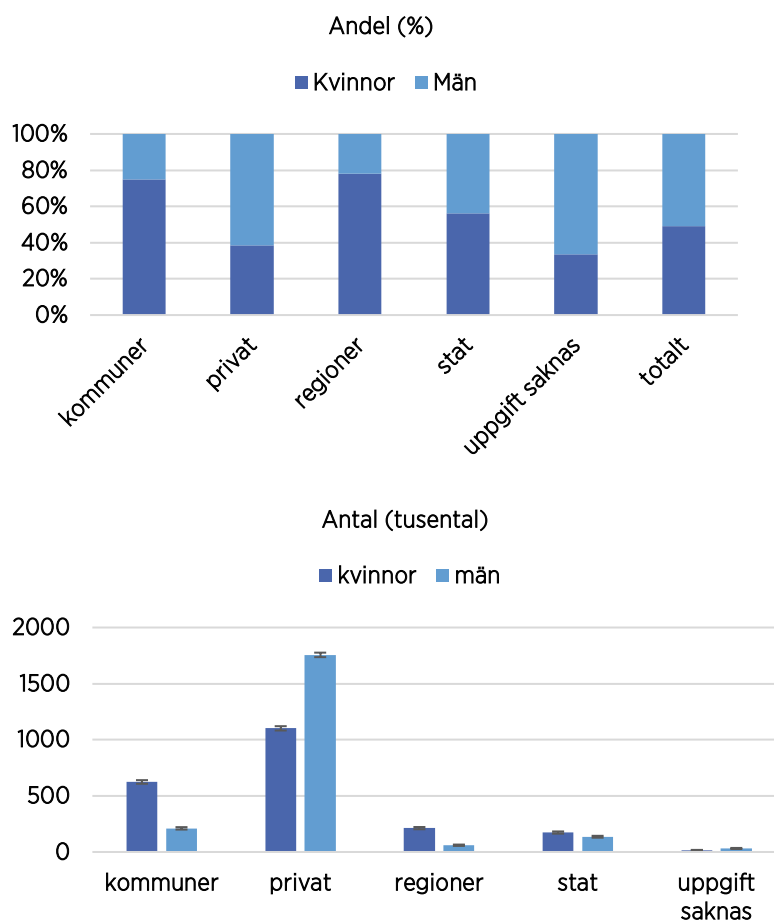

Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB.

2.11b Anställda 20-64 år efter näringsgren och sektor

Kvinnor och män arbetar i olika sektorer och näringsgrenar. I det privata är majoriteten av de anställda män, och i det offentliga är majoriteten av de anställda kvinnor. Inom staten är könsfördelningen inom 60-40 procent, även om majoriteten är kvinnor. JA-delegationen beskriver hur detta var fallet även 2013³¹, och lite har hänt på 7 år. Figur 27 visar andel anställda kvinnor och män per sektor år 2020 och även antal. Notera att de statligt anställda motsvarar en mindre del av de anställda, 6 procent av männen och 8 procent av kvinnorna arbetar i statlig sektor. Detta kan jämföras med den privata sektorn där 80 procent av männen arbetar, och 52 procent av kvinnorna. Den största sektorn för kvinnor är den kommunala, där 29 procent av kvinnorna arbetar, samt 10 procent av männen.

Figur 27. Anställda 20-64 år, andel och antal kvinnor och män och per sektor 2020.

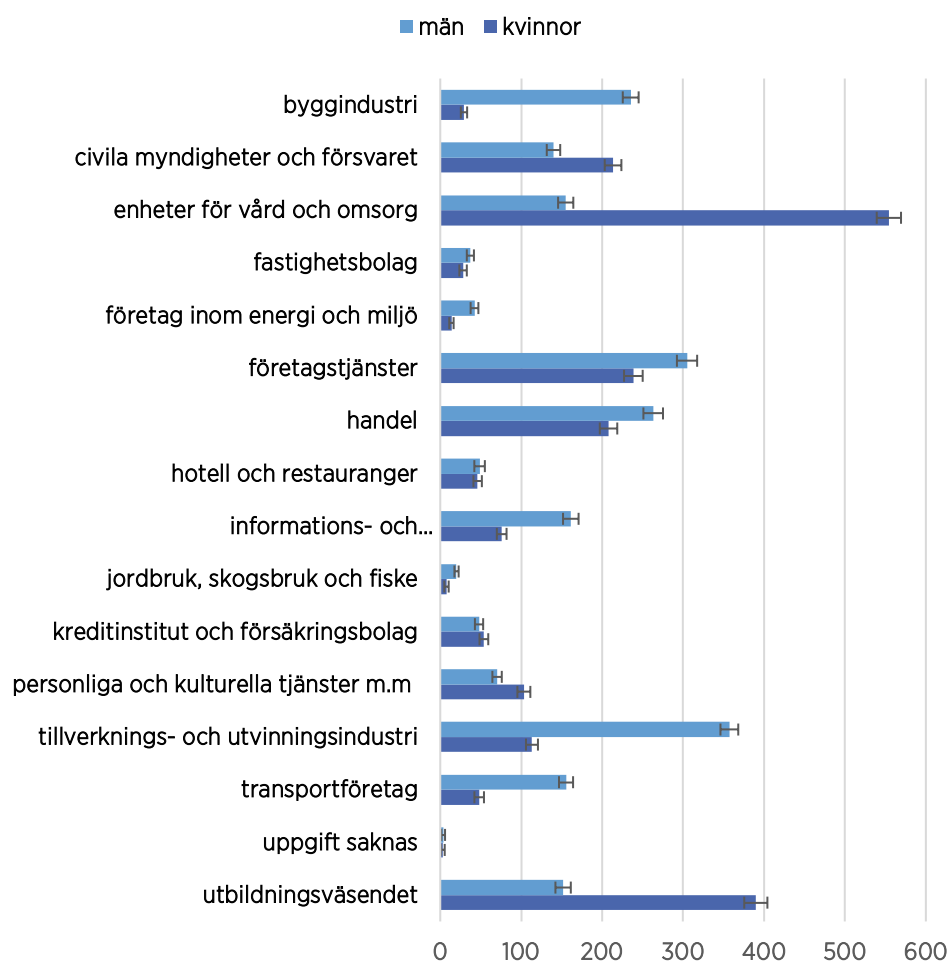
Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

³¹ SOU 2015:50, s. 11.

Kommentar: Anställningen avser huvudsysslan. Felstaplar anger 95-procentigt konfidensintervall.

Figur 28 nedan visar könsfördelningen per näringsgren år 2020. Där ser vi att de största näringsgrenarna för kvinnor är enheter för vård och omsorg samt utbildningsväsendet, med 26 och 18 procent av kvinnorna vardera. För männen är de flesta anställda inom tillverknings- och utvinningsindustri samt företagstjänster, med 16 och 14 procent av männen i vardera näringsgrenen. Den mest segregerade näringsgrenen är dock byggindustrin, där 89 procent av de anställda var män år 2020.

Figur 28. Könsfördelning per näringsgren 2020.

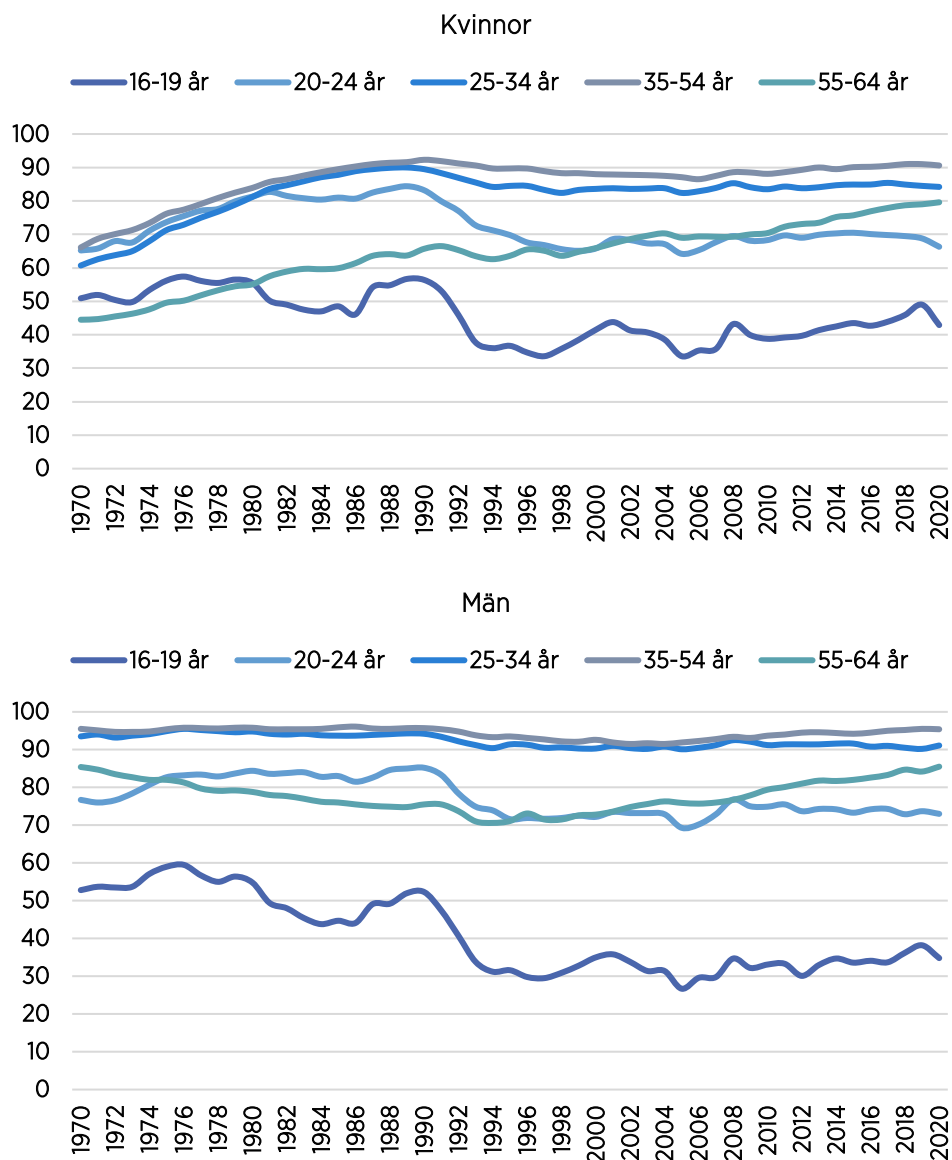
Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

Kommentar: Anställningen avser huvudsysslan. Felstaplar anger 95-procentigt konfidensintervall.

2.12 Relativa arbetskraftstal efter ålder 1970-2020

Det relativa arbetskraftstalet är definierat som andel (%) av befolkningen som är en del av arbetskraften. Indikator 2.12 visar det relativa arbetskraftstalet uppdelat på fem åldersgrupper (16-19, 20-24, 25-34, 35-54 samt 55-64 år). Notera att indikatorn inkluderar gruppen 16-19 år, vilket inte är huvudregeln för indikatorerna över arbetskraftsdeltagande och sysselsättning. Kvinnors relativa arbetskraftstal har minskat för de två yngsta grupperna, men ökat för de tre äldre under de senaste 50 åren. Mäns arbetskraftstal har minskat några procentenheter för de fyra äldre grupperna, men minskat med ungefär 20 procentenheter för den unga gruppen.

Figur 29. Relativa arbetskraftstal efter ålder 1970-2020

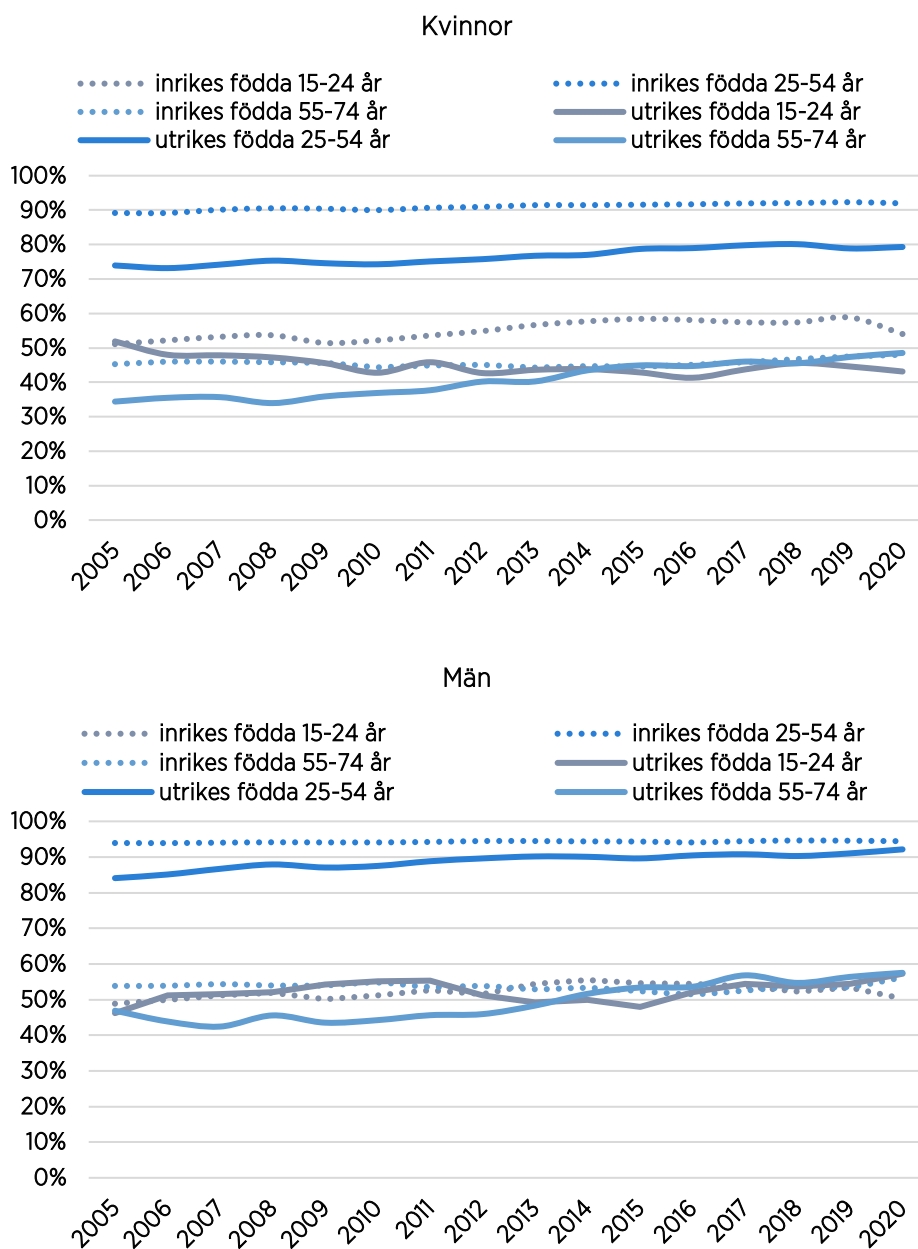
Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

Kommentar: Sedan år 2005 räknas personer som är folkbokförda i Sverige och jobbar utomlands som sysselsatta i Arbetskraftsundersökningen. Tidigare räknades dessa personer till de som inte är i arbetskraften. Förändringarna som skedde innebar att det uppstod tidsseriebrott men är i tabeller och diagram länkade bakåt till och med år 1987.

För åren 2005-2020 kan vi med något modifierade åldersgrupper titta på arbetskraftsdeltagande uppdelat på inrikes och utrikes födda. För gruppen 55-74 år skiljer sig arbetskraftstalen inte åt mellan inrikes och utrikes födda år 2020, så var dock fallet 2005. Sedan 2005 har de äldre utrikes födda fått högre arbetskraftstal. Den största och mest bestående skillnaden mellan inrikes och utrikes födda ser vi mellan kvinnor 25-54 år, där 13 procentenheter fler av de inrikes födda kvinnorna är en del av arbetskraften. I gruppen unga kvinnor (15-24år) var arbetskraftstalen i stort sett lika år 2005 (51-52 procent), sedan dess har de utrikes föddas arbetskraftstal gått ner till 43 procent, medan de inrikes födda ökat till 54 procent.

Gruppen 25-54 åriga män, är den som har högst arbetskraftstal (92-94 procent). Där har också de inrikes och utrikes födda männen närmat sig varandra under de senaste 15 åren (från en skillnad på 10 procentenheter till en skillnad på två procentenheter). Lägst arbetskraftstal har gruppen utrikes födda kvinnor 15-24 år (43 procent).

Figur 30. Relativa arbetskraftstal efter ålder och inrikes/utrikes född 2005-2020.

Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU). Egen beräkning.

2.13 Befolkningen och relativa arbetskraftstal efter ålder och födelseregion

Indikator 2.13 fokuserar precis som 2.12 på det relativa arbetskraftstalet, alltså hur stor del av befolkningen som är en del av arbetskraften. Men där 2.12 fokuserar på de olika åldersgrupperna över tid, fokuseras i 2.13 på skillnad mellan födelseregioner. I nästan alla åldersgrupper och födelseregioner har arbetskraftstalen gått upp sedan 2013. Gruppen Norden exklusive Sverige 25–44 år visar en nedgång, men den är inte statistiskt säkerställd och vi kan därmed inte uttala oss om huruvida skillnaden faktiskt existerar. Generellt kan man säga om denna indikator att osäkerhetstalen är stora och att det gör det svårt att dra några slutsatser ur statistiken.

Den grupp som sticker ut bland 25-44-åringarna är kvinnor födda i Asien och Afrika (se figur 31). De har ungefär 20 procentenheter lägre arbetskraftstal än männen födda på samma plats och de har dessutom nästan samma avstånd till kvinnorna födda i Sverige. Denna grupp utmärkte sig både 2013 och 2020, situationen för dessa kvinnor är densamma.

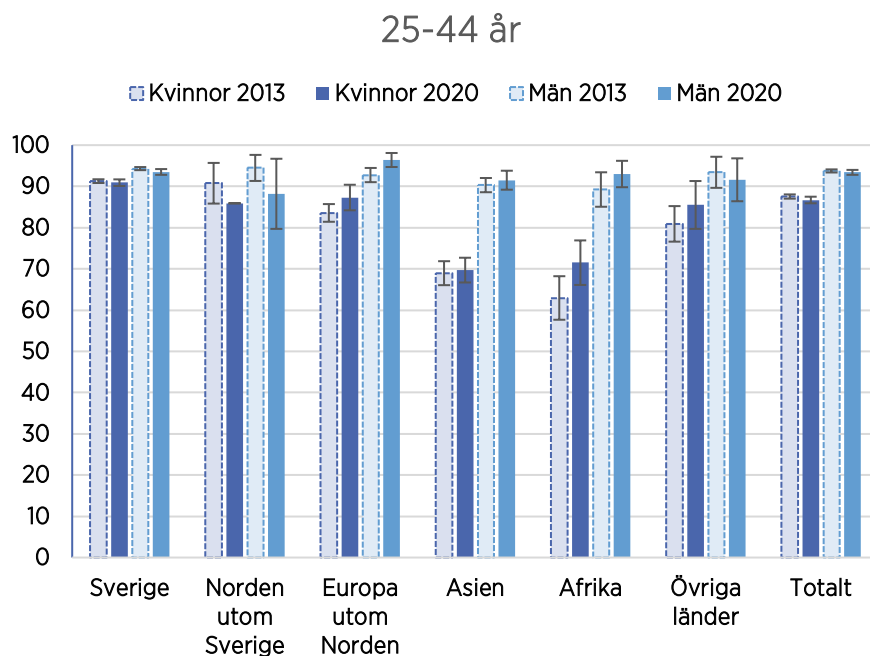
Figur 31. Relativa arbetskraftstal 2020 efter födelseregion och kön, 25–44 år.

25-44 år	kvinnor	män
Sverige	90,9 (±0,8)	93,5 (± 0,7)
Norden exkl. Sverige	85,9 (± 0,0)	88,2 (± 8,5)
Europa exkl. Norden	87,3 (± 3,1)	96,4 (± 1,7)
Asien	69,7 (± 3,0)	91,5 (± 2,3)
Afrika	71,5 (± 5,4)	93 (± 3,2)
Övriga länder	85,5 (± 5,8)	91,6 (± 5,2)
Totalt	86,7 (± 0,8)	93,4 (± 0,6)

Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

Kommentar: Osäkerhetstal i parentes ger 95procentigt konfidensintervall. Personer födda i Turkiet redovisas i gruppen Europa utom Norden.

Figur 32. Relativa arbetskraftstal 2013 och 2020 efter födelseregion och kön, 25–44 år.

Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

Kommentar: Felstaplar anger 95-procentigt konfidensintervall. Personer födda i Turkiet redovisas i gruppen Europa utom Norden.

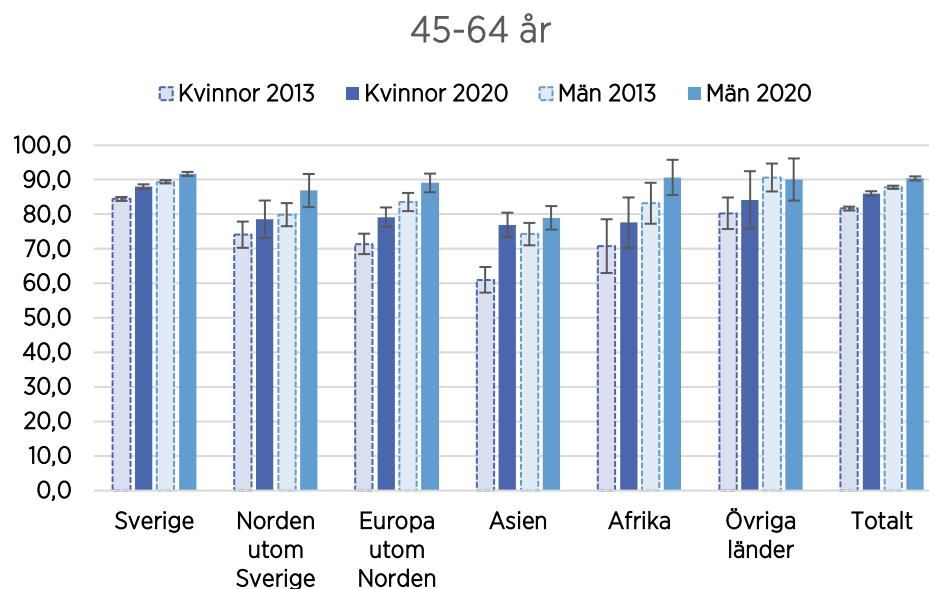
Av befolkningen i åldern 45–64 år finns ingen grupp som skiljer ut sig på samma sätt som i gruppen 25–44 år. Vi kan notera att arbetskraftstalet för kvinnor födda i Asien har ökat från 61 till 77 procent och att de därmed inte säkert skiljer sig i arbetskraftstal från männen födda i Asien. Asienfödda i är de med lägst arbetskraftstal bland 45–64-åringarna.

Figur 33. Relativa arbetskraftstal 2020 efter födelseregion och kön, 45–64 år.

45-64 år	kvinnor	män
Sverige	88,0 (± 0,7)	91,7 (± 0,6)
Norden exkl. Sverige	78,6 (± 5,4)	86,9 (± 4,8)
Europa exkl. Norden	79,2 (± 2,8)	89,1 (± 2,7)
Asien	77,0 (± 3,5)	79,0 (± 3,4)
Afrika	77,6 (± 7,3)	90,7 (± 5,1)
Övriga länder	84,2 (± 8,3)	90,1 (± 6,1)
Totalt	86 (± 0,7)	90,4 (± 0,6)

Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

Kommentar: Osäkerhetstal i parentes ger 95procentigt konfidensintervall. Personer födda i Turkiet redovisas i gruppen Europa utom Norden.

Figur 34. Relativa arbetskraftstal 2013 och 2020 efter födelseregion och kön, 45–64 år.

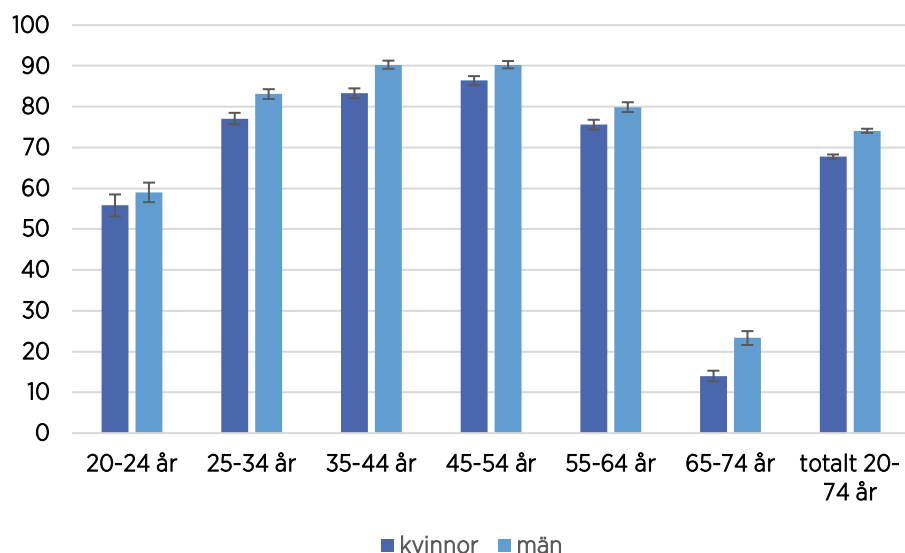
Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

Kommentar: Felstaplar anger 95procentigt konfidensintervall. Personer födda i Turkiet redovisas i gruppen Europa utom Norden.

2.14 Sysselsättningsgrad för personer i åldern 20-74 år efter ålder

Indikator 2.14 visar sysselsättningsgrad³² efter ålder och kön. Sysselsättningsgrad avser andel av totalbefolkningen inom gruppen som är sysselsatt. JA-delegationen (SOU 2015:50) beskriver att skillnaden i sysselsättningsgrad mellan kvinnor och män har legat stabilt på ungefär fem procentenheter sedan 1990-talet. 2014 var 77,7 procent av kvinnorna och 82,2 procent av männen var sysselsatta. 2020 var siffrorna 78,2 procent och 83,2 procent - fortfarande ca 5 procentenheters skillnad. Skillnaderna går igen i alla åldersgrupper utom den yngsta (20-24 år) där skillnaden mellan kvinnor och män inte är statistiskt säkerställd.

Figur 35. Andel (%) sysselsatta av befolkningen i respektive åldersgrupp 2020.

Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

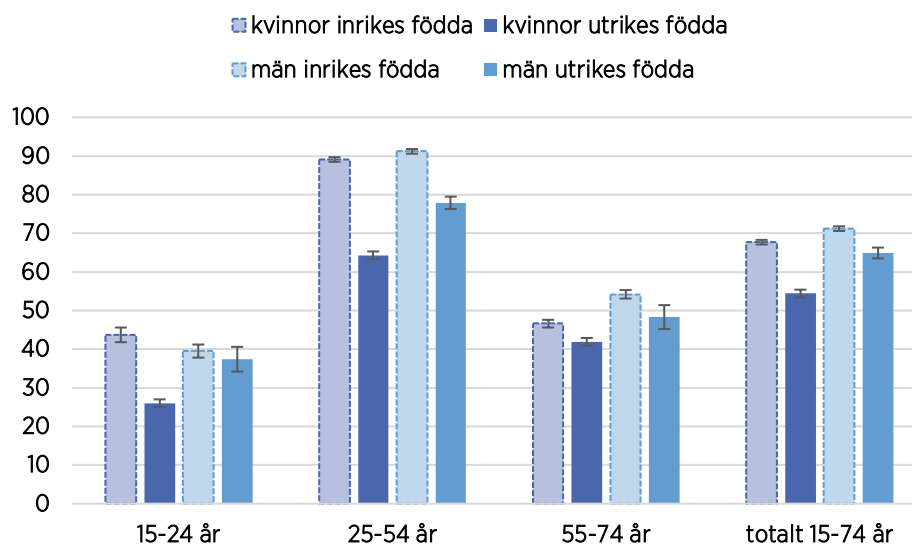
Kommentar: Felstaplar anger 95-procentigt konfidensintervall.

³² Enligt SCB:s kvalitetsdeklaration omfattas *sysselsatta* av följande grupper:

- Personer som under referensveckan utförde något arbete (minst en timme), antingen som avlönade arbetstagare, som egna företagare eller oavlönade medhjälpare i företag tillhörande make/maka eller annan medlem av samma familj.
- Personer som inte utförde något arbete enligt ovan, men som hade anställning, arbete som medhjälpande familjemedlem eller egen företagare och var tillfälligt frånvarande under hela referensveckan. Från och med januari 2021 anses personer som är frånvarande från ett arbete på grund av vissa frånvarorsaker i kombination med en förväntad frånvarotid på tre månader eller längre inte längre vara sysselsatta.
- Personer som deltar i vissa arbetsmarknadspolitiska program räknas som sysselsatta.

För åldersgruppen 15–74 år, vilket skiljer sig från den som presenteras i jämställdhetsstatistiken, finns möjlighet att bryta ner sysselsättningsgraden på inrikes/utrikes födda. I totalgruppen har de inrikes födda männen högst sysselsättningsgrad (71 procent) och de utrikes födda kvinnorna lägst sysselsättningsgrad (54 procent). Sedan 2005 har sysselsättningsgraden för de utrikes födda männen närmast sig sysselsättningsgraden för de inrikes födda männen medan de utrikes födda kvinnornas sysselsättningsgrad inte närmast sig de inrikes födda kvinnornas nivå. Uppdelat på tre åldersgrupper (15–24 år, 25–54 år och 55–74 år) kan vi notera att den grupp som skiljer ut sig mest är den utrikes födda kvinnorna i åldersgruppen 25–54 år, där skiljer sig sysselsättningsgraden från de inrikes födda kvinnorna med nästan 25 procentenheter.

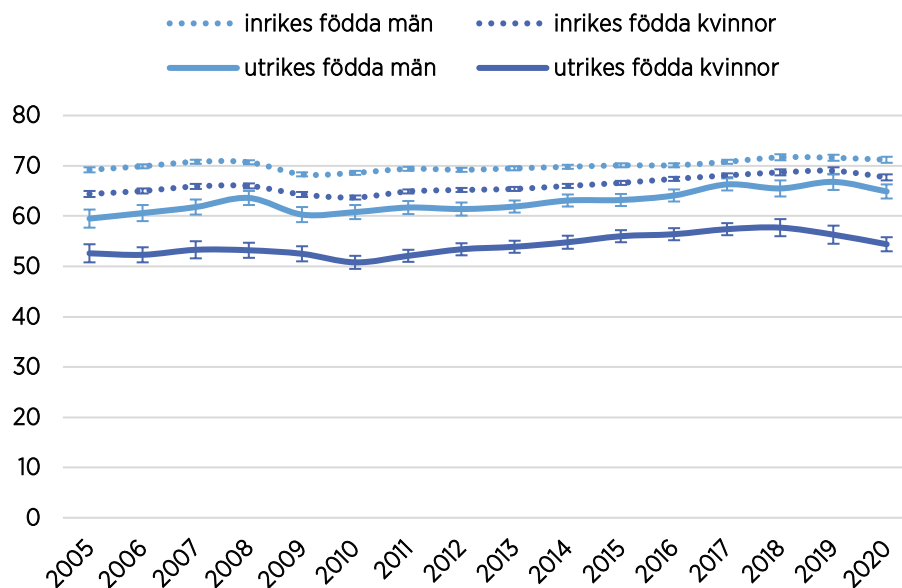
Figur 36. Andel (%) sysselsatta av befolkningen i respektive åldersgrupp efter utrikes/inrikes född 2020.

Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB.

Kommentar: Notera att åldersgrupperna skiljer sig åt från de som publiceras i jämställdhetsstatistiken. Felstaplar anger 95-procentigt konfidensintervall.

Figur 37. Andel (%) sysselsatta av befolkningen 15-74 år efter kön och inrikes/utrikes född 2005-2020.

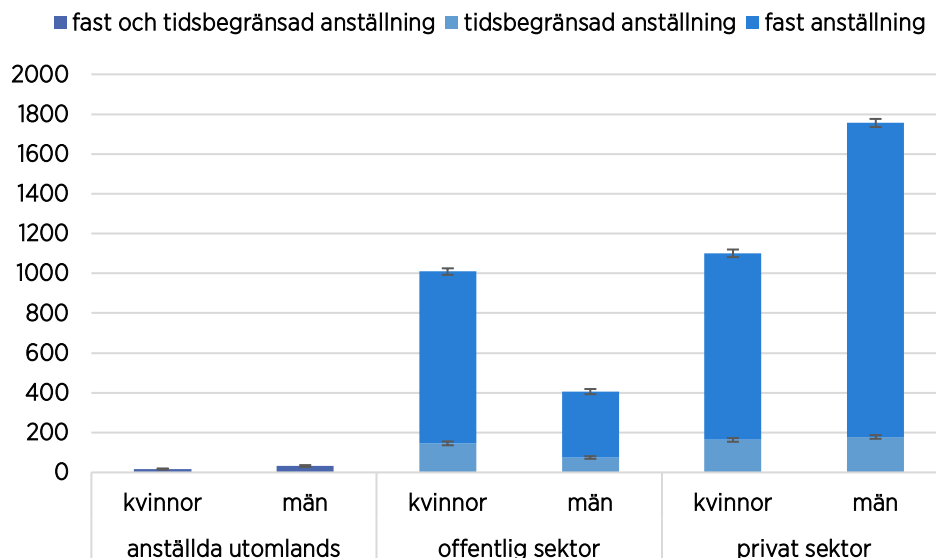
Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB.

Kommentar: Notera att åldersgruppen är skild från den som presenteras i Jämställdhetsstatistiken. Felstaplar anger 95-procentigt konfidensintervall.

2.15 Anställda 20-64 år efter sektor och anknytningsgrad till arbetsmarknaden

Indikator 2.15 fokuserar på de anställdas anknytningsgrad till arbetsmarknaden, med anknytningsgrad avses fast eller tidsbegränsad anställning. År 2020 hade 82 procent av de offentliganställda männen 20-64 år fast anställning medan 86 procent av de offentliganställda kvinnorna hade fast anställning. Inom privat sektor var 85 procent av kvinnorna fast anställda mot 90 procent av männen. Då fler kvinnor än män jobbar i offentlig sektor, och fler män än kvinnor jobbar i privat sektor – var 55 procent av de tidsbegränsat anställda kvinnor.

Figur 38. Anställda 20–64 år efter sektor och anknytningsgrad till arbetsmarknaden 2020, tusental.

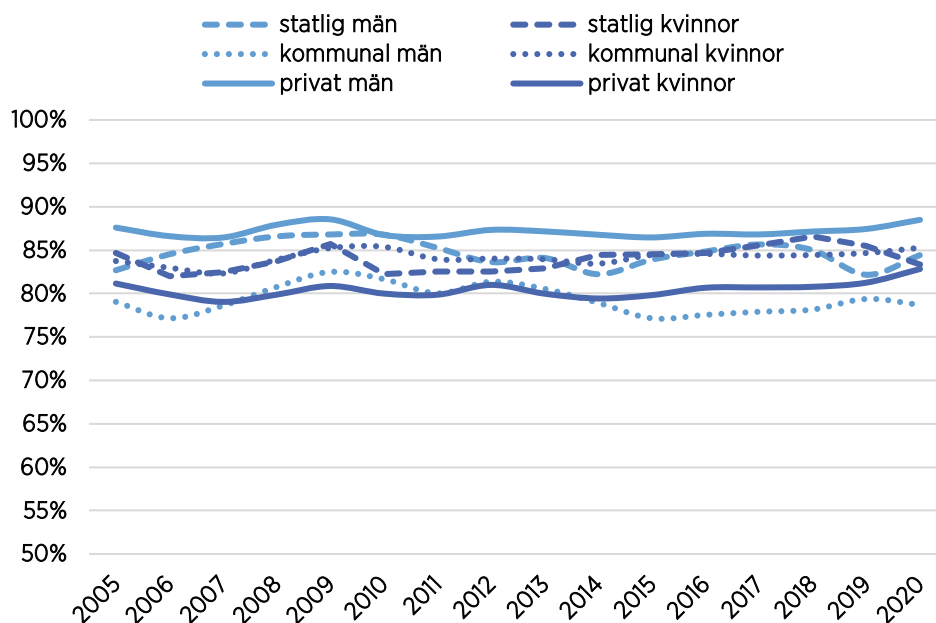

Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

Kommentar: Felstaplar anger 95-procentigt konfidensintervall. Kommentar: Uppgift om sektor och anknytningsgrad saknas för anställda utomlands.

I figur 39 (notera att åldersspannen skiljer sig något åt) delas offentlig sektor upp i kommunal och statligt, och då ser vi att det är de kommunalt anställda männen och därefter de privat anställda kvinnorna som har lägst andel fastanställda.

Figur 39. Andel (%) fast anställda 16–64 år efter sektor 2005-2020.

Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU). Egen beräkning.

Kommentar: Notera att Y-axeln inte börjar från 0 och att åldersgruppen skiljer sig åt från den som publiceras i jämställdhetsstatistiken.

2.16 De 30 största yrkena

Indikatorerna 2.16-18 visar skillnaden mellan kvinnor och män när det gäller karriärmöjligheter. SCB:s Yrkesregistret med yrkesstatistik används som statistikkälla för att undersöka hur skillnaden har utvecklats över tid. Indikatorn för de 30 största yrkena visar de 30 yrken som anställer flest personer år 2019. Totalt anställde dessa yrken drygt 1 879 000 personer mellan 20 och 64 år under 2019 enligt Registerbaserad arbetsmarknadsstatistik (RAMS). Det innebär att 44 procent av alla drygt 4 284 000 anställda mellan 20 - 64 var anställda i de 30 största yrkena bland 429 yrken totalt. Närmare 1 077 000 av det totala antalet var kvinnor och närmare 802 000 av det var män. Det är 51 procent av alla anställda kvinnor och 37 procent av alla anställda män. Det faktum att hälften av de anställda kvinnorna arbetar i ett begränsat antal yrken innebär att kvinnors anställningsmöjligheter är mer begränsade jämfört med män. Detta gör bland annat kvinnor mer utsatta mot ekonomiska chocker³³. Till exempel kan en kris som inträffar inom en viss sektor göra ett betydande antal kvinnor arbetslösa. För mer motståndskraft för kvinnor mot ekonomiska chocker, och därmed stabil ekonomisk jämställdhet, bör kvinnor befinna sig i fler yrken³⁴.

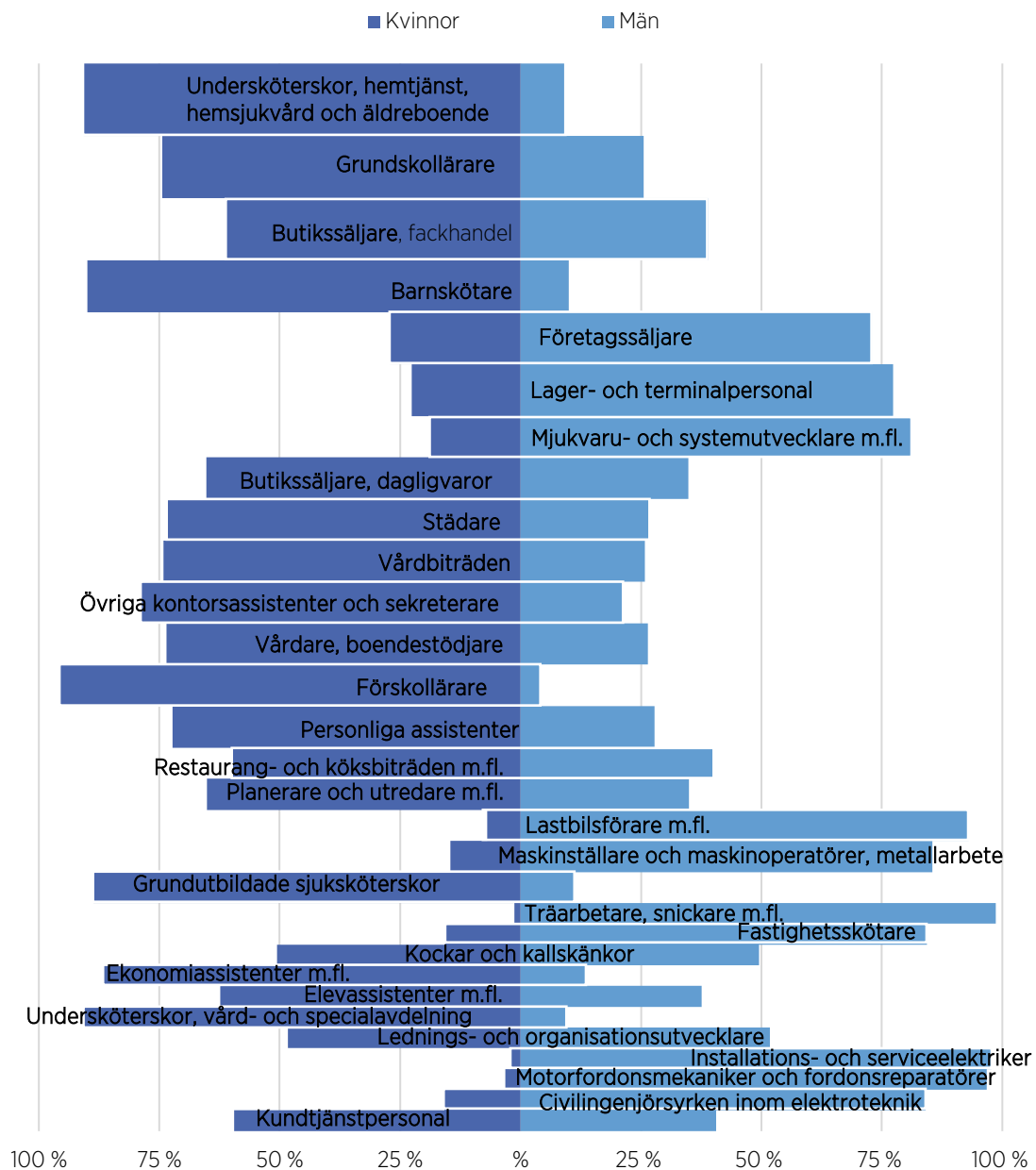
---

³³ Anker, R. (1998). Gender and jobs: Sex segregation of occupations in the world. *International Labour Organization*, s. 6-8.

³⁴ För mer information om hur begränsade yrkesmöjligheter försämrar ekonomisk jämställdhet, vänligen läs förklaringen om indikatorn 2.18 Segregeringsindex.

Figur40. De 30 största yrkena. Könsfördelning, procent, 20–64 år efter yrke och kön, 2019.

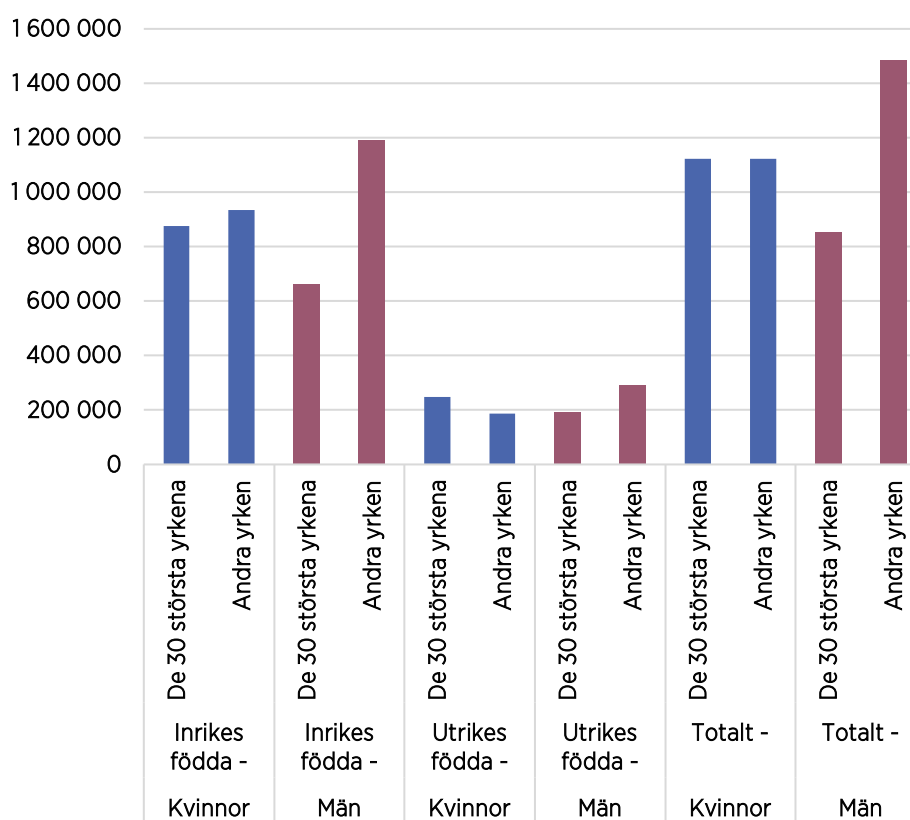

Källa: Yrkesregistret, SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

Kommentar: Bredden på staplarna indikerar samtliga personer som arbetar i yrket. Yrket har klassificerats enligt Standard för Svensk yrkesklassificering SSYK 2012. Totalt finns 429 yrken.

Situationen är ännu mer oroande för kvinnor som är utrikes födda eftersom 57 procent av utrikes födda kvinnor mellan 16 – 64 år arbetar i de 30 största yrkena. Däremot arbetar 40 procent av de anställda utrikes födda männen mellan 16 – 64 år i de 30 största yrkena. Observera att åldersgruppen skiljer sig från föregående figur eftersom statistik om yrken efter födelseregion endast är tillgänglig för denna åldersgrupp.

Figur 47. De 30 största yrkena. Antal anställda (yrkesregistret) 16–64 år efter yrke (SSYK 2012), födelseregion och kön, 2019.

Källa: Yrkesregistret, SCB.

Kommentar: Åldersgruppen skiljer sig från föregående diagram eftersom statistik om yrken efter födelseregion endast är tillgänglig för denna åldersgrupp.

2.17 Grad av könsdominans på arbetsmarknaden

Indikatorn grad av könsdominans kategoriserar först yrken baserat på vikten för varje könsgrupp. Om andelen kvinnor i ett yrke är mer än 60 procent anses yrket vara "kvinnodominerat" och om andelen män i ett yrke är mer än 60 procent anses yrket vara "mansdominerat". Grad av könsdominans har 5 kategorier. Den första kategorin är de yrken där 90–100 procent av de anställda är kvinnor och den sista kategorin är de yrken där 90–100 procent av de anställda är män. 66 procent av drygt 2 113 000 kvinnor arbetar i "kvinnodominerade" sektorer. Nästan 65 procent av 2 182 000 män arbetar i "mansdominerade" sektorer. 15 av de 30 största yrkena var kvinnodominerade och 11 av dem var mansdominerade. Endast fyra av de 30 största yrkena har antalet kvinnor mellan 40–60 procent och män mellan 40–60 procent. Med andra ord är endast fyra av de 30 största yrkena "könsbalanserade".

Figur 42. Grad av könsdominans på arbetsmarknaden. Procentuell fördelning och antal efter kön, 20–64 år, 2019.

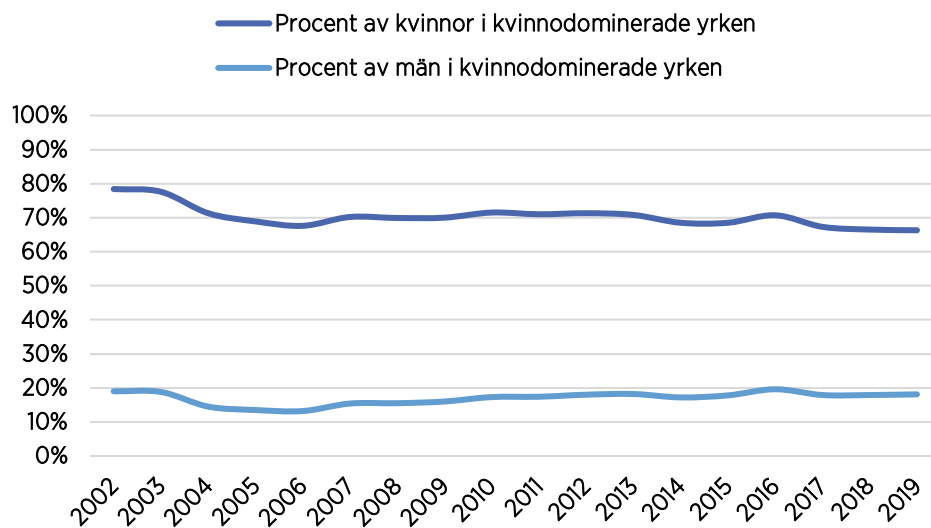
År 2019		
Yrken med	Kvinnor	Män
90–100 % kvinnor, 0–10 % män	15,1	1,1
60–90 % kvinnor, 10–40 % män	51,2	17,0
40–60 % kvinnor, 40–60 % män	19,4	17,0
10–40 % kvinnor, 60–90 % män	13,1	43,1
0–10 % kvinnor, 90–100 % män	1,1	21,8
Totalt, procent	100	100
Antal	2 112 735	2 181 730

Källa: Yrkesregistret, SCB.

Kommentar: Beräkningar görs utifrån antalsuppgifter från hela yrkesregistret där det finns en yrkeskod.

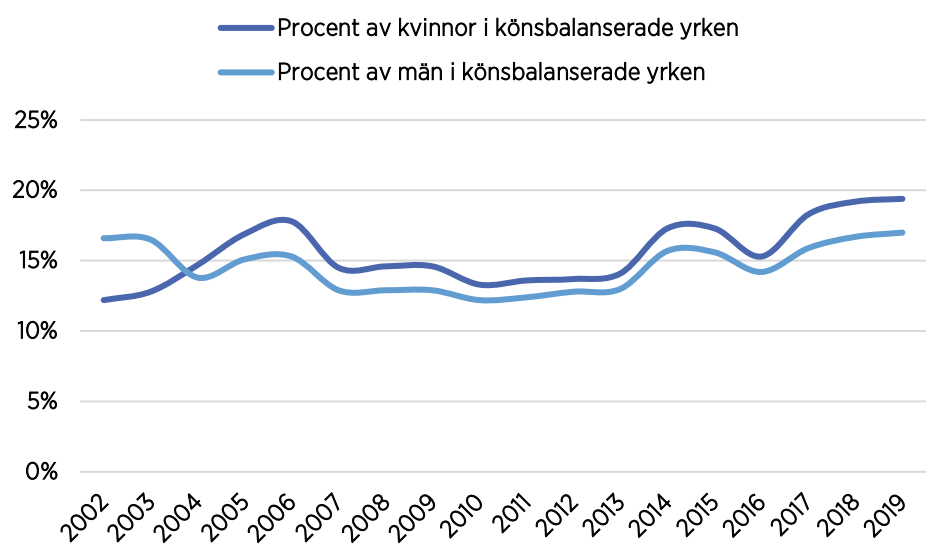
Andelen kvinnor i kvinnodominerade yrken har dock minskat medan andelen kvinnor i yrken med jämn könsfördelning har ökat. År 2019 var andelen kvinnor i yrken med jämn könsfördelning 19 procent. Denna andel var 17 procent 2015 och 12 procent 2012.

Figur 43. Procent av kvinnor och män (20–64 år) i kvinnodominerade yrken (yrken med 60–100 procent kvinnor), 2002–2019.

Källa: Yrkesregistret, SCB.

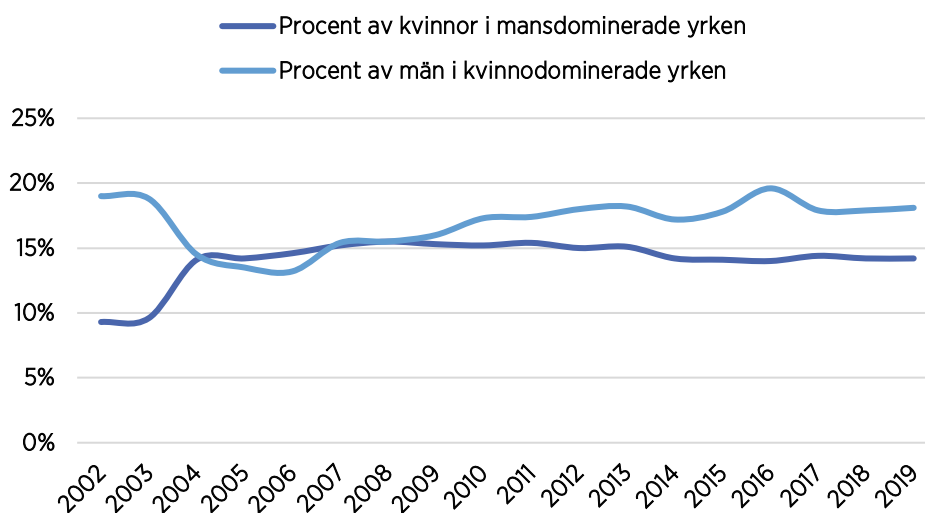
Figur 44. Procent av kvinnor och män (20–64 år) i yrken med jämn könsfördelning (40–60 % kvinnor, 40–60 % män), 2002–2019.

Källa: Yrkesregistret, SCB.

Traditionellt kvinnodominerade yrken har upplevt ett inflöde av unga manliga arbetare och mansdominerade yrken upplevt ett inflöde av unga kvinnliga arbetare sedan början av 2000-talet. Som ett resultat av detta är traditionellt kvinno- eller mansdominerade yrken mer könsbalanserade i de yngre åldersgrupperna. Denna utveckling har dock skett snabbare inom de kvinnodominerade yrkena än de mansdominerade yrkena. Detta visar ytterligare att kvinnors möjligheter på arbetsmarknaden är mer begränsade än mäns även bland yngre åldersgrupper.

Figur 45. Procent av kvinnor (20–64 år) i mansdominerade (yrken med 60–100% män) och män (20–64 år) i kvinnodominerade yrken (yrken med 60–100% kvinnor), 2002–2019.

Källa: Yrkesregistret, SCB.

2.18 Segregeringsindex efter ålder

Segregeringsindex är ett mått som utvecklades av Otis Dudley Duncan och Beverly Duncan år 1955³⁵ och vanligtvis används globalt i forskning kring social rörlighet mellan bland annat kön och klasser. Det visar hur balansen mellan två grupper, såsom kvinnor och män, fördelas inom exempelvis yrken. Med andra ord mäter den minsta andel kvinnor och män som skulle behöva byta yrke för att skapa en jämn fördelning³⁶.

³⁵ Duncan, O. D., & Duncan, B. (1955). A methodological analysis of segregation indexes. *American sociological review*, 20(2), s. 210–217.

³⁶ Gerecke, M. (2013). A policy mix for gender equality?: lessons from high-income countries. *Internat. Inst. for Labour Studies*. s. 5.

Det finns många aspekter av hur yrkesmässig segregation påverkar ekonomisk jämställdhet. Det stärker könsstereotyper som försämrar kvinnors egenmakt. För det andra är det slöseri med mänskliga resurser när kvinnor eller män utesluts från många yrken. För det tredje skapar segregation stelhet på arbetsmarknaden som minskar arbetsmarknadens förmåga att anpassa sig till förändringar i ekonomin. Dessutom påverkar det framtida generationers utbildning eftersom pojkars och flickors utbildningsbeslut delvis beror på karriärmöjligheter³⁷.

Segregeringsindex kan variera mellan noll och hundra där noll innebär att kvinnors och mäns representation i varje enskilt yrke är lika stor medan ett index lika med hundra är liktydigt med att kvinnor och män har fullständigt olika yrken. Det betyder att ju högre indexvärde desto högre grad av könssegrering på arbetsmarknaden och omvänt ju mindre indexvärde desto mindre könssegrering. Antalet för varje år är summan av Segregeringsindex för varje 429 yrken dividerat med 2 då det beräknas för två grupper; män och kvinnor. Indexet för varje yrke återspeglar skillnaden mellan andelen kvinnor i det yrket jämfört med alla anställda kvinnor det året och andelen män i det yrket jämfört med alla anställda män det året. Exempelvis år 2019 var yrket med det största indexnumret för personer mellan 16 och 64 Undersköterskor, hemtjänst, hemsjukvård och äldreboende. Bland drygt 132 000 personer mellan 16–64 år i detta yrke var närmare 120 000 kvinnor, vilket var 5,6 procent av alla anställda kvinnor och 12 400 av dem var män vilket var 0,6 procent av alla anställda män. Segregeringsindex är större bland äldre åldersgrupper vilket innebär att det finns mindre segregering i yrken för den nya generationen.

---

³⁷ Anker, R. (1998). s. 6–8.

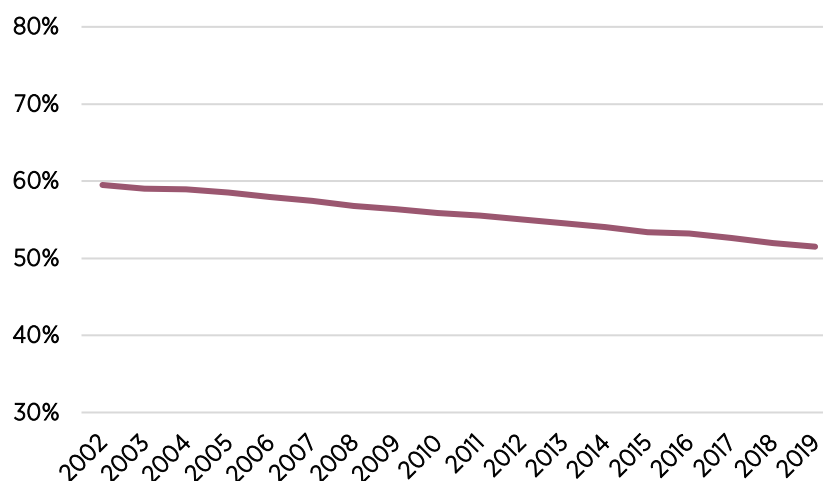
Figur 46. Segregeringsindex efter ålder, 2019.

År 2019			
Ålder	Index	Förvärvsarbetande	
		Kvinnor	Män
20–34	46,6	664 718	712 802
35–49	51,2	756 099	784 675
50–64	58,4	691 918	684 253
Totalt	51,5	2 112 735	2 181 730

Källa: Yrkesregistret, SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

Kommentar: Storleken på index kan variera mellan noll och hundra där noll innebär att kvinnors och mäns representation i varje enskilt yrke är lika stor medan ett index lika med hundra är liktydigt med att kvinnor och män har fullständigt olika yrken. Det betyder att ju större index desto högre grad av könssegregering på arbetsmarknaden och omvänt ju mindre index desto mindre könssegregering. Indexet är beräknat på yrken enligt Svensk standard för svensk yrkesklassificering (SSYK 2012).

Dessutom finns en nedåtgående trend i Segregeringsindex för alla åldersgrupper mellan 20–64 år. År 2002 var index 59,5 och 2019 51,5.

Figur 47. Segregeringsindex, kvinnor och män (20–64 år), 2002–2019.

Källa: Yrkesregistret, SCB.

Kommentar: Y-axeln i diagrammet börjar inte på 0 för att visa förändringen tydligare.

2.19 Sysselsatta 20-64 år efter ålder och vanligen arbetad tid

Indikator 2.19 visar de sysselsatta fördelat på ålder och deras överenskomna arbetstid, även kallad vanligen arbetad tid. Över tid ser vi att andelen kvinnor som arbetar 35 timmar eller fler i veckan har ökat. I alla åldersgrupper arbetar kvinnor i högre grad deltid än män.

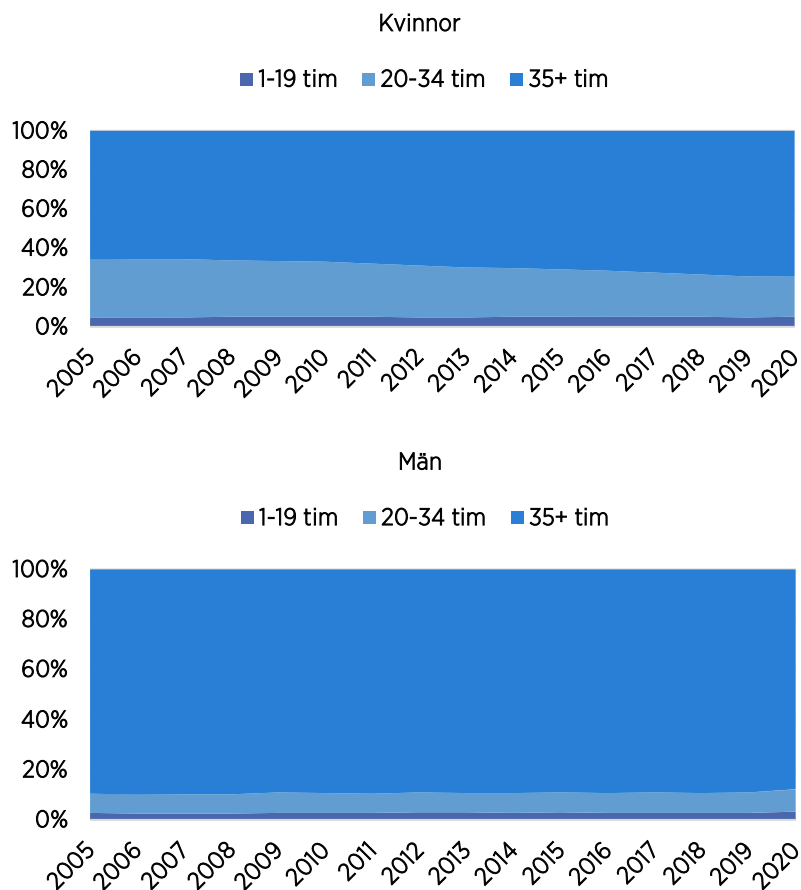
Figur 48. Sysselsatta (tusental) 20-64 år efter ålder och vanligen arbetad tid 2020.

	1-19 tim		20-34 tim		35+ tim		totalt	
	kvinnor	män	kvinnor	män	kvinnor	män	kvinnor	män
20-24 år	36,5 (± 5,4)	27,3 (± 4,2)	41,2 (± 5,0)	31,0 (± 5,0)	73,0 (± 6,1)	121,9 (± 6,8)	150,7 (± 7,3)	180,2 (± 7,5)
25-34 år	35,4 (± 5,5)	19,6 (± 3,8)	105,9 (± 7,9)	57,9 (± 6,7)	403,1 (± 11,1)	542,3 (± 10,5)	544,4 (± 10,0)	619,8 (± 8,9)
35-44 år	13,4 (± 2,4)	11,0 (± 2,8)	109 (± 7,4)	43,8 (± 4,6)	399,5 (± 9,3)	539,7 (± 8,0)	522,0 (± 7,5)	594,5 (± 6,6)
45-54 år	12,1 (± 2,7)	8,3 (± 2,6)	97,2 (± 6,4)	36,4 (± 4,3)	460,5 (± 8,9)	568,2 (± 7,6)	569,8 (± 7,2)	612,8 (± 6,3)
55-64 år	15,5 (± 3,6)	15,8 (± 2,6)	107,7 (± 6,5)	52,0 (± 5,3)	326,7 (± 8,6)	415,1 (± 8,4)	449,9 (± 7,5)	482,9 (± 7,5)
samtliga	112,9 (± 9,2)	81,9 (± 7,3)	461,1 (± 15,0)	221,0 (± 11,7)	1662,8 (± 19,6)	2187,2 (± 17,6)	2236,9 (± 16,6)	2490,1 (± 15,5)

Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

Figur 49. Sysselsatta 20-64 år efter kön vanligen arbetad tid 2005-2020, andelar i procent.

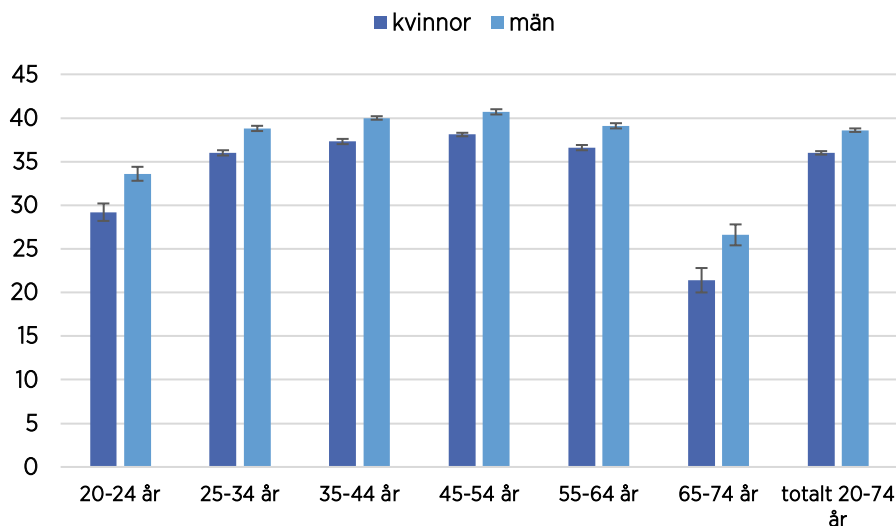

Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU). Egen summering.

2.20 Sysselsatta 20-74 år efter ålder och genomsnittlig vanligen arbetad tid

Indikator 2.20 ger oss information om de sysselsattas genomsnittliga arbetstid. Till skillnad från indikator 2.19 delas inte de sysselsatta upp i grupper efter sin arbetstid, i stället tas ett genomsnitt över gruppen. Liksom innan är fokus på den överenskomna arbetstiden, kallad vanligen arbetad tid. Figur 50 visar indikatorn fördelad på sex stycken åldersgrupper (20-24 år, 25-34 år, 35-44 år, 45-54 år, 55-64 år samt 65-74 år). Den äldsta gruppen (65-74 år) förekommer inte i indikator 2.19. I alla åldersgrupper är kvinnornas genomsnittliga arbetstid lägre än människens.

Figur 50. Genomsnittlig vanligen arbetad tid (timmar) för sysselsatta 20-74 år efter kön och ålder 2020.

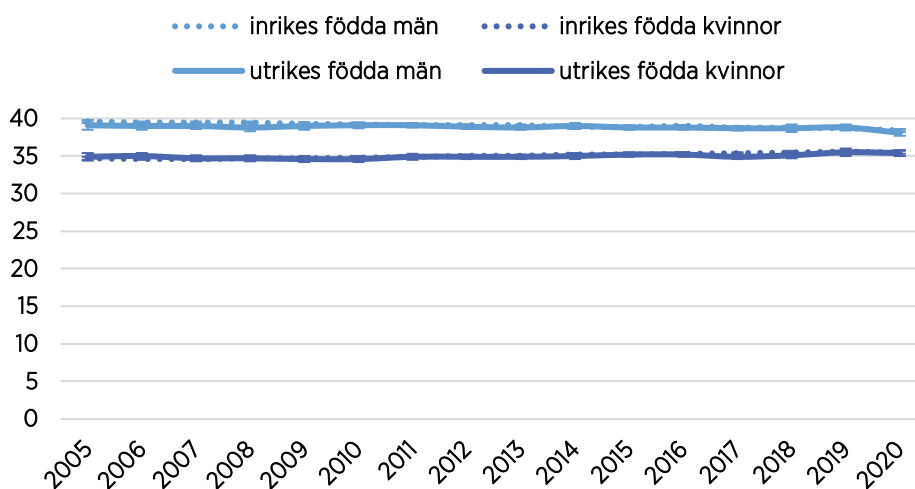

Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

Kommentar: Felstaplar anger 95-procentigt konfidensintervall.

Figur 51 visar genomsnittlig vanligen arbetad tid för gruppen 15-74 år, över tid. Där ser vi att de inrikes och utrikes födda grupperna inte skiljer sig nämnvärt åt och att sådant varit fallet sedan 2005. Likväl har den genomsnittliga arbetade tiden inte nämnvärt förändrats under tidsseriens förlopp.

Figur 51. Genomsnittlig vanligen arbetad tid för sysselsatta 15-74 år efter kön och inrikes/utrikes född 2005-2020.

Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU) SCB.

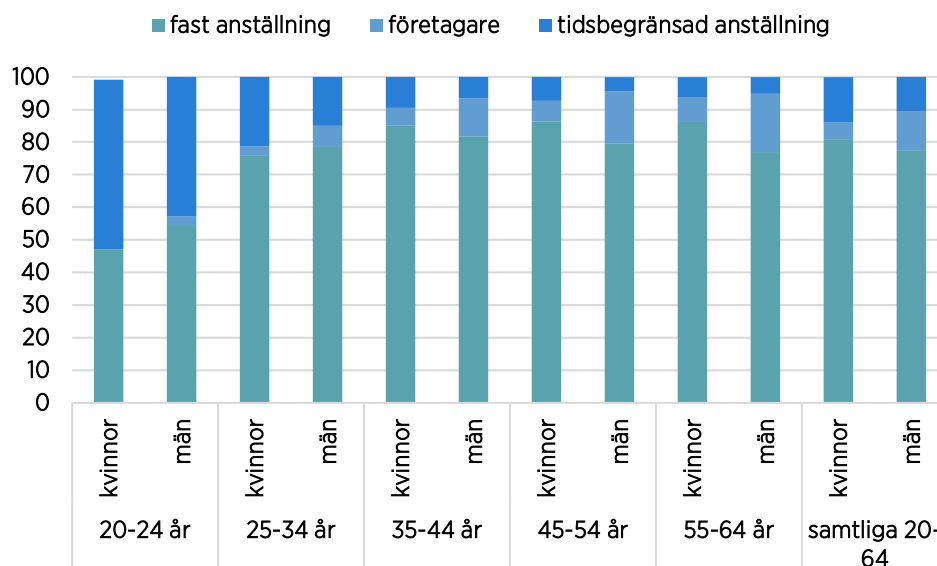
Kommentar: Felstaplar anger 95procentligt konfidensintervall. Notering: Åldersgrupper skiljer sig från den som publiceras i jämställdhetsstatistiken. Vanligen arbetad tid avser överenskommen arbetstid.

2.21 Sysselsatta 20–64 år efter ålder och anknyningsgrad till arbetsmarknaden

Indikator 2.21 visar på anknyningsgrad till arbetsmarknaden fördelat på ålder och kön. Anknyningsgraden kategoriseras som fast anställning, tidsbegränsad anställning eller företagare. 2020 var 78 procent av de sysselsatta männen och 81 procent av de sysselsatta kvinnorna fast anställda. Kvinnor var i högre grad tidsbegränsat anställda (14 procent mot männens 10 procent) medan männen i högre grad var företagare (12 procent mot kvinnornas 5 procent). Fördelningen har inte ändrat sig nämnvärt sedan 2005.

Bland de yngre (20-24 år) är det vanligare med tidsbegränsade anställningar. För både kvinnor och män gäller att med högre ålder kommer större andel företagare, I gruppen 55-64 år var 18 procent av männen och 8 procent av kvinnorna företagare. För de tidsbegränsade anställningarna är förhållandet det motsatta (i de flesta fall) – ju högre ålder desto lägre andel tidsbegränsad anställning. Undantaget är männens två äldsta grupper (45-54 år och 55-64 år) där den senare har något högre andel tidsbegränsat anställda, men inom den statistiska felmarginalen.

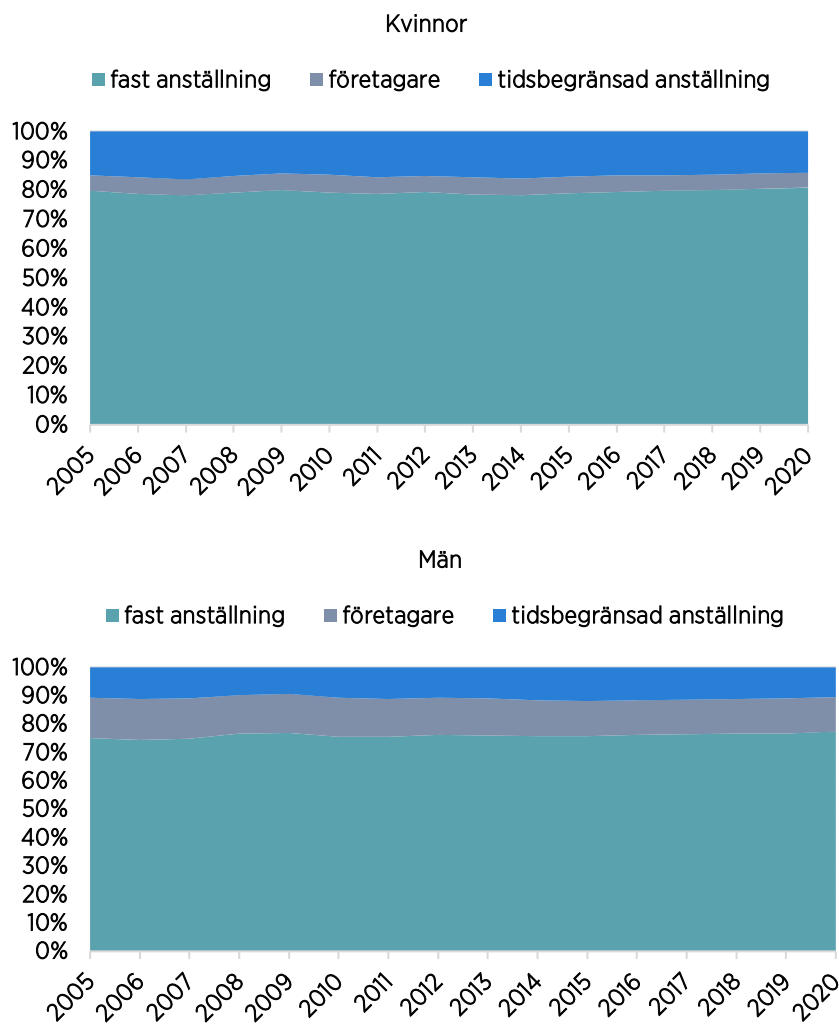
Figur 52. Andel (procent) sysselsatta 20-64 år efter kön, ålder och anknyningsgrad till arbetsmarknaden 2020.

Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

Kommentar: Bland företagare ingår medhjälpande hushållsmedlem. Kvinnor 20-24 år summerar inte till 100 då uppgift om andel företagare saknas.

Figur 53. Sysselsatta (andel i procent) 20-64 år efter kön och anknyningsgrad till arbetsmarknaden 2005-2020.

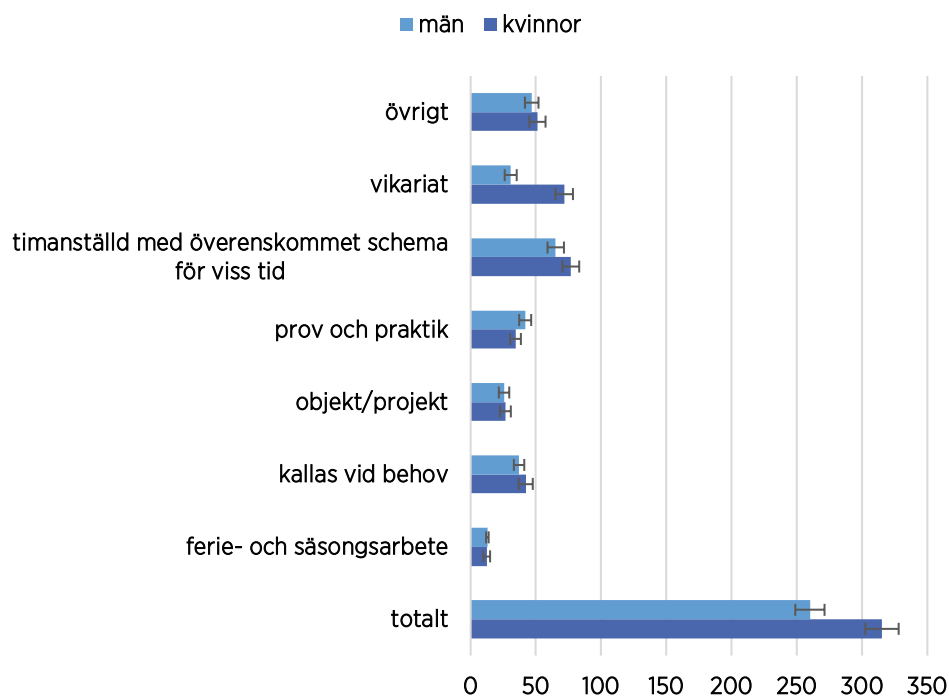

Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB. Egen beräkning.

2.22 Tidsbegränsat anställda i åldern 20-64 år efter typ av anställning

Indikator 2.22 fördjupar bilden från indikator 2.21, och visar på vilka typer av anställningar som förekommer hos de tidsbegränsat anställda. Här hade det varit intressant att titta på vilka typer av anställningar som de 55-64 åriga männen har. Fler kvinnor än män är tidsbegränsat anställda. 2020 var ca 315 000 kvinnor och 260 000 män tidsbegränsat anställda. De flesta av kvinnorna var timanställda och på vikariat, medan männen till större del var på prov eller praktik, alternativt kategoriserades som övrigt. Notera dock att osäkerhetstalen för dessa mått är stora, och försvårar jämförelse mellan grupperna kvinnor och män. Endast anställningstypen vikariat har säkert fler kvinnor än män.

Figur 54. Tidsbegränsat anställda (1000-tal) 20-64 år efter anställningstyp och kön 2020.

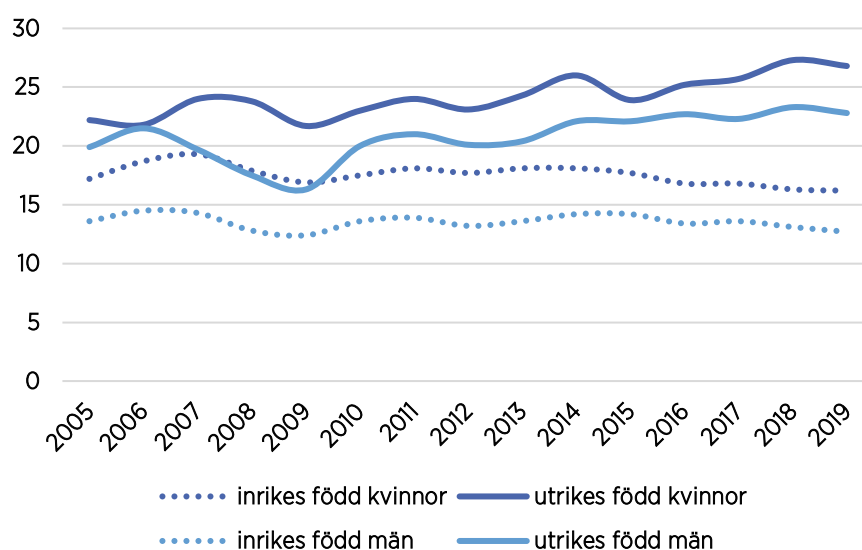

Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

Kommentar: Felstaplar anger 95-procentigt konfidensintervall.

Av figur 55 nedan ser vi att av de anställda i åldern 15-74 år är det en större andel tidsbegränsat anställda bland de utrikes födda, så gäller både kvinnorna och männen. Bland de anställda inrikes födda har andelen tidsbegränsat anställda gått ner något sen 2005, bland de utrikes födda har andelen gått upp och ligger 2019 på 27 procent av kvinnorna och 23 procent av männen. Noterbart är att utrikes födda i lägre grad än inrikes födda är anställda, och de som är anställda är i högre grad tidsbegränsat anställda.

Figur 55. Andel (procent) tidsbegränsat anställda 15-74 år av anställda 2005-2019 efter kön och inrikes/utrikes född.

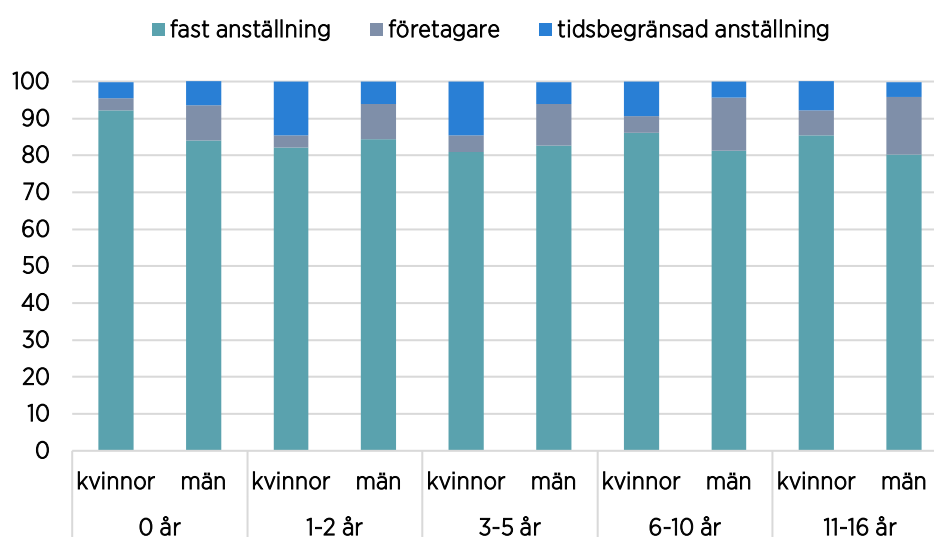

Källa: Arbetskraftsundersökningar, SCB, Publicerad i Tema: Utvecklingen för tidsbegränsat anställda 2005-2019.

2.23 Sysselsatta föräldrar 20-64 år med hemmavarande barn 16 år och yngre efter yngsta barnets ålder och anknytning till arbetsmarknaden

Indikator 2.23 fokuserar på föräldrars anknytning till arbetsmarknaden. Från indikator 2.21 vet vi att män i högre grad än kvinnor är företagare, och att både män och kvinnor med stigande ålder har mindre och mindre tidsbegränsade anställningar. Föräldraskap samvarierar med ålder, vilket ska tas i beaktande vid tolkningen av indikator 2.23. För de flesta grupperna av föräldrar följer anknytningsmönstret till arbetsmarknaden det som visar sig när vi fokuserar på befolkningens ålder – med högre ålder på barnen (vilket torde betyda i snitt högre ålder på föräldern) kommer lägre andel tidsbegränsade anställningar och högre andel företagande. Männen är företagare i högre grad än kvinnorna. Men sysselsatta kvinnor med hemmavarande barn där yngsta barnet är 0 år sticker ut, de är fast anställda i högre grad än kvinnor generellt. 76 procent av kvinnorna 25-34 år är fast anställda, 85 procent av kvinnorna 35-44 år är fast anställda, men av kvinnorna med hemmavarande barn under 1 år 92 procent fast anställda. Betyder det helt enkelt att kvinnorna med tidsbegränsad anställning slutat räknas som sysselsatta och därmed inte kommer med i den här delen av statistiken? 2020 var 92 procent av männen och 82 procent av kvinnorna med barn under 19 sysselsatta. Men om vi tittar på den delmängd som har barn under 7 år – då är endast 77 procent av kvinnorna sysselsatta men fortsatt 92 procent av männen (källa AKU, egen beräkning). Istället är kvinnorna med barn under 7 år i högre grad definierade som utanför arbetskraften.

Figur 56. Sysselsatta föräldrar 20-64 år med hemmavarande barn 16 år och yngre efter yngsta barnets ålder och anknytning till arbetsmarknaden 2020.

Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

Kommentar: Bland företagare ingår medhjälpande hushållsmedlem.

2.24 Sysselsatta föräldrar i åldern 20-64 år med hemmavarande barn 16 år och yngre efter yngsta barnets ålder och arbetstidens längd

Indikatorn visar på andelen av sysselsatta föräldrar (med hemmavarande barn <16 år) som arbetar heltid. Indikatorn fördelas på det yngsta barnets ålder samt antal barn. Föräldrar med ett barn, där yngsta barnet är under ett år, arbetar heltid i lika stor grad oavsett de är män eller kvinnor. Notera att indikatorn mäter de sysselsatta föräldrarna, som tidigare nämnts är en större andel av kvinnorna med små barn inte definierade som sysselsatta.

För kvinnor med äldre eller fler barn gäller att de i högre utsträckning än männen arbetar deltid. Bland männen med små barn arbetar ungefär 90 procent heltid, bland männen med fler och äldre barn jobbar något fler än 90 procent heltid.

Bland föräldrar med yngsta barnet 3-5 år gammalt jobbade 2020 33 till 38 procent av kvinnorna deltid, motsvarande andelar för männen var 10 till 11 procent. JA-utredningen noterade 2015 att

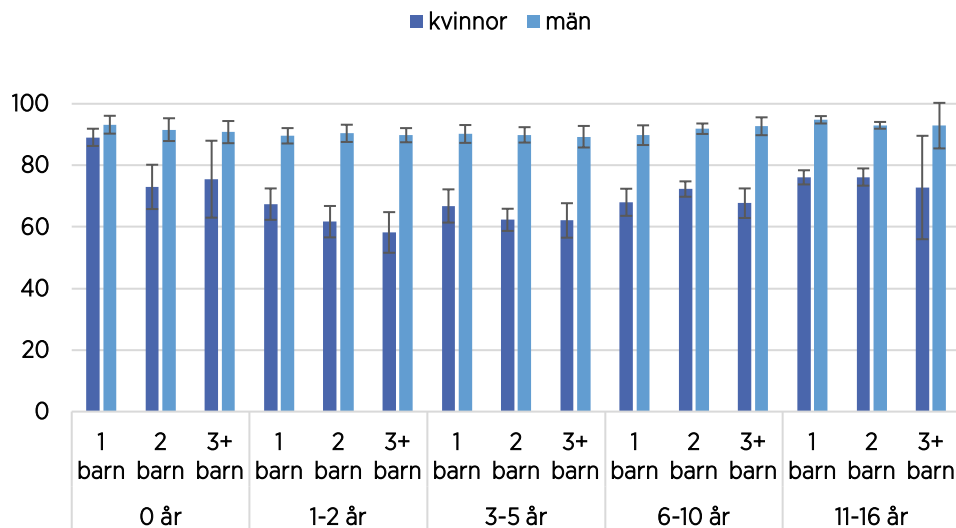
”Av alla mammor med yngsta hemmavarande barn mellan tre och fem år arbetade mellan 45 och 52 procent deltid (beroende på antal barn) 2013. Motsvarande andel för papporna var mellan 7 och 9 procent (där den lägre andelen var för dem med flera barn)” (SOU 2015:50, s 309)

Sen 2013 har kvinnornas deltidsarbete minskat med ungefär 15 procentenheter, medan männens ökat med några enstaka procentenheter. Sammantaget jobbar föräldrar med barn 3-5 år något mer än för 7 år sedan. Men kvinnorna jobbar fortfarande kortare än männen.

Dock gäller det att kvinnor som grupp jobbar mer deltid än män, och tittar vi på figur 57 nedan ser vi att kvinnor med barn jobbar deltid i samma uträkning som gruppen kvinnor i stort, och att kvinnors heltidsarbete ökar. För män gäller att de med barn i högre grad arbetar heltid än gruppen i stort.

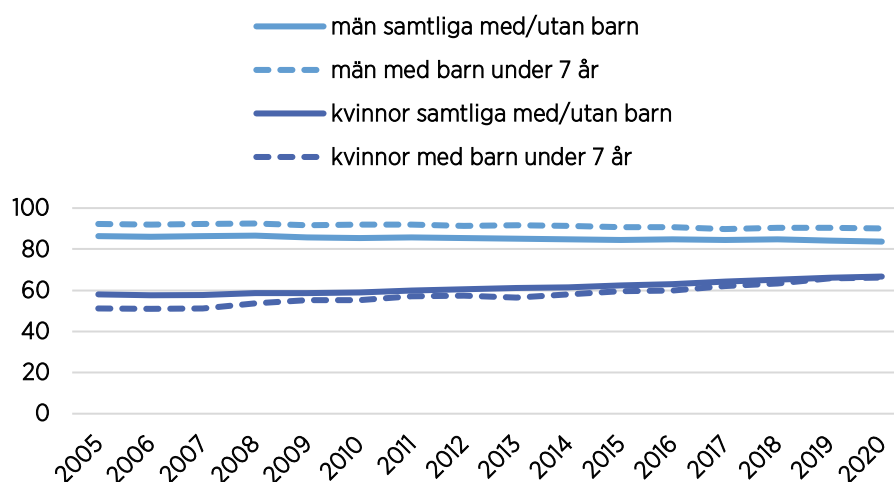

Figur 57. Andel (%) heltidsarbetande av sysselsatta föräldrar med hemmavarande barn efter yngsta barnets ålder och antal barn 2020.

Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

Kommentar: Det finns två sätt att redovisa uppgift om heltid eller deltid. I denna tabell används personens svar på frågan "arbetar du heltid eller deltid".

Figur 58. Andel (%) heltidsarbetande av sysselsatta efter kön 2005-2020.

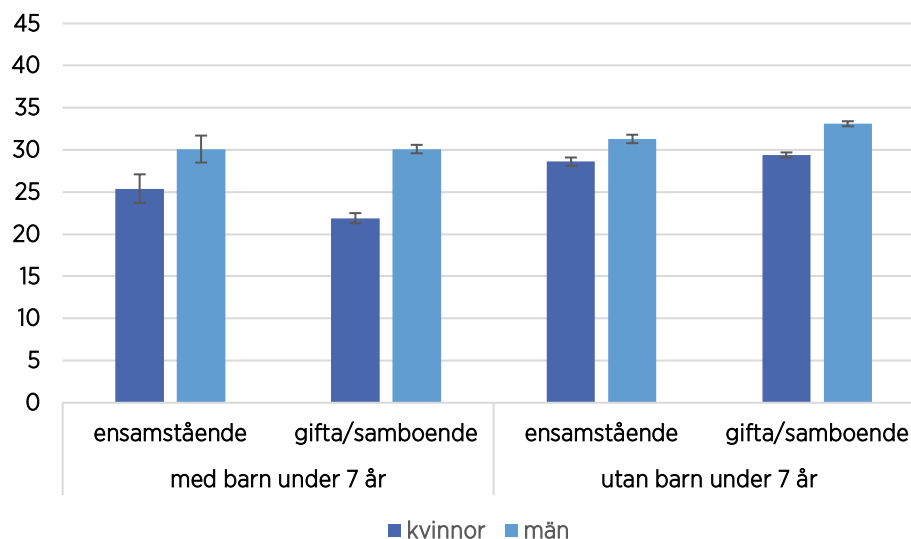
Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB.

2.24b Sysselsatta 20-64. Faktisk och vanligen arbetad tid i genomsnitt per vecka efter hushållstyp

Indikatorn visar på arbetad tid i timmar per vecka (medel) för sysselsatta kvinnor och män fördelat om de har barn under 7 samt om de är ensamstående eller gifta/sammanboende. I indikatorn gör skillnad på faktisk och vanligen arbetad tid, där vanligen arbetad avser överenskommen arbetstid medan faktiskt är den tid som faktiskt arbetades. För både kvinnor och män gäller att den faktiskt arbetade tiden är lägre än den vanligen arbetade tiden och för båda typerna gäller att kvinnor arbetar färre timmar än män.

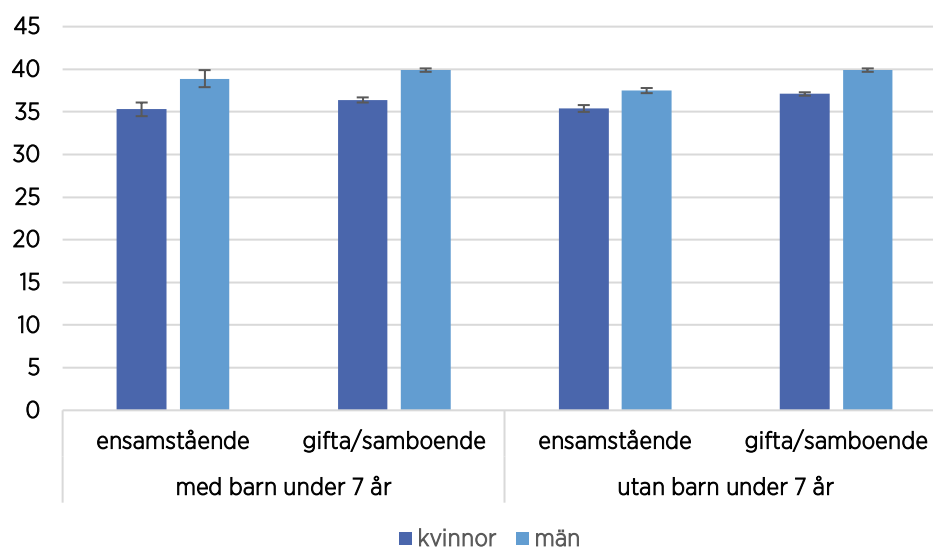
Skillnaderna mellan män och kvinnor är dock högre räknat på den faktiskt arbetade tiden än på den vanligen arbetade tiden. Störst skillnad gäller i gruppen gifta/sammanboende med barn under 7 år, där motsvarade 2020 kvinnors faktiska arbetstid 72 procent av männens, trots att i kvinnors arbetstid mätt som den överenskomna tiden motsvarade 91 procent av männens arbetstid. I gruppen ensamstående utan barn är det minst skillnad mellan mäns och kvinnors arbetstid, där motsvarar kvinnors faktiska arbetstid 91 procent av männens, och den överenskomna motsvarar 94 procent av männens arbetstid.

Figur 59. Faktiskt arbetad tid (medel) i timmar efter kön, hushållstyp och med eller utan barn under 7 år, 2020.

Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

Figur 60. Vanligen arbetad tid (medel) i timmar efter kön, hushållstyp och med eller utan barn under 7 år, 2020.

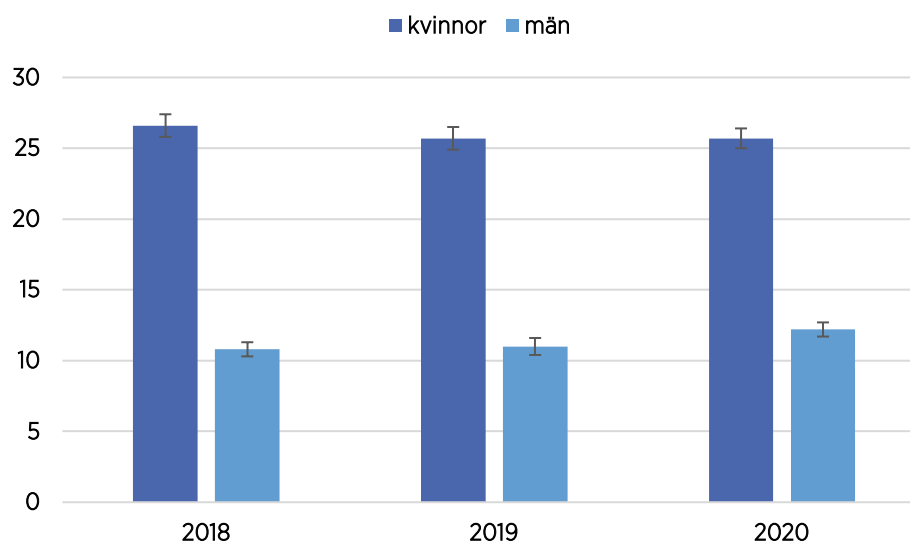

Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

2.25 Sysselsatta 20-64 år efter ålder och vanligen arbetad tid som heltid och deltid

Indikator 2.25 mäter sysselsatta fördelat på heltid och deltidsarbete. Indikator överlappar till stor del med indikator 2.19, skillnaden dessa är i första hand att deltidsarbetande i 2.19 delats upp i kort och lång deltid (1-19 vs 20-34 timmar i veckan). Indikatorn mäter den överenskomna arbetstiden. 2020 var andelen deltidsarbetande kvinnor 20-64 år 26 procent, för männen var andelen 12 procent. Över tid minskar kvinnors deltidsarbete något medan mäns deltidsarbete ökar.

Figur 61. Andel (%) sysselsatta 20-64 år som arbetar deltid efter kön, 2018-2020.

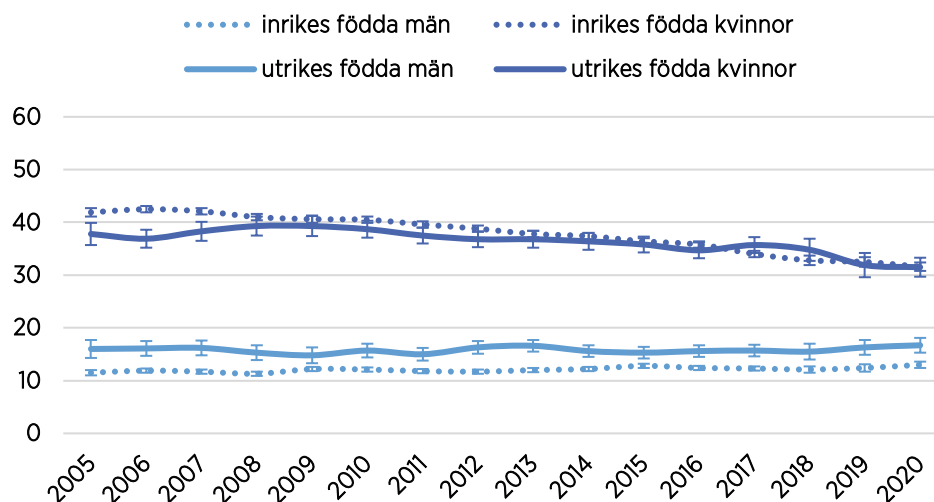
Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

Kommentar: Felstaplar anger 95-procentigt konfidensintervall.

Vanligen arbetad tid är den arbetstid som personen skulle arbeta enligt överenskommelse. För företagare och medhjälpande hushållsmedlemmar och anställda utan överenskommen arbetstid avses den genomsnittliga arbetstiden. För personer som kallas vid behov och personer som arbetade tillfälligt under referensveckan avses den faktiska arbetade tiden.

Figur 62 nedan visar andelen deltidsarbetande bland de sysselsatta fördelat på inrikes och utrikes födda kvinnor och män. Av de sysselsatta kvinnorna 16-64 år arbetade ungefär 32 procent av både de inrikes och utrikes födda deltid. Bland männen arbetade utrikes födda i högre grad deltid (17 procent) jämför med de inrikes födda (13 procent). Notera att dessa siffror inkluderar åldersgruppen 16-19 år, som arbetar deltid i högre grad än resterande sysselsatt befolkning i åldern 20-64, därav blir deltidssiffrorna något högre här än i siffrorna i figuren ovan. Över tid har kvinnors deltidsarbete minskat, både för inrikes och utrikes födda. Mäns deltidsarbete har inte ändrats utöver den statistiska felmarginalen.

Figur 62. Andel (%) sysselsatta 16-64 år som arbetar deltid efter kön och inrikes/utrikes född, 2005-2020.

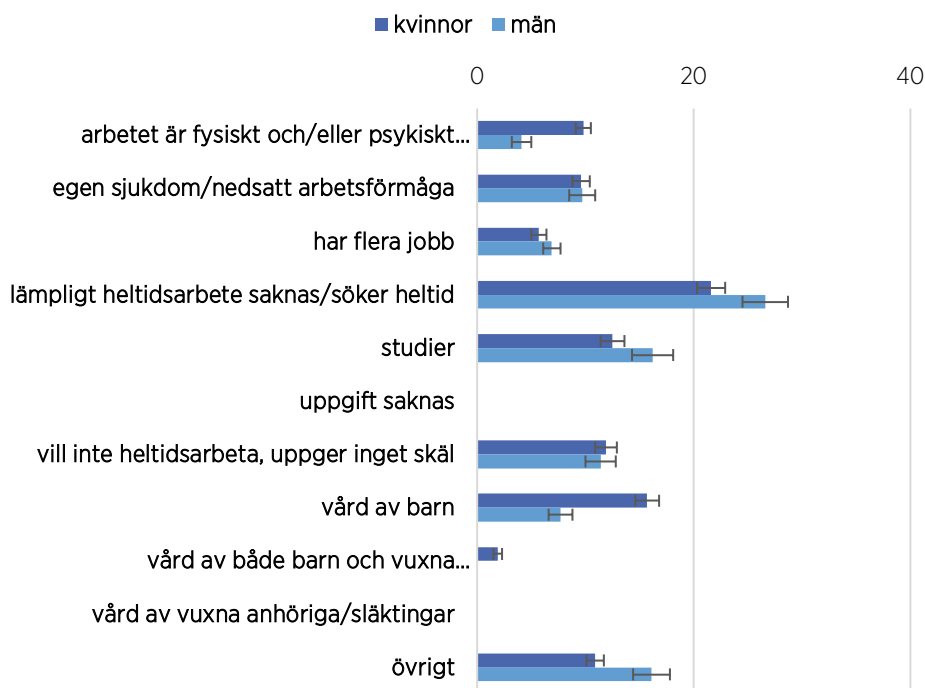

Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB.

Kommentar: Felstaplar anger 95-procentigt konfidensintervall. Notera att åldersgruppen skiljer sig åt från den som anges i indikatorn.

2.26 Orsak till deltidarbete för personer i åldern 20-64 år

Indikator 2.26 fördjupar bilden som ges i indikator 2.25, då den visar på vilka skäl som anges till deltidarbete. Män hade i högre grad skälet att lämpligt heltidsarbete saknas, eller att de söker heltidsarbete samt studier och övrigt som skäl. Kvinnor angav i högre grad skälen att arbetet är fysiskt och/eller psykiskt krävande samt att de deltidarbetade på grund av vård av barn. För båda könen gäller att den vanligaste orsaken är avsaknad av lämpligt heltidsarbete (22 procent av kvinnorna och 27 procent av männen anger detta).

Figur 63. Andel (%) av deltidsarbetande efter orsak till deltidsarbete och kön, 2020.

Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

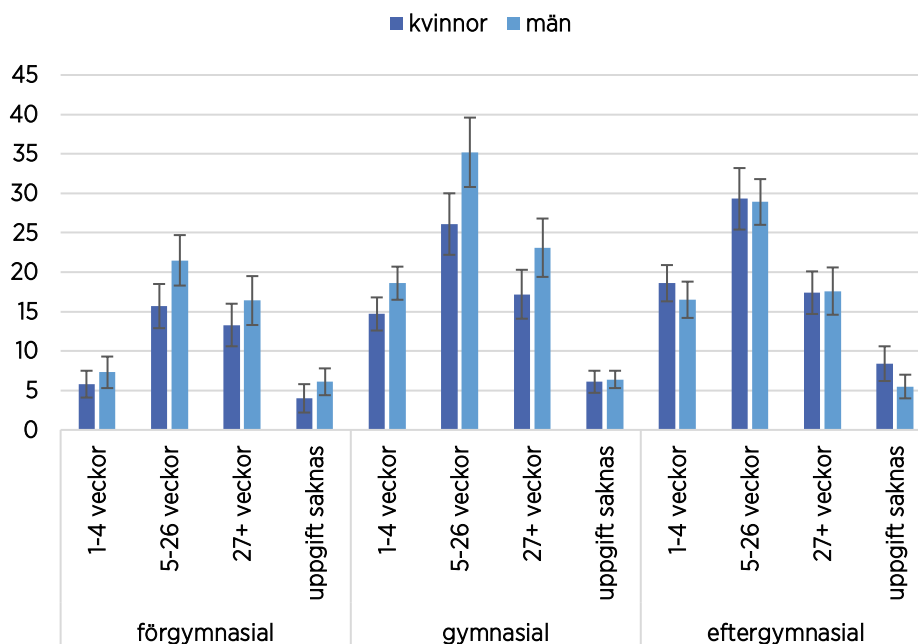
2.27 Arbetslösa 20-64 år efter utbildningsnivå och tid i arbetslöshet

Indikator 2.27 fokuserar på den del av befolkningen som är arbetslös³⁸. 2020 var ca 205 000 män och 178 000 kvinnor i åldern 20-64 år arbetslösa. Antalet arbetslösa kvinnor och män fördelat på tid i arbetslöshet och utbildningsnivå är ungefär lika många. Något fler kvinnor än män med eftergymnasial utbildning var arbetslösa, medan fler män utan eftergymnasial utbildning var arbetslösa. Indikatorn ges i antal, vi saknar därmed informationen om hur stor andel av befolkningen inom vardera gruppen som är arbetslös och därmed är det svårt att dra slutsatser om arbetslösas situation baserat på kön efter denna indikatorns presentation i Jämställdhetsstatistiken.

³⁸ Arbetslösa omfattar: "Personer som var utan arbete under referensveckan men som sökt arbete under de senaste fyra veckorna (referensveckan och tre veckor bakåt) och kunde arbeta referensveckan eller börja inom 14 dagar från referensveckans slut.

- Arbetslösa omfattar även personer som har fått ett arbete som börjar inom tre månader, förutsatt att de skulle ha kunnat arbeta referensveckan eller börja inom 14 dagar från referensveckans slut." SCB (2021). *Begrepp och definitioner AKU (scb.se)*.

Figur 64. Antal (tusental) arbetslösa 20-64 år efter kön, tid i arbetslöshet och utbildningsnivå.

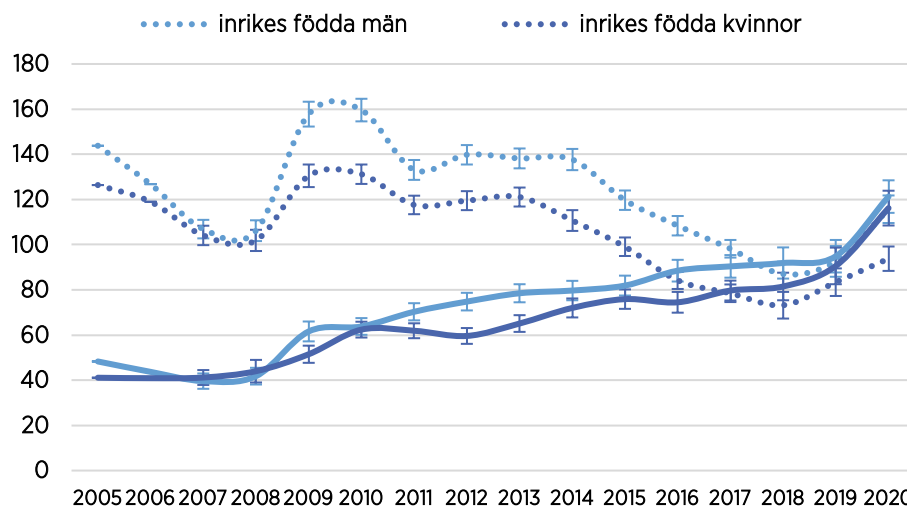

Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

Kommentar: Nivåklassificeringen är gjord enligt Svensk Utbildningsnomenklatur (SUN).

Med hjälp av extra tabeller från SCB:s arbetskraftsundersökningar för åldersgruppen 16-64 år är det noterbart att antalet arbetslösa steg 2019-2020, både för kvinnor och män, oavsett inrikes eller utrikes född (se figur 65). Antalet inrikes födda arbetslösa har minskat över tid, av de arbetslösa är nu ungefär hälften utrikes födda. Figur 65 nedan visar samma sak, men i andel arbetslösa. Att färre i befolkningen är utrikes födda än inrikes födda leder till att andelen arbetslösa av de utrikes födda är 18-20 procent medan motsvarande siffra för inrikes födda är 5 procent. Det illustrerar väl problemen med att som ovan i figur 64 visa arbetslösheten i antal fördelat på utbildningsnivå, antalet personer i vardera utbildningsnivån i totalbefolkningen skiljer sig åt.

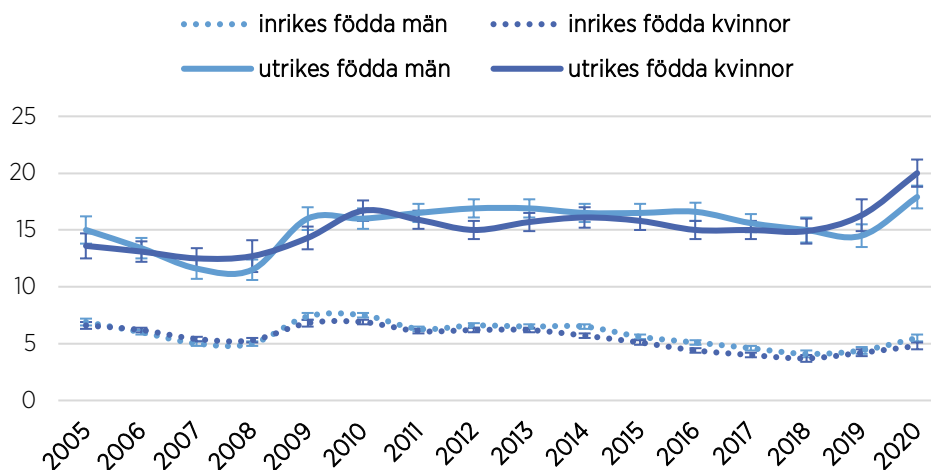
Figur 65. Antal (tusental) arbetslösa 16-64 år efter kön och inrikes/utrikes född 2005-2020.

Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB.

Kommentar: Åldersgruppen skiljer sig åt från den som definieras i variabeln. Felstaplar anger 95-procentigt konfidensintervall.

Figur 66. Andel (%) arbetslösa av befolkningen 16-64 år efter kön och inrikes/utrikes född 2005-2020.

Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB.

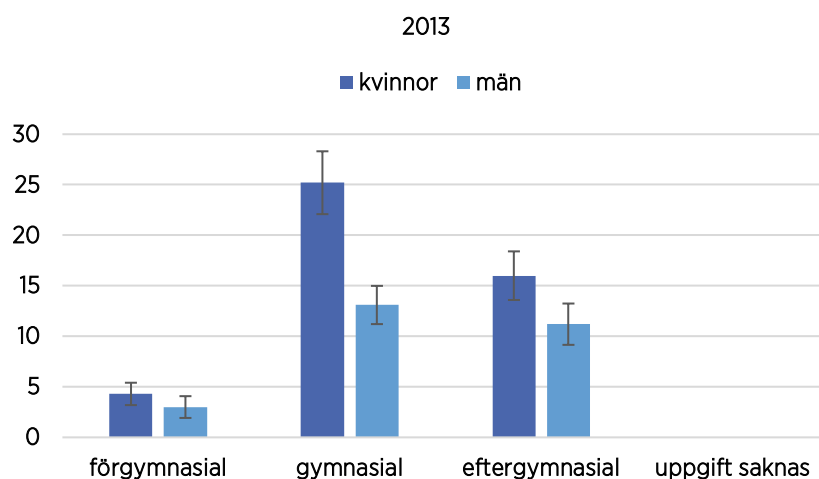
Kommentar: Åldersgruppen skiljer sig åt från den som definieras i variabeln. Felstaplar anger 95-procentigt konfidensintervall.

2.28 Undersysselsatta deltidanställda 20-64 år efter utbildningsnivå och tid som undersysselsatt

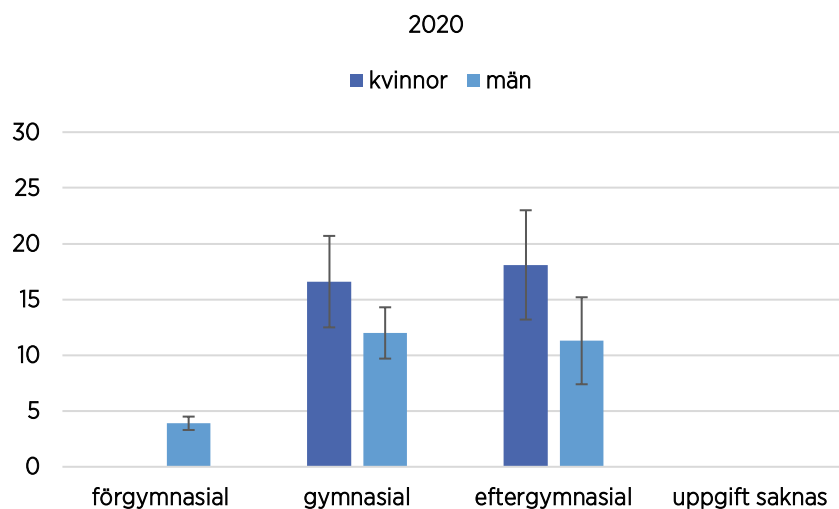
Indikator 2.28, fokuserar på situationen för undersysselsatta i ålder 20-64 år som på något sätt söker arbete. Undersysselsatta är sysselsatta personer som vill öka sin arbetstid och kan börja arbeta mer. 2013 var ungefär 45 400 kvinnor och 27 200 män undersysselsatta, 2020 är antalet kvinnor 37 300 och antalet män 27 500. Antalet undersysselsatta kvinnor har minskat, medan antalet undersysselsatta män är konstant. Indikatorn ämnar visa situationen baserat på utbildningsnivå samt tid om undersysselsatt, tyvärr är källans (AKU) felmarginaler så pass stora att det inte går att uttala sig om kombinationen av utbildningsnivå och tid som undersysselsatt. Jämför med 2013 är det nästan 10 000 färre kvinnor med gymnasial utbildning som är undersysselsatta. Inom de andra kategoriseringarna är skillnaderna för små för att dra slutsatser om.

Figur 67. Antal (tusental) undersysselsatta fördelat på utbildningsnivå och kön, 2013 samt 2020.

Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

Kommentar: Nivåklassificeringen är gjord enligt Svensk Utbildningsnomenklatur (SUN). Felstaplar anger 95-procentigt konfidensintervall.

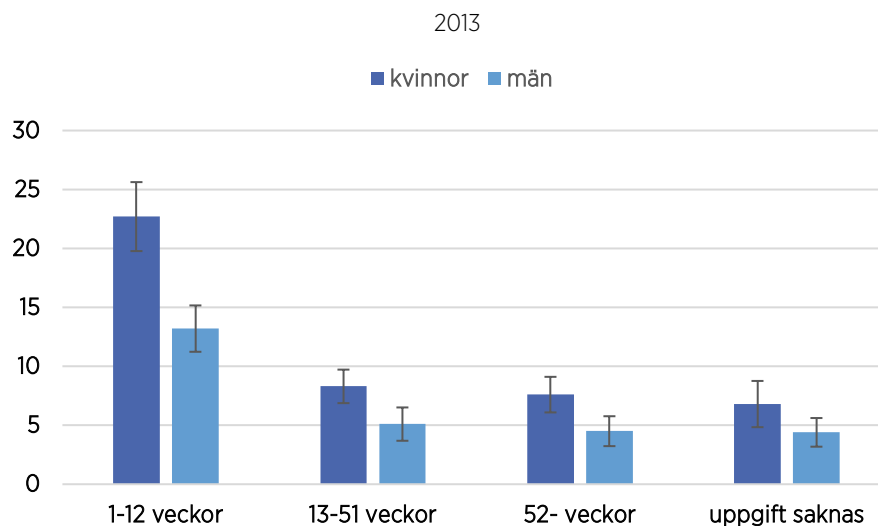

Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

Kommentar: Nivåklassificeringen är gjord enligt Svensk Utbildningsnomenklatur (SUN). Felstaplar anger 95-procentigt konfidensintervall.

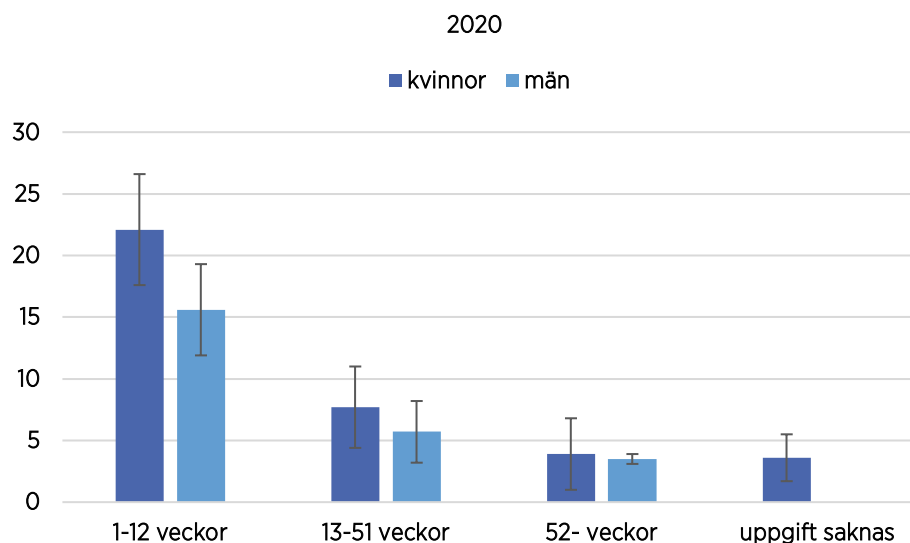
Figur 68 visar antalet undersysselsatta fördelat på tid som undersysselsatt. 2013 var något färre män än kvinnor som varit undersysselsatta en kortare tid (1-12 veckor). 2020 kan vi inte säkert uttala oss om skillnaderna mellan kvinnor och män då osäkerheten är för stor, vi kan inte heller uttala oss om huruvida fördelningen skiljer sig åt från 2013 fördelat på tid som undersysselsatt.

Figur 68. Antal (tusental) undersysselsatta fördelat på tid som undersysselsatt och kön, 2013 samt 2020.

Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

Kommentar: Felstaplar anger 95-procentigt konfidensintervall.

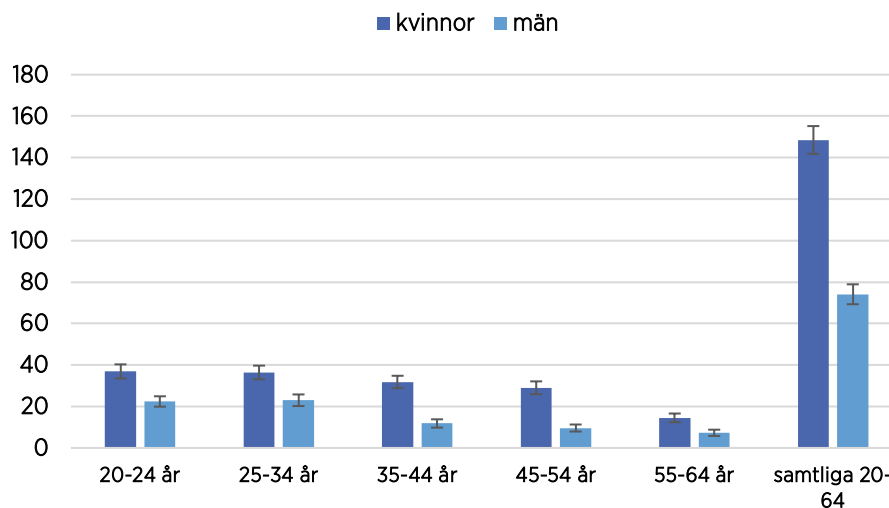
Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

Kommentar: Felstaplar anger 95procentigt konfidensintervall.

2.29 Undersysselsatta deltidanställda 20-64 år efter ålder

Indikator 2.29 visar de undersysselsatta i åldern 20-64 år efter ålder. Det totala antalet undersysselsatta är skiljt från det som visas i indikator 2.28 eftersom vi här tittar på samtliga undersysselsatta, även de som inte aktivt söker nytt arbete. 2020 var ca 112 800 kvinnor och 75 400 män undersysselsatta enligt denna definition. Detta är en minskning av antalet kvinnor från 2013 då antalet var 148 500. Antalet män angavs 2013 till 74 100, men skillnaden från 2020 ligger inom den statistiska felmarginalen, varför vi kan säga att antalet undersysselsatta män inte skiljde sig åt 2020 och 2013. Det grupper som ändrats sen 2013 är kvinnor 20-24 år samt kvinnor 35-44 år, antalet i båda dessa grupper har minskat med ungefär 40 procent.

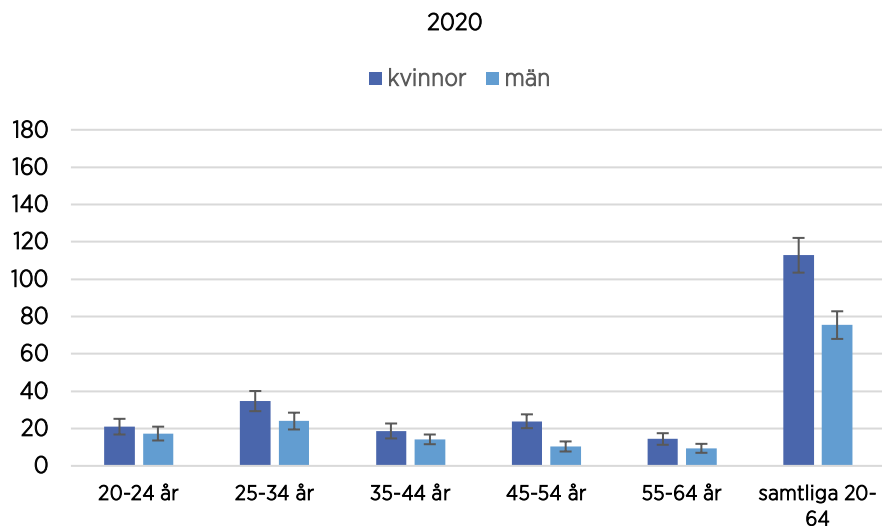
Figur 69. Antal (tusental) undersysselsatta efter ålder och kön, 2013.
2013

Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

Kommentar: Undersysselsatta är personer som vill öka sin arbetstid och kan börja arbeta mer.

Figur 70. Antal (tusental) undersysselsatta efter ålder och kön, 2020.
2020

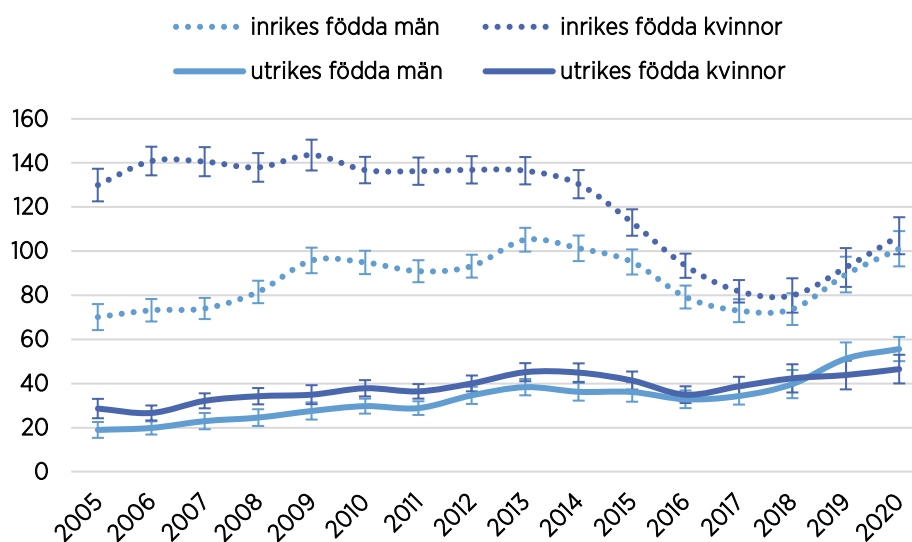

Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

Kommentar: Undersysselsatta är personer som vill öka sin arbetstid och kan börja arbeta mer.

Figur 71 nedan visar antalet undersysselsatta i åldern 16-64 år (notera annan åldersgrupp än den som presenteras ovan) från 2005 fram till 2020 fördelat på kön och inrikes och utrikes födda. Noterbart är att de inrikes födda har haft en nedåtgående trend där färre varit undersysselsatta, men denna trend bröts 2019 och 2020 då vi ser ökande antal undersysselsatta bland de inrikes födda (trenden ska dock beaktas varsamt då förändringen är inom den statistiska felmarginalen). För de utrikes födda har antalet undersysselsatta ökat något. Notera också att de utrikes födda är färre till antalet, och att andelen undersysselsatta bland de utrikes födda är högre än andelen bland de inrikes födda.

Figur 71. Antal undersysselsatta 16-64 år efter kön och inrikes/utrikes född 2005-2020.

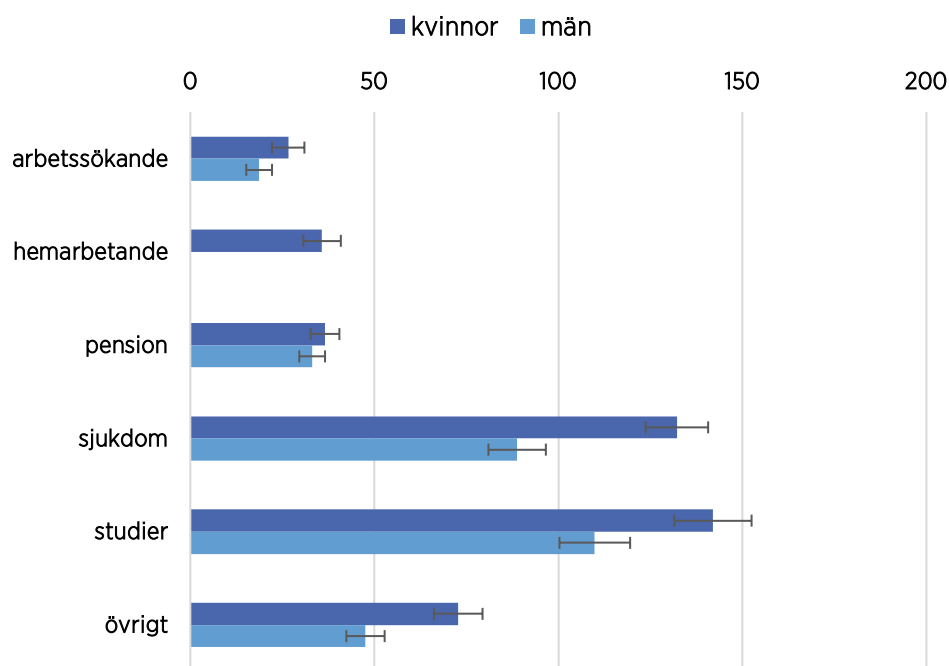
Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB.

Kommentar: Åldersgruppen skiljer sig åt från den som definieras i variabeln. Felstaplar anger 95procentigt konfidensintervall.

2.30 Personer 20-64 år som inte tillhör arbetskraften efter huvudsaklig verksamhet

Indikator 2.30 fokuserar på den del av befolkningen som är utanför arbetskraften³⁹. År 2020 var 446 000 kvinnor och 300 000 män utanför arbetskraften. Sedan 2013 har antalet minskat med ungefär fem procent, från 469 700 kvinnor och 315 600 män. Minskning har skett bland de som anger sjukdom som skäl, både bland kvinnor och män (från 192 tusen till 132 tusen kvinnor, samt från 124 tusen till 89 tusen män). För resterande grupper är skillnaden mot 2013 inte statistiskt säkerställd. 2020 var kvinnorna fler i alla grupper utom arbetssökande och pensionerade, där var kvinnorna och männen ungefär lika många.

Figur 72. Antal (tusental) personer 20-64 år utanför arbetskraften efter huvudsaklig verksamhet, 2020.

Källa: Arbetskraftsundersökningar (AKU), SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

³⁹ Utanför arbetskraften är: personer som varken är sysselsatta eller arbetslösa. Gruppen omfattar bl.a. personer som är studerande, pensionärer, hemarbetande, värnpliktiga eller långvarigt sjuka. Latent arbetssökande är en delgrupp av "ej i arbetskraften". Det är personer som velat och kunnat ta arbete under referensveckan men inte sökt något arbete. SCB (2021). *Begrepp och definitioner AKU (scb.se)*.

SJUKDOM OCH SJUKFRÅNVARO

Nedan redovisas statistik för de 3 indikatorer som avser området sjukdom och sjukfrånvaro, efter kön samt för utrikes och inrikes födda kvinnor och män där så är möjligt.

2.31 Pågående sjukfall i december

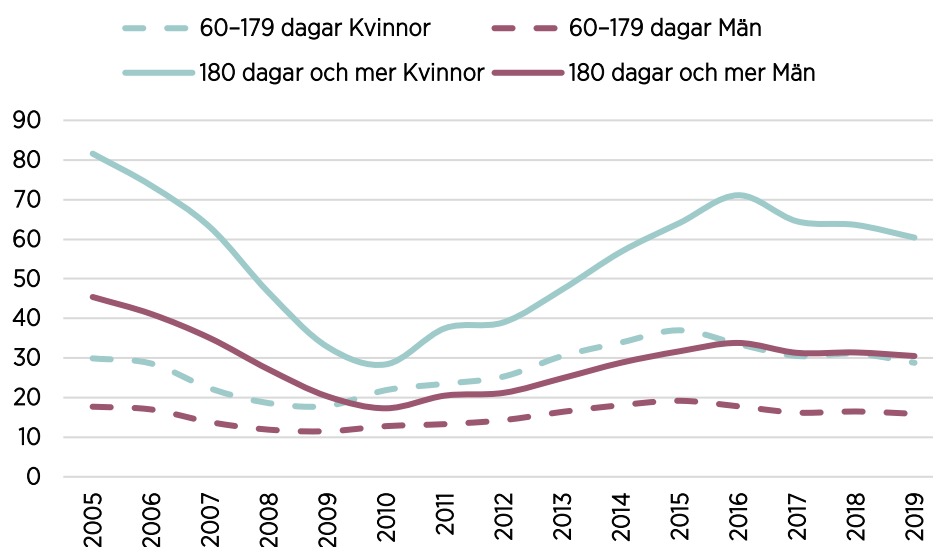
Indikatorerna 2.31-33 visar skillnaden mellan män och kvinnor när det gäller sjukpenning, sjuk- och aktivitetsersättning, och att vara frånvarande från arbetet på grund av sjukdom. Dessa indikatorer är viktiga för ekonomisk jämställdhet då det avgör individers förmåga att upprätthålla betalt arbete eller stöd för att få en god levnadsstandard. Datakällorna är Försäkringskassan och Arbetskraftsundersökningarna (AKU) från SCB.

I statistiken om indikatorn 2.31 ingår enbart sjukfall där ett sjukfall är en period av sammanhängande utbetalningar av sjukpenning (inkl. förebyggande, förlängd och fortsatt sjukpenning), rehabiliteringspenning (inkl. förlängd rehabiliteringspenning) och arbetsskadesjukpenning.⁴⁰ Indikatorn visar att kvinnor ansöker om fler sjukdagar än män, både för kortare och längre perioder. Antalet kvinnor som ansökte om sjukpenning i 60–179 dagar år 2019 var 28 800 vilket är 45 procent fler än 15 900 män som ansökte sjukpenning i samma längd. Antalet kvinnor som ansökte om sjukpenning i 180 dagar eller mer var 60 400 vilket är 50 procent fler än 30 500 män som ansökte om sjukpenning i samma längd.

---

⁴⁰ Dag 0-13 står arbetsgivaren för kostnaden och personen är därmed inte med i statistiken. Från dag 14 står Försäkringskassan för kostanden och det är denna del av sjukpenningen som mäts i denna statistik.

Figur 73. Pågående sjukpenningfall. Antal i 1 000-tal efter sjukpenningfallens längd, kön och år.

Källa: Sjukfall, Försäkringskassan, publicerad i SCB Jämställdhet.

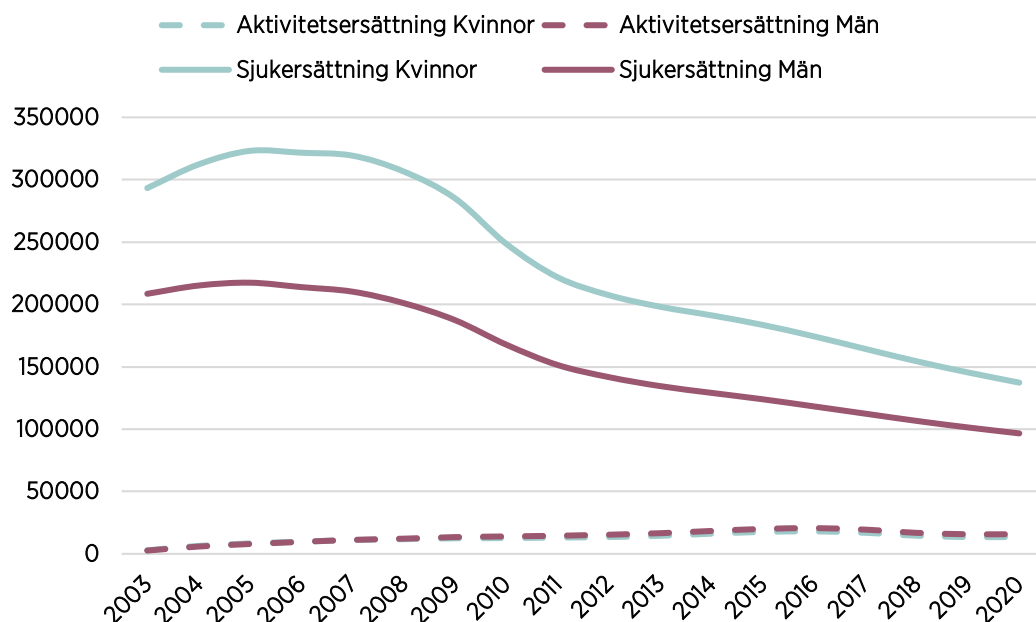
Kommentar: I statistiken ingår enbart sjukfall där ett sjukfall är en period av sammanhängande utbetalningar av sjukpenning (inkl. förebyggande, förlängd och fortsatt sjukpenning), rehabiliteringspenning (inkl. förlängd rehabiliteringspenning) och arbetsskadesjukpenning. Observera att 2010 trädde de stora reformerna i sjukförsäkringen i kraft.

2.32 Personer med sjuk- och aktivitetsersättning i december efter ålder

Aktivitetsersättning gäller personer 19–29 år. Sjukersättning gäller personer 30 år och äldre. Antalet kvinnor och män som får sjukersättning minskar stadigt sedan 2010. Det måste noteras att 2010 trädde de stora reformerna i sjukförsäkringen i kraft. Detta bör vara kopplat till minskningen. Antalet kvinnor som får sjukersättning minskade med 45 procent mellan 2010 och 2020. Antalet män som fick samma typ av ersättning minskade med 42 procent under samma period. Det finns dock en liten ökning i antalet aktivitetsersättning under samma period. Mellan 2010 och 2020 ökade antalet kvinnor som fick aktivitetsersättning med 7 procent och män med 13 procent.

Figur 74. Personer med sjuk- och aktivitetsersättning i december. Antal efter kön och år.

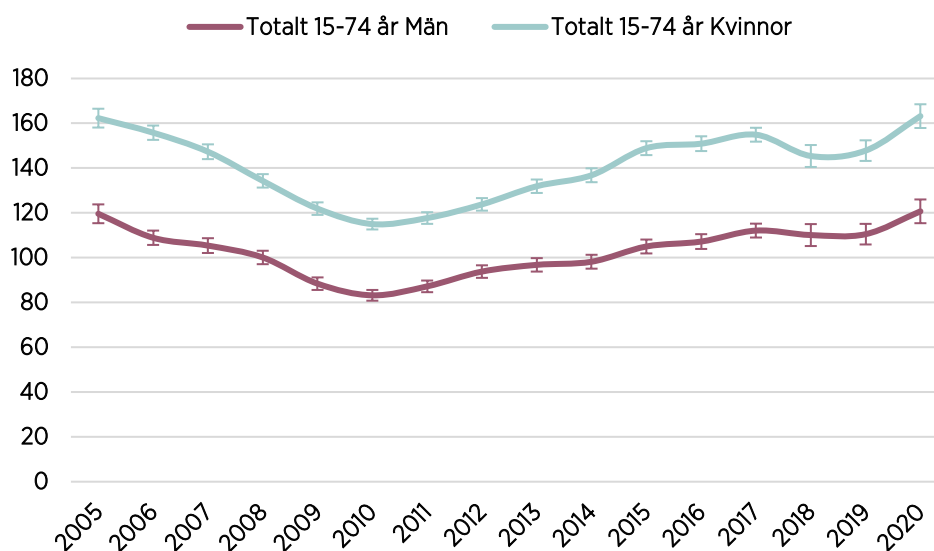
Källa: Antal personer som har fått aktivitets- och sjukersättning, Försäkringskassan.

Kommentar: Aktivitetsersättning gäller personer 19–29 år. Sjukersättning gäller personer 30 år och äldre. Observera att 2010 trädde de stora reformerna i sjukförsäkringen i kraft.

2.33 Frånvarande p.g.a. sjukdom hela eller del av referensveckan efter ålder

Enligt Arbetskraftsundersökningarna (AKU) uppgav 35 procent fler kvinnor än män mellan 15 och 74 år att de var frånvarande från arbetet hela eller delar av referensveckan. Skillnaden mellan kvinnor och män har också ökat sedan 2010. År 2020 ökade antalet frånvarande kvinnor från arbetet hela eller delar av referensveckan med drygt 10 procent jämfört med 2019. Denna ökning var 9 procent för män. Att vara frånvarande från betalt arbete på grund av hälsoproblem är ett hinder för ekonomisk jämställdhet. Eftersom kvinnor drabbas värre av detta problem försvåras de ekonomiska möjligheterna för kvinnor i större utsträckning än för män.

Figur 75. Frånvarande från arbetet 15–74 år hela eller delar av referensveckan (AKU), 1000-tal efter frånvaroorsak, ålder, kön, 2005–2020.

Källa: Arbetskraftsundersökningarna (AKU), SCB.

Kommentar: Den redovisade felmarginalen motsvarar ett 95-procentigt konfidensintervall. Eftersom AKU är en urvalsundersökning baserad på ett rikstäckande slumpmässigt sannolikhetsurval har den en viss beräkningsbar osäkerhet. De redovisade uppgifterna är skattningar och hänsyn måste tas till osäkerheten/felmarginalen i dessa då slutsatser dras. Det intervall som bildas av nivåskattningen $\pm$ felmarginalen blir här ett 95-procentigt konfidensintervall d.v.s. ett intervall som med 95 procents sannolikhet innehåller det riktiga värdet.

FÖRETAGANDE

Delmålet omfattar även företagande, att kvinnor ska ha samma möjligheter som män att starta och driva företag som kan växa och generera en inkomst.⁴¹

Nedan redovisas statistik för de 3 indikatorer som avser detta område, efter kön samt för utrikes och inrikes födda kvinnor och män där så är möjligt.

2.34 Företagare 20 år och äldre efter näringsgren och ålder

Indikatorerna 2.34-2.36 visar utvecklingen av företagande för kvinnor och män. Siffrorna är baserad på Registerbaserad arbetsmarknadsstatistik (RAMS) från SCB samt Statistik över Nystartade företag från Tillväxtanalys.

⁴¹ Skr. 2016/17:10.

Indikatorn 2.34 visar antalet personer över 20 år som antingen driver enskild firma eller eget AB enligt den Registerbaserad arbetsmarknadsstatistiken (RAMS). De vanligaste branscherna för kvinnliga företagare är *Företagstjänster* och *Personliga och kulturella tjänster*. 23 procent av nästan 150 000 kvinnliga företagare arbetar inom branschen *Företagstjänster* och 22 procent av dem arbetar inom branschen *Personliga och kulturella tjänster*. De vanligaste yrkesgrupperna för kvinnliga egna företagare från samtliga åldersgrupper över 16 år var *frisörer* och *skogsarbetare* för inrikes födda kvinnor och *städare* samt *frisörer* för utrikes födda kvinnor år 2019 enligt Yrkesregistret med yrkesstatistik, SCB. Även om *Företagstjänster* är den vanligaste branschen bland kvinnor i alla åldrar, är branschen *Personliga och kulturella tjänster* vanligare för yngre kvinnliga företagare. Nästan 39 procent av 19 785 kvinnliga företagare mellan 20 och 34 år arbetar i *Personliga och kulturella tjänster*. Det finns tre branscher där fler kvinnor än män arbetar som företagare. Dessa är *Utbildningsväsendet*, *Enheter för vård och omsorg* och *Personliga och kulturella tjänster m.m.*

Figur 76. Antal företagare 20 år och äldre, efter kön, åldersgrupp och näringsgren, 2019.

Näringsgren	Kvinnor				Män					
	20-34 år	35-54 år	55-64 år	65- år	20- år	20-34 år	35-54 år	55-64 år	65- år	20- år
jordbruk, skogsbruk och fiske	935	2 569	2 986	8 767	15 257	2 754	10 655	12 344	26 519	52 272
tillverknings- och utvinningsindustri	510	1 967	1 378	1 152	5 007	1 460	8 022	5 503	3 790	18 775
byggindustri	425	1 449	592	456	2 922	8 250	29 232	13 573	7 906	58 961
handel	1 777	6 578	3 521	2 240	14 116	3 968	16 385	9 206	5 546	35 105
transportföretag	153	498	286	214	1 151	1 663	7 474	4 668	2 241	16 046
hotell och restauranger	869	3 141	1 189	483	5 682	1 945	6 844	2 286	792	11 867
informations- och kommunikationsföretag	955	2 078	695	466	4 194	4 521	12 749	3 122	1 908	22 300
fastighetsbolag	236	978	605	772	2 591	437	2 136	1 668	2 198	6 439
företagstjänster	3 915	17 132	7 930	5 330	34 307	5 536	25 340	13 621	12 780	57 277
utbildningsväsendet	747	2 334	1 082	907	5 070	597	1 749	912	1 063	4 321
enheter för vård och omsorg	547	4 221	3 502	2 323	10 593	423	2 310	1 902	1 560	6 195
personliga och kulturella tjänster m.m.	7 640	14 947	6 214	4 056	32 857	4 213	8 040	3 385	3 938	19 576
övriga näringsgrenar	43	240	135	126	544	224	1 190	597	467	2 478
okänd bransch	1 033	3 220	3 126	7 770	15 149	617	1 849	2 030	4 542	9 038
totalt	19 785	61 352	33 241	35 062	149 440	36 608	133 975	74 817	75 250	320 650

Källa: Registerbaserad arbetsmarknadsstatistik (RAMS), SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

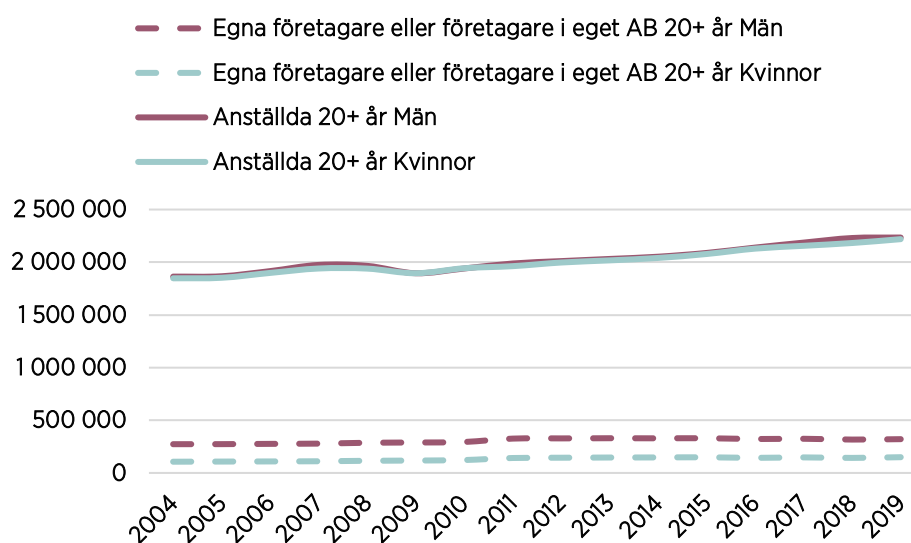
Figur 77. Företagare 20 år och äldre, efter kön, åldersgrupp och näringsgren, 2019. Procentuell fördelning på ålder och näringsgren.

Näringsgren	Kvinnor				Män					
	20-34 år	35-54 år	55-64 år	65- år	20- år	20-34 år	35-54 år	55-64 år	65- år	20- år
jordbruk, skogsbruk och fiske	4,7	4,2	9	25	10,2	7,5	8	16,5	35,2	16,3
tillverknings- och utvinningsindustri	2,6	3,2	4,1	3,3	3,4	4	6	7,4	5	5,9
byggindustri	2,1	2,4	1,8	1,3	2	22,5	21,8	18,1	10,5	18,4
handel	9	10,7	10,6	6,4	9,4	10,8	12,2	12,3	7,4	10,9
transportföretag	0,8	0,8	0,9	0,6	0,8	4,5	5,6	6,2	3	5
hotell och restauranger	4,4	5,1	3,6	1,4	3,8	5,3	5,1	3,1	1,1	3,7
informations- och kommunikationsföretag	4,8	3,4	2,1	1,3	2,8	12,3	9,5	4,2	2,5	7
fastighetsbolag	1,2	1,6	1,8	2,2	1,7	1,2	1,6	2,2	2,9	2
företagstjänster	19,8	27,9	23,9	15,2	23	15,1	18,9	18,2	17	17,9
utbildningsväsendet	3,8	3,8	3,3	2,6	3,4	1,6	1,3	1,2	1,4	1,3
enheter för vård och omsorg	2,8	6,9	10,5	6,6	7,1	1,2	1,7	2,5	2,1	1,9
personliga och kulturella tjänster m.m.	38,6	24,4	18,7	11,6	22	11,5	6	4,5	5,2	6,1
övriga näringsgrenar	0,2	0,4	0,4	0,4	0,4	0,6	0,9	0,8	0,6	0,8
okänd bransch	5,2	5,2	9,4	22,2	10,1	1,7	1,4	2,7	6	2,8
totalt	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

Källa: Registerbaserad arbetsmarknadsstatistik (RAMS), SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

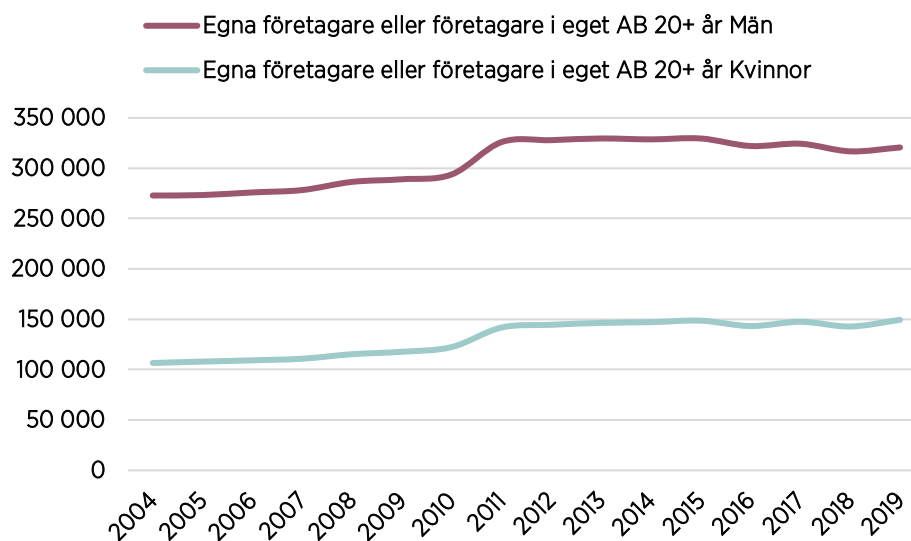
Antalet anställda kvinnor och män har legat på samma nivå under lång tid. År 2019 var 50,2 procent av alla anställda män och 49,8 procent av dem kvinnor. Det finns dock en stor skillnad mellan män och kvinnor när det gäller företagande. År 2019 var endast 31,8 procent av alla företagare kvinnor och 68,2 procent av dem män. Gapet har inte minskat mellan 2004 och 2019.

Figur 78. Antal anställda och företagare 20 år och äldre efter kön, 2008 – 2019.

Källa: Registerbaserad arbetsmarknadsstatistik (RAMS), SCB.

Figur 79. Antal företagare 20 år och äldre efter kön, 2008 – 2019.

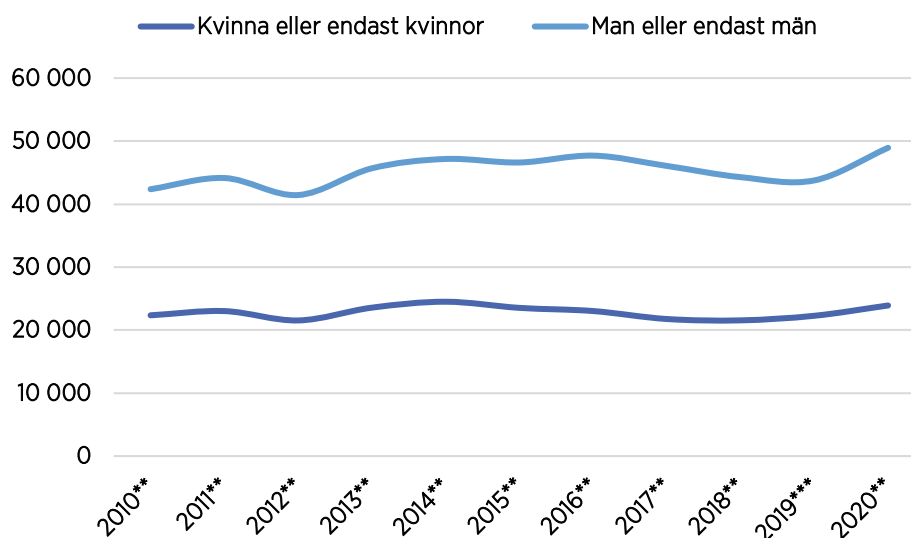

Källa: Registerbaserad arbetsmarknadsstatistik (RAMS), SCB.

2.35 Nystartade företag efter näringsgren och ledningens sammansättning

Bland de 73 687 nystartade företagen 2020 var det endast drygt 32 procent av dem som ledas av en kvinna eller endast kvinnor. Däremot ledas drygt 66 procent av de nystartade företagen av män (uppgift saknas för resten 1,2 procent). Gapet mellan kvinnor och män i nystartade företag har varit bestående. Skillnaden nådde sin topp 2017, där närmare 67 procent av de nystartade företagen ledas av män och 32 procent av kvinnor (uppgift saknas för resten 1,6 procent).

Figur 80. Antal nystartade företag efter ledningens sammansättning, 2010–2020.

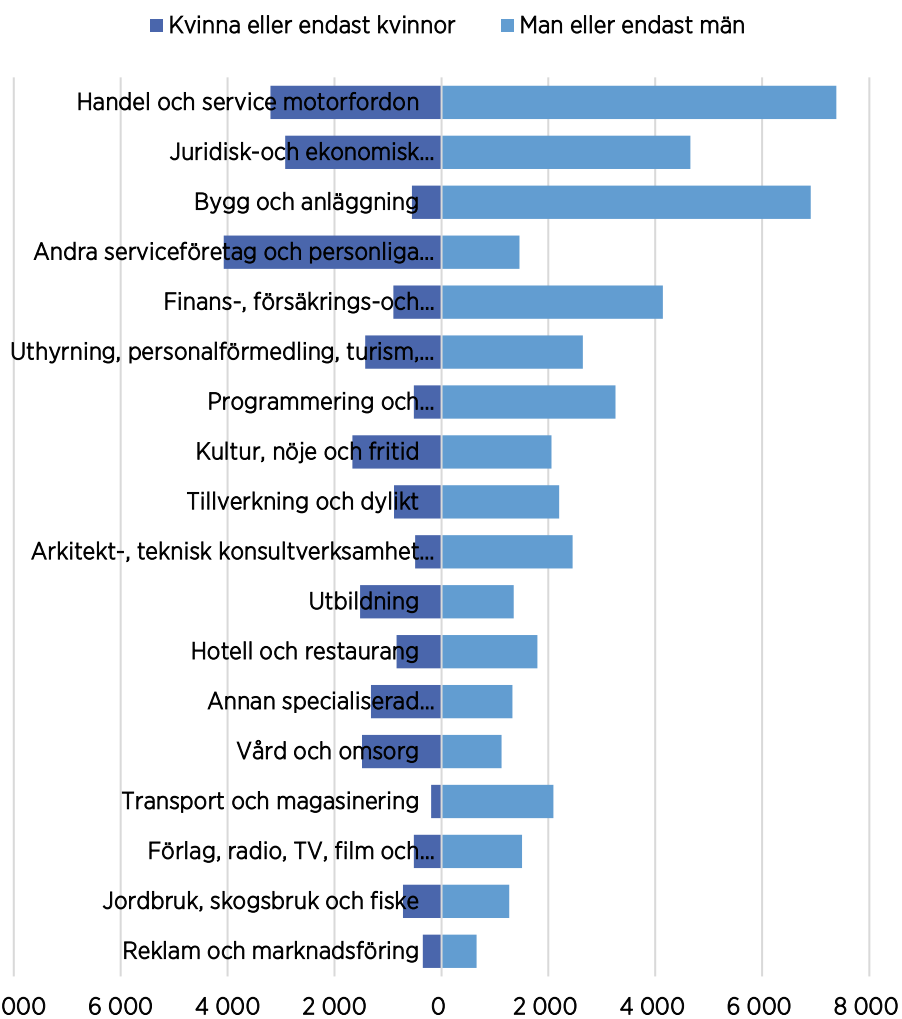

Källa: Tillväxtanalys - Statistik över Nystartade företag, enkätdata samt Uppföljning nystartade företag.

Kommentar: Avrundningar i undergrupper medför att summeringar till totaler i vissa fall inte överensstämmer med angivna summor. Kriteriet för nya aktiveringar av företag förändrades under 2010. ** Enligt nytt aktiveringskriterium. *** Enligt nytt aktiveringskriterium. Reviderade uppgifter.

Figur 88. Antal nystartade företag efter näringsgren och ledningens sammansättning, 2020.

UPPFÖLJNING AV INDIKATORER FÖR DELMÅL 2

Källa: Tillväxtanalys - Statistik över Nystartade företag, enkätdata samt Uppföljning nystartade företag.

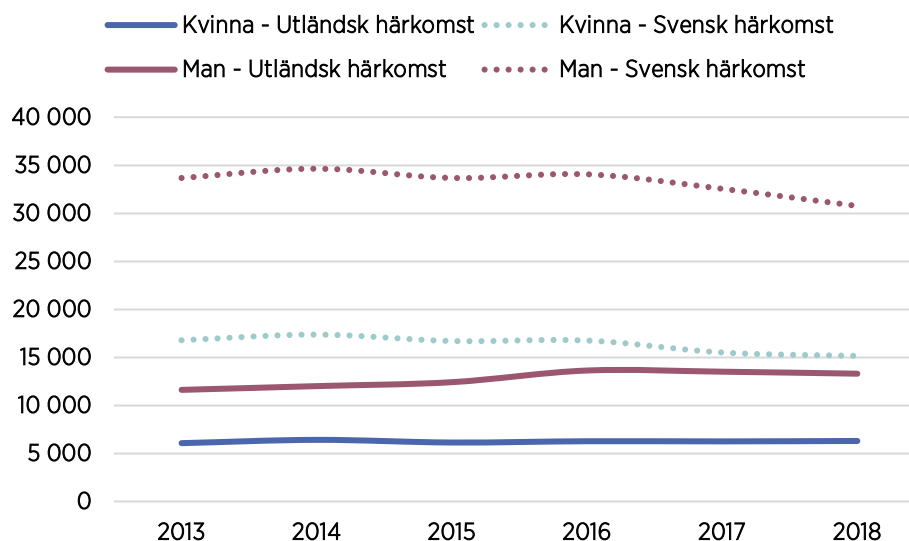
Kommentar: Avrundningar i undergrupper medför att summeringar till totaler i vissa fall inte överensstämmer med angivna summor.

2.36 Nystartade företag efter näringsgren och nationell bakgrund

När det gäller nystartade företag finns det en stor skillnad mellan kvinnor och män. Av de 66 750 företag som startades 2018 grundades 32 procent av kvinnor varav 9,4 procent grundades av kvinnor med utländsk härkomst. Gapet mellan män och kvinnor i nystartade företag ökade för både svensk och utländsk härkomst. Antalet nystartade företag som grundades av män minskade med 2,7 procent under 2018 jämfört med 2013. Denna minskning var sex procent för kvinnor. En intressant punkt är att antalet nystartade företag minskade för både män och kvinnor med svensk härkomst mellan 2013 och 2018, men antalet ökade för både män och kvinnor med utländsk härkomst.

Figur 82. Antal nystartade företag efter kön och härkomst, 2013–2018.

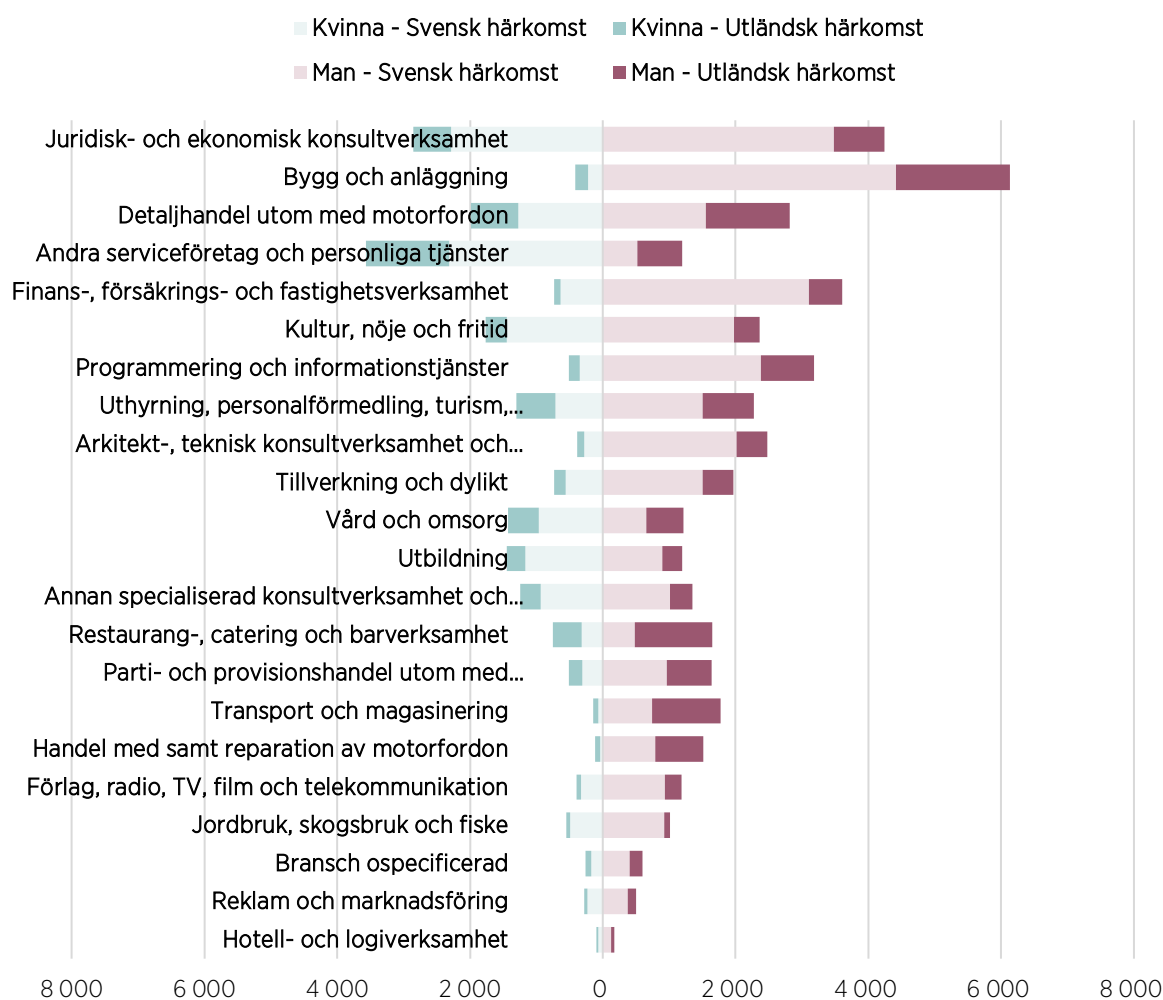

Källa: Tillväxtnalys - Statistik över Nystartade företag, enkätdata samt Uppföljning nystartade företag.

Kommentar: Uppgiften om härkomst baseras på registerbearbetningar. Utländsk härkomst innebär antingen att vederbörande själv är utrikesfödd eller att dennes båda föräldrar är utrikesfödda. Avrundningar i undergrupper medför att summeringar till totaler i vissa fall inte överensstämmer med angivna summor.

Andra serviceföretag och personliga tjänster och Juridisk- och ekonomisk konsultverksamhet var de vanligaste branscherna för kvinnliga företagare. 15,3 procent av kvinnliga företagare som startade ett företag 2018 startade företag i branschen *Andra serviceföretag och personliga tjänster* och 15,1 procent av dem startade i branschen *Juridisk- och ekonomisk konsultverksamhet*. *Andra serviceföretag och personliga tjänster* var den vanligaste branschen inom kvinnliga företagare med utländsk bakgrund också. Nästan 20 procent av kvinnliga företagare med utländsk bakgrund som startade ett företag 2018 valde att arbeta i denna bransch.

Figur 83. Antal nystartade företag efter branschgrupp (SNI2007), kön och härkomst, 2018.

Källa: Tillväxtanalys - Statistik över Nystartade företag, enkätdata samt Uppföljning nystartade företag.

UPPFÖLJNING AV INDIKATORER FÖR DELMÅL 2

Kommentar: Uppgiften om härkomst baseras på registerbearbetningar. Utländsk härkomst innebär antingen att vederbörande själv är utrikesfödd eller att dennes båda föräldrar är utrikesfödda. Avrundningar i undergrupper medför att summeringar till totaler i vissa fall inte överensstämmer med angivna summor.

3. AVSLUTANDE KOMMENTARER

Indikatorer som fångar centrala delar av jämställdhetspolitiken är en förutsättning för att kunna följa och analysera utvecklingen mot de jämställdhetspolitiska målen på ett systematiskt sätt över tid. I *Ett system för uppföljning och analys av jämställdhetspolitiken* har Jämställdhetsmyndigheten lyft behovet av en genomgripande översyn och utveckling av de jämställdhetspolitiska indikatorerna (Jämställdhetsmyndigheten, 2018). Där pekar Jämställdhetsmyndigheten på att det är ett långsiktigt arbete som måste ske i samverkan mellan berörda aktörer, exempelvis SCB, Jämställdhetsmyndigheten och andra berörda myndigheter samt att en sådan samverkan bör formaliseras (Jämställdhetsmyndigheten, 2018).

Även när det gäller indikatorer för att följa delmål två ser Jämställdhetsmyndigheten stor potential till att utveckla indikatorer och sammansatta mått för att följa utvecklingen på ett adekvat sätt.

På ett övergripande plan finns det stora möjligheter att följa upp utvecklingen inom delmålet ekonomisk jämställdhet då det finns många indikatorer för delmålet. Indikatorerna belyser skillnader i ekonomiskt utfall samt skillnader i arbetsmarknadsutfall och företagande. Målet fokuserar dock på skilda möjligheter: ”Kvinnor och män ska ha samma möjligheter och villkor i fråga om betalt arbete som ger ekonomisk självständighet livet ut” (Skr. 2016/17:10). Det är eftersträvansvärt att fokusera på de skilda möjligheter och villkor som hindrar en jämställd ekonomisk utveckling. Det finns därmed ett behov av att utöka befintliga resultatindikatorer med process- och strukturindikatorer⁴² som tydligt speglar just kvinnors och mäns möjligheter till ekonomiska resurser och möjligheter att utöva ekonomisk egenmakt på individ-, familje- och samhällsnivå.

---

⁴² Strukturindikatorer – förutsättningar och resurser som finns för att delmålet ska kunna uppfyllas, till exempel lagstiftning, riktlinjer och överenskommelser, och andra påverkbara förutsättningar.

Processindikatorer – mäter de aktiviteter, insatser och åtgärder som genomförs men också hur aktiviteterna genomförs, det vill säga kvaliteten i utförandet.

Resultatindikatorer – mäter resultat i form av förändrade tillstånd. Mått som kan användas i bedömningen av framgång i förhållande till uppställda mål eller policys.

Perspektivet arbetsmiljö saknas i indikatorerna. Kvinnor anger i högre grad än män att skäl till deltidsarbete är att arbetet är fysiskt och/eller psykiskt krävande. JA-utredningen noterar att trots att kvinnor arbetar deltid i högre grad än män, drabbas de i högre grad av såväl arbetsjukdomar som arbetsolyckor som inte leder till sjukskrivningar. Kvinnor uppger också i högre grad än män att de lider av såväl fysiska som psykiska arbetsrelaterade besvär. Män drabbas dock oftare av allvarliga arbetsplatsolyckor och dödsfall på arbetet. För att synliggöra de skillnader i möjligheter som finns mellan könen bör indikatorerna alltså kompletteras med statistik från arbetsmiljöundersökningen och undersökningen om arbetsorsakade besvär.

Utöver att följa skillnader i utveckling av kapitalinkomster mellan kvinnor och män är det viktigt att titta på ägande och förmögenhet fördelat på könen. Det perspektivet saknas helt i nuvarande indikatorer.

I Jämställdhetsmyndighetens *rapport System för uppföljning och analys av jämställdhetspolitiken* gavs ytterligare förslag på utvecklingsmöjligheter för indikatorerna (2018:5). Dessa förslag ligger kvar som möjligheter till utveckling. Exempelvis skulle många statistikkällor som SCB producerar vara viktiga att studera ur ett jämställdhetsperspektiv så som statliga anslag till forskning och utveckling. Andra områden är bidrag och stöd till start av näringsverksamhet, pensionssparande, barns ekonomi, flickors och pojkars veckopeng och arbete under studier, lov samt hemarbete. Indikatorerna bör i enlighet med målformuleringen för jämställdhetspolitiken spegla hela livscykeln.

Användandet av föräldraförsäkringen är ett område inom delmålet där det finns säkra datakällor men där de nuvarande indikatormåten behöver utvecklas för att synliggöra väsentliga jämställdhetsaspekter. Exempelvis bör indikatorerna genomgående fokusera på barnets två första år. Det är under dessa år som ledigheten är sammanhängande och föräldrarnas frånvaro från arbetsmarknaden/samvaro med barnet är som längst.⁴³

---

⁴³ SOU 2017:101.

Utöver förslag på tillägg av indikatorer där det idag saknas uppföljningsmöjligheter, finns det likväl indikatorer som kan tas bort. De indikatorer som finns är resultatindikatorer⁴⁴ utan satta mål där vissa indikatorer är överlappande och skulle kunna sammanföras. Utöver överlappen finns ett behov av att fokusera på ett mindre antal kärnindikatorer. Ett exempel på ett mer överskådligt sätt att följa upp utvecklingen är European Institute for Gender Equality (EIGE) index. Det har 9 indikatorer för att mäta aspekterna arbetsliv och pengar – till skillnad från de 38⁴⁵ som används som svenska indikatorer. Vi föreslår utifrån detta att Jämställdhetsmyndigheten fortsätter arbetet med att utveckla indikatorerna och arbetar fram ett koncist indikatorspaket med färre kärnindikatorer med tydlig målformulering, som spänner över hela livscykelperspektivet samt innehåller både resultat-, process- och strukturindikatorer. Vidare föreslås att berörda myndigheter får i uppdrag att leverera statistik till indikatorerna. Dessa kärnindikatorer blir ett komplement till det större indikatorspaket som SCB förvaltar och utvecklar.

---

⁴⁴ Ekonomistyrningsverket (ESV) poängterar att ”till varje resultatindikator behöver ett kriterium fastställas som anger vilket mätvärde (nivå) som ska vara uppnått inom en bestämd tidsram för att på sikt nå måluppfyllelse.” Ekonomistyrningsverket (2007 s. 19).

⁴⁵ Indikatorer: 10 om inkomster och löner, 22 om arbetskraftsdeltagande och sysselsättning, 3 om området sjukdom och sjukfrånvaro, 3 om företagande.

REFERENSER

Anker, R. (1998). Gender and jobs: Sex segregation of occupations in the world. *International Labour Organization*, s. 6–8.

Ds 2013:37. *Ett uppföljningssystem för jämställdhetspolitiken*. [ett-uppfoljningssystem-for-jamstalldhetspolitiken-ds-201337 \(regeringen.se\)](https://www.regeringen.se/49131/1/ett-uppfoljningssystem-for-jamstalldhetspolitiken-ds-201337).

Duncan, O. D., & Duncan, B. (1955). A methodological analysis of segregation indexes. *American sociological review*, 20(2).

Ekonomistyrningsverket (2007). *Resultatindikatorer – en idéskrift*. [resultatindikatorer.pdf \(esv.se\)](https://www.esv.se/49131/1/resultatindikatorer.pdf).

Försäkringskassan (2020a). *Betald och obetald föräldradighet – Hur flexibla är föräldrar under barnens två första levnadsår?* Socialförsäkringsrapport 2020:3. [Betald och obetald föräldradighet \(forsakringskassan.se\)](https://www.forsakringskassan.se/49131/1/betald-och-obetald-foraldradighet).

Försäkringskassan (2020b). *Barnhushållens ekonomi – resultatindikatorer för den ekonomiska familjepolitiken 2020*. [Barnhushållens ekonomi – resultatindikatorer för den ekonomiska familjepolitiken 2020 \(forsakringskassan.se\)](https://www.forsakringskassan.se/49131/1/barnhushallens-ekonomi).

Försäkringskassan (2020c). *Socialförsäkringen i siffror 2020*. [Socialförsäkringen i siffror 2020 \(forsakringskassan.se\)](https://www.forsakringskassan.se/49131/1/socialforsakringen-i-siffror-2020).

Gerecke, M. (2013). A policy mix for gender equality?: lessons from high-income countries. *Internat. Inst. for Labour Studies. s. 5.gical review*, 20(2), s. 210–217.

Medlingsinstitutet (21-09-09). *Lönespridning*. [Lönespridning - Medlingsinstitutet \(mi.se\)](https://www.mi.se/49131/1/lonespridning).

Nyberg, A. (2014). *Underlag till Jämställdhetsutredningen U2014:06. Delmål 2: Ekonomisk jämställdhet (exklusive utbildning)*. [Ekonomisk-jämställdhet-Anita-Nyberg.pdf \(gov.se\)](https://www.gov.se/49131/1/ekonomisk-jamstalldhet-anita-nyberg.pdf).

Pensionsmyndigheten (2021-03-08). *Kvinnors pension lägre än männens, nu och i framtiden*. [Kvinnors pension lägre än männens, nu och i framtiden | Pensionsmyndigheten](https://www.pensionsmyndigheten.se/49131/1/kvinnors-pension-lagre-an-mannens-nu-och-i-framtiden).

SCB (2021). [Begrepp och definitioner AKU \(scb.se\)](https://www.scb.se/49131/1/begrepp-och-definitioner-aku).

Skr. 2016/2017:10. Regeringens skrivelse. *Makt, mål och myndighet – feministisk politik för en jämställd framtid*. [Feministisk politik för ett jämställt samhälle \(regeringen.se\)](https://www.regeringen.se/49131/1/feministisk-politik-for-ett-jamstallt-samhalle).

SOU 2005:66. Slutbetänkande av Jämställdhetspolitiska utredningen. *Makt att forma samhället och sitt eget liv – jämställdhetspolitiken mot nya mål.* [Makt att forma samhället och sitt eget liv – jämställdhetspolitiken mot nya mål \(regeringen.se\)](#).

SOU 2005:66. *Forskarrapporter till jämställdhetspolitiska utredningen.* [Forskarrapporter till Jämställdhetspolitiska utredningen \(regeringen.se\)](#).

SOU 2015:50. Slutbetänkande av Delegationen för jämställdhet i arbetslivet. *Hela lönen, hela tiden – Utmaningar för ett jämställt arbetsliv.* [Hela lönen, hela tiden Utmaningar för ett jämställt arbetsliv SOU 2015:50 \(regeringen.se\)](#).

SOU 2015:86. Betänkande av Jämställdhetsutredningen. *Mål och myndighet – En effektiv styrning av jämställdhetspolitiken.* [Mål och myndighet, En effektiv styrning av jämställdheten, SOU 2015:86 \(regeringen.se\)](#).

SOU 2017:101. Slutbetänkande av Utredningen om en modern föräldraförsäkring. *Jämställt föräldraskap och goda uppväxtvillkor för barn – en ny modell för föräldraförsäkringen.* [Jämställt föräldraskap och goda uppväxtvillkor för barn – en ny modell för föräldraförsäkringen, SOU 2017:101 \(regeringen.se\)](#).

APPENDIX 1

Från lön och näringsinkomst till nettoinkomst för personer i åldern 20-64 år efter kön, 2019.

Inkomstslag	Med inkomst					Samtliga		
	Kronor per år (medelvärde)			Andel (%) med inkomstslag		Kronor per år (medelvärde)		
	kvinnor	män	Kvinnors andel (%) av mäns inkomst	kvinnor	män	kvinnor	män	Kvinnors andel (%) av mäns inkomst
marknaden	335 200	457 100	73	90	92	302 800	421 600	72
+ löneinkomst	322 800	413 700	78	85	86	274 700	356 300	77
+ näringsinkomst	64 000	91 400	70	7	10	4 300	9 300	46
+ ränta och utdelning	15 600	53 800	29	59	60	9 100	32 300	28
+ kapitalvinst	105 800	131 900	80	14	18	14 600	23 700	62
välfärdsstaten	80 800	68 200	118	67	59	54 200	40 000	136
Lönerelaterade ersättningar exkl. pension	61 800	54 500	113	43	34	26 700	18 700	143
+ sjukpenning	55 700	56 100	99	14	8	7 800	4 300	181
+ sjuk- och aktivitetsersättning	109 300	119 200	92	6	4	6 200	4 700	132
+ föräldrapenning	35 300	25 900	136	25	20	8 800	5 100	173
+ arbetsmarknadsstöd	61 300	70 400	87	6	6	3 800	4 500	84
Pensioner	..	..	..	..	..	..	..	..
+ pensioner	74 800	108 200	69	7	7	5 600	7 100	79
Lönerelaterade ersättningar inkl. pension	68 800	67 400	102	47	38	32 200	25 900	124
Försörjningsrelaterade bidrag	18 800	15 100	125	41	34	7 600	5 100	149
+ barnbidrag	16 600	14 800	112	40	33	6 600	4 800	138
+ underhållsbidrag	14 000	10 400	135	7	2	1 000	200	500
Behovsprövade bidrag	44 400	42 900	103	6	6	2 800	2 400	117
+ bostadsbidrag	23 300	21 200	110	4	3	1 000	700	143
ekonomiskt bistånd	57 100	50 000	114	3	3	1 900	1 700	112
Övriga bidrag	45 500	42 100	108	25	16	11 500	6 700	172
+ skattepliktigt och skattefritt studiestöd (inkl. lån)	65 500	64 400	102	10	7	6 800	4 500	151
+ övriga skattepliktiga och skattefria bidrag	29 200	23 000	127	16	10	4 800	2 200	218
negativa transfereringar	90 600	130 700	69	95	95	85 800	124 000	69
- skatt	87 600	128 000	68	94	94	82 500	120 800	68
- återbetalt studielån	11 100	11 100	100	26	16	2 800	1 800	156
- givet underhållsbidrag	10 800	14 500	74	2	7	300	1 000	30
- övriga negativa transfereringar	5 700	7 100	80	3	7	200	500	40

UPPFÖLJNING AV INDIKATORER FÖR DELMÅL 2

individuell disponibel inkomst	274 500	342 700	80	99	99	271 200	337 500	80
-----------------------------------	---------	---------	----	----	----	---------	---------	----

Källa: Inkomst och taxeringsregistret, SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

Kommentar: Bostadsbidrag, barnbidrag och ekonomiskt bistånd har delats lika mellan makar/sambo i hushållet.

Definitioner och förklaringar: Nettoinkomst: Summan av alla skattepliktiga och skattefria inkomster minus skatt och övriga negativa transfereringar. Hushållsbegrepp: Bostadshushåll enligt Totalräknad inkomstfördelningsstatistik (TRIF).

APPENDIX 2

Från lön och näringsinkomst till nettoinkomst för personer i åldern 65+ år efter kön, 2019.

Inkomstslag	Med inkomst					Samtliga		
	Kronor per år (medelvärde)			Andel (%) med inkomstslag		Kronor per år (medelvärde)		
	Kvinnor	Män	Kvinnors andel (%) av mäns inkomst	Kvinnor	Män	Kvinnor	Män	Kvinnors andel (%) av mäns inkomst
MARKNADEN	100 100	170 900	59	69	75	69 300	128 000	54
+ löneinkomst	120 400	150 500	80	18	24	21 800	35 900	61
+ näringsinkomst	31 800	44 900	71	6	14	1 900	6 100	31
+ ränta och utdelning	21 000	57 500	37	63	67	13 300	38 400	35
+ kapitalvinst	227 200	265 100	86	14	18	32 300	47 600	68
VÄLFÄRDSSTATEN	203 100	274 900	74	99	99	201 400	272 000	74
Pensioner	196 200	271 900	72	99	98	193 600	267 800	72
+ allmän pension	147 200	180 200	82	98	97	144 000	175 100	82
+ tjänstepension	45 900	88 800	52	87	89	40 000	79 000	51
+ privat pension	36 200	48 200	75	26	28	9 600	13 700	70
Behovsprövade bidrag	32 500	32 600	100	21	9	6 700	2 800	239
+ bostadstillägg	29 900	28 500	105	20	8	6 100	2 400	254
+ äldreförsörjningstöd	45 400	34 400	132	1	1	600	400	150
Övriga bidrag	54 100	48 800	111	2	3	1 100	1 400	79
+ övriga skattepliktiga och skattefria bidrag och ersättningar	54 100	48 800	111	2	3	1 100	1 400	79
NEGATIVA TRANSFERERINGAR	58 100	101 100	57	99	99	57 300	99 800	57
- skatt	58 100	101 000	58	99	99	57 300	99 700	57
- övriga negativa transfereringar	12 300	15 700	78	0	0	0	100	0
INDIVIDUELL DISPONIBEL INKOMST	213 700	300 800	71	100	100	213 400	300 300	71

Källa: Inkomst och taxeringsregistret, SCB, publicerad i SCB Jämställdhet.

Kommentar: Bostadsbidrag, barnbidrag och ekonomiskt bistånd har delats lika mellan makar/sambo i hushållet.

Definitioner och förklaringar: Nettoinkomst: Summan av alla skattepliktiga och skattefria inkomster minus skatt och övriga negativa transfereringar. Hushållsbegrepp: Bostadshushåll enligt Totalräknad inkomstfördelningsstatistik (TRIF).

Box 73, 424 22 Angered
Besöksadress: Angereds torg 9
Tel: 031-392 90 00
www.jamstalldhetsmyndigheten.se

**JÄMSTÄLLDHETS
MYNDIGHETEN**